762

3362

3012

பெரிய எழுத்து

மதனகாமராஜன் கதை

ஜீகப்படங்களுடன்

விலை அணா 12

C.V.M.S.M.
MADRAS.

ஸ்ரீ

பெரிய எழுத்து

ஆரவல்லி சூரவல்லி

கதை

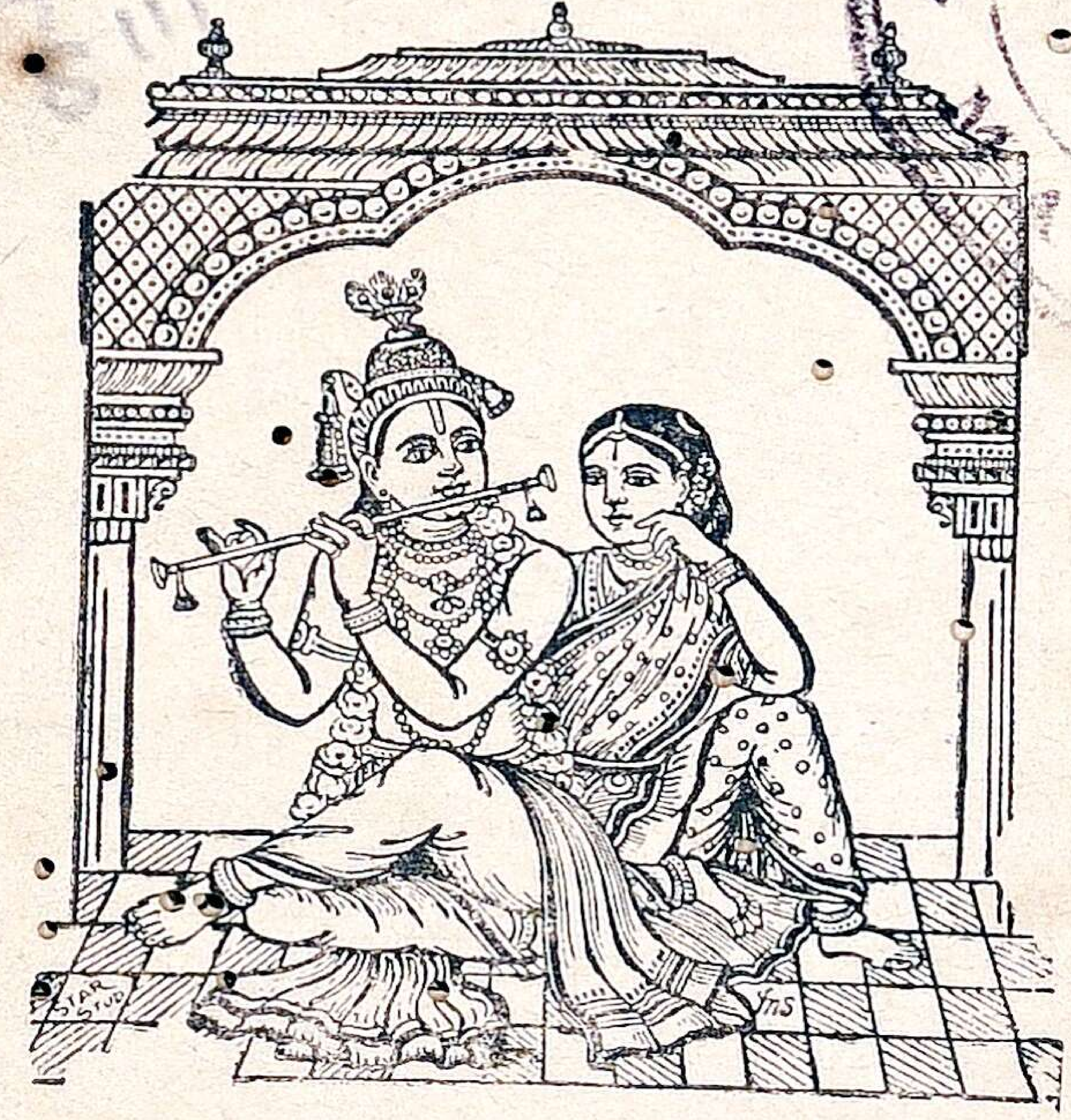

A. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்

சென்னை

இதன் விலை] 1940 [அணா 8

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

உ

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலிருந்து

புகழேந்திப்புலவர் அருளிச்செய்த

ஆரவல்லிசூரவல்லி கதை

விநாயகக்கடவுள் துதி

கலிவிருத்தம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BO
9 - JUL 1940
MADRAS

வாலைச்சந்திரன் போலும்வதனங்கண்
வேலையேற்கும் வீரைசூரையாரையா
வாலைதன்னை வழுத்தமிகவும்வெட்
பாலையானை முகனைப்பணிகுவாம்.

ஆரைசூரை யென்னுமாயிழை
மாரையல்லி மகாராசன்போர்புணர்
சீரைக்கூறத் திருச்செந்தூர்கந்தனின்
பேரைவாழ்த்தியே பேசலுற்றுமரோ.

ஓடிச் செந்துறை

மூந்திமுந்திவிநாயகனே முக்கணனார்தன்மகனே
சத்திக்கணபதியே தையனல்லாள்புத்திரனே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கணபதியேமுன்னடவாய்
என்றுயர்தீர்த்தருளு மெம்பிரான்தன்மகனே
வித்தைக்குவல்லவனே வேழமுகத்தோனே
சக்திக்கணபதியே சண்முகற்குமூத்தோனே
அத்திமுகத்தோனே அருள்சடையான்புத்திரனே
செல்வக்கணபதியே செங்கண்மால்தன்மருகா
ஆலடிப்பிள்ளையாரே அரசடிவிநாயகனே
எடுத்துப்பலகாரமின்பமுடன் நான்படைப்பேன்
கசகசாபணியாரங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
அவல்கடலைபொரியுண்டை அதிரசமுந்தேன்குழலும்
கொப்பரைத்தேங்காயும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
வாழைப்பழமும் வகைக்கொருசெங்கரும்பும்
அப்பமுடன்தோசை ஆனசுகிவடையும்
இந்தப்பலகாரம் இன்பமுடனமுதுசெய்வாய்
கூட்டியமுதுசெய்வாய் குளக்கரையிற்பிள்ளையாரே

பாரதத்தையெழுதிவைத்த பார்வதியாள்புத்திரனே
ஐவரிட நற்கதையை யன்பாகப்பாடுதற்கு
எனக்குவரந்தருவாய் ஈஸ்வரியாள்தன்மகனே
பஞ்சவர்கள் நற்கதையைப் பாடவரமருள்வாய்
நாவுதவறுமல் நல்லோசை நீதருவாய்
ஏடுதவறுமல் யெழுத்தாணிசாயாமல்
உன்பாதந்தஞ்சமென்று வுச்சரித்தேன்புத்தியிலே
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
கொண்டுமேநான்சொரிந்து கோலமுடிசாய்த்தேன்
நெஞ்சுதனில் நீயிருந்து நின்றிருக்கும்பிள்ளையாரே
வருந்தினேனுன்பாதம் மலர் தூவிதெண்டனிட்டேன்
அருந்தமிழாலாரவல்லி யழகானகதைபாட
வாணிசரஸ்வதியே மனதில்குடியிருந்து
நாவினிற்றங்குமம்மா நான்முகனுர்தேவியரே
வேதநாலுசாஸ்திரங்கள் விளங்குந்தயாபரியே
தஞ்சமம்மாவுன்பாதம் தாயேபராபரியே
பஞ்சவர்கள்தங்கைமகன் பாலனெனுமல்லிமுத்து
அல்லிமுத்துவீரியத்தை யன்பாகப்பாடுகிறேன் [ன்னே
வல்லியென்னுமரெட்டிப்பெண்கள்வாய்த்தபெருமைத
மறவாமல்சொல்லுதற்கு மாதாவேமுன்னடவாய்
குருவினிடசீர்பாதங் கொண்டேன்சிரசுதன்னில்
கற்றவர்கள்சீர்பாதங் கைதொழுதேனிப்பொழுது
வித்துவனுர்பாதம் மேதினியில்யான்பணிந்தேன்
நல்லோர்கள்சீர்பாதம் நன்முய்வணங்கி நின்றேன்
பெரியோர்கள்சீர்பாதம் போற்றிவணங்கி நின்றேன்
அடியேனுன்பாடுதற்கு அருந்தமிழைக்கேட்போர்கள்
பிழைகளிருந்தாலும் புலவர்பொறுத்தருள்வீர்
சொற்குற்றமுண்டானுல் தொல்புவியோர்பொறுத்தரு
தாரார்புகழுடைய தர்மரிடபாரதத்தை [ள்வீர்
பத்திலொறுகூறு பாங்குடனேசொல்லுகிறேன்
திரியோதிரனுர்க்குஞ் சீரானபஞ்சவர்க்கும்
சூதுபொருந்துமுன்னே சுகமாகவாழ்க்கையிலே
பகைகள்வாராதமுன்னே பட்டணத்திலிருக்கையிலே
உயுத்தியம்பொருந்துமுன்னே வுத்தமர்களிருந்தான்
ஐவர்தனியே யரசுசெலுத்துகையில்
தாரார்புகழுடைய தருமர்கொலுதனிலே

வீமன்விஜயன் விதமாய்க்கொலுவிருக்க
பத்தினியாள் துரோபதையும் பாங்காய்க்கொலுவிருக்க
மாயர்சகாயன் மனமகிழ்ந்துபார்த்திருக்க
சந்தோஷமாகத் தானிருக்கும்வேளையிலே
மந்திரிகள்ராசாக்கள் மனமகிழ்ந்துவீற்றிருக்க
தர்மரிடநாடு தழைத்துமிகவாழ்ந்திருக்க [ந்து
ஆயன்பெருமாளிப்போ வொருவதிசயத்தைத்தானினை
துவாரகைவிட்டுத் தோற்றமுடன்மாயவரும்
தர்மர்பக்கல்வந்தாரே தரணியளந்தோனும்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யழகானவீரவல்லி
ஒவ்வேலுமுத்துசாலை வல்வேலுமிந்தசாலை
வெவ்வேலுமுத்துசாலை யிவ்வேலுநாகதாணி
அக்காளுந்தங்கையுமா யாண்டிருப்பார்பட்டணத்தை
ஏழுபேர்ரொட்டிப்பெண்கள் இணைபிரியாதிருப்பார்கள்
அந்தப்பெண்களைவெற்றிகொள்ளயார்கையாலாகுங்கா
குற்றங்கள்பேசித்தான் கூறியேபோனவர்கள் [ண
இவ்வளவுயென்றுசொல்லி யெண்ணிமுடியாது
போனவர்கள்மெத்தவுண்டு பூவுலகில்மன்னவர்கள்
வெற்றிகொண்டுசெயித்து மீண்டுவந்தபேர்களில்லை
அப்படிக்கொத்த ஆரவல்லிபட்டணத்தை [மே
நீங்கள்போய்வெற்றிகொண்டால் நீணிலத்தில்பேரா
என்றுசொல்லிமாயவரும்எடுத்துரைத்தார்பஞ்சவர்க்கு
அப்போதுபாண்டவர்களாயனுக்கேதுசொல்வார்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளமாயவரே
எங்களை-ஆரவல்லிபெண்கள் கடியஞ்சொன்னதில்லை
குருகுலத்துமன்னர்க்கொரு கொடுமைகளைச்சொன்ன
தில்லை,பஞ்சவர்க்காகவொரு பந்தயங்கள்சொன்னதில்
லை, விருதென்றுதாமுரைத்து வேந்தனங்கேபோனக்
கால், வழியில்கிடந்த் வாளதனைத்தானெடுத்து
கால்மேலேபோட்டுக்கொண்ட கதையொக்குமாயவரே
என்றுசொன்னபஞ்சவர்க் கேதுசொன்னார்மாயவரும்
பாண்டவர்கள்வீரியம் பாருலகில்கிட்டாது
ஐவருடவீரியம் யாருமில்லைவையகத்தில்
வலிமையுள்ளபஞ்சவர்கள் வையகத்தில்கிட்டாது
உபாயமுள்ளபஞ்சவர்க் கொருவருமெதிரில்லை
அருச்சுனன்வீமனுக்கு யாருமெதிரில்லை

விருதுகள்பறித்திடுவார் வெற்றிகொண்டுவந்திடுவார்
எதிர்த்ததொருமங்கையரை யிறக்கடிப்பார்தப்பாது
குருகுலமன்னவர்க்குக்குவலயத்தோர்யெதிருமுண்டோ
வலிமையில்மிகுந்தவன் வண்மையுள்ளபோர்வீமன்
பலத்தில்மிகுந்தவன் பேர்பெரியமதவீமன்
மாயவருமிவ்வார்த்தை மகிழ்ந்துமேபஞ்சவர்கள்
போற்றியொருவார்த்தை புகலுவாரப்போது
உலகம்பதினாலு முண்டதொருமாயவரே
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிகிருஷ்ண நாரணரே
இவ்வுலகிலுன்னருளா லெதிர்த்தவரைச்சங்கரிப்போம்
வலிமையாலொருவரை மண் ணுலகில்மெத்தவுண்டு
இவ்வார்த்தைகேட்டு எம்பெருமாள்மேகவர்ணா
வந்தசண்டைவிடுவதில்லை வலியசண்டைபோவதில்லை
பெண்கள்மேல்படையெடுத்துப் போவாரோராசாக்க
அல்லவென்றுபோனாலு மரசர்நகைப்பார்கள் [ள்
பூவுலகிலரசருக்குப் பொருந்துமோமாயவரே
மண்டலத்துராஜாக்கள் மதிப்பாரோநம்மையிப்போ
இப்படியாக வெடுத்துரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
கேட்டந்தமாயவரும் கிருபையுடனேதுரைப்பார்
வீமனைநோக்கி விளம்புவாரொருவசனம்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானபெண்களுந்தான்
விருதினால்வல்லவர்கள் வேந்தர்களைத்தோற்கடிப்பார்
இவ்வுலகில்ராசாக்கள் யாவரையும்வெல்லவென்று
விருதுகளைப்பறிக்கவென்று வேந்தர்கள்போனதுண்டு
வெற்றிகொண்டுவந்ததில்லை மீண்டும்பிழைத்ததில்லை
இறந்ததோர்ராசாக்கள் எண்ணிமுடியாது
மாண்டுபோனராசாக்கள் வையகத்தில்மெத்தவுண்டு
செத்தவர்போகச் சாகாமலிருந்தவர்கள்
அடிமைத்தனஞ்செய்தவர்க ளளவிடப்போகாதே
தொண்டுபட்டராசாக்கள் தொல்லுலகில்மெத்தவுண்டு
பெண்டுகள்வெற்றிகொண்டு பிரபலமாய்ப்பேருலகில்
இருக்கிறார்பெண்கள்எல்லவர்க்குவல்லவராய்[ளுக்கு
இவர்களுக்கெதிரியுண்டோவென்றுசொல்லிப்பெண்க
ஆங்காரந்தானிருந்து அரசாளும்பெண்களுந்தான்
அவர்களையும்வெற்றிகொண்டா லவனிதனிலவருக்கு
பேரும்பெருமையும் பிரபலமாய்நடக்குமென்றார் [ம்

மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
குருகுலத்துமன்னவர்கள் குற்றமதுயில்லாமல்
படையெடுத்துப்போவதில்லை பாரளந்தமாயவரே
என்றுரைத்தான்மதவீமன் ஏதுரைப்பார்ரகுராமர்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
மர்மத்தைமனதிலெண்ணி மாயவருமப்போது
வீமனைமெள்ள சிக்கவைக்கவேணுமென்று
போகும்படிக்கொரு புதுமையைத்தானினைத்தார்
எண்ணிமனந்தனிலே யேதுசெய்வாரெம்பெருமாள்
துவாரகைக்குபோரேனுமென்று தோற்றமுடனெழுந்
திருந்து, நடந்தாரேகிருஷ்ணதேவர் நானிலத்தோர்
தாமறிய, மாய்வரும்போனபின்பு மன்னவர்களைவருந்
தான், சிங்காதனத்தில் சேரவேகொலுவிருந்தார்
மாயவனுர்சொன்ன வசனத்தைமனதில்வைத்து
இருக்குமந்தவேளையிலே யேற்றதொருமதவீமன்
பொய்கையிலே நீராடிப் புட்பமதுதானெடுத்து
கொண்டுவந்தவீமன் கொற்றவனுர்தர்மருக்குப்
பாதம்விளக்கிப் பணிவிடைகள்செய்துபின்பு
பூவும்புதுமலரும் போதவேதான்சொரிந்து
அண்ணனிடசீர்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கைதொழுதுநித்தியங் காவலனும்வீற்றிருந்தான்
தர்மர்கொலுவிருக்க தம்பிமார்வீற்றிருந்தார்
சிங்காதனமேறிச் சீராகவீற்றிருந்தார்
எல்லோருமனமகிழ்ந்து இருக்குமந்தவேளையிலே
ஊரைவிட்டுப்போனபின்பு உலகளந்தமாயவரும்
நெல்லூருபட்டணத்து நேரானதிசைநோக்கி
நடந்தாரேமாயவரும் நல்லதளங்கூட்டி
ஆரவல்லிகோட்டை யரண்மனைகாவலுக்குள்
மதிமயக்கமுண்டுபண்ணி மாயவரும்உள்புகுந்து
ஆரவல்லிதான்வளர்த்த அழகானசாவலுக்கு
சாவலுக்குபதேசம் தான்மொழிந்தாரெம்பெருமாள்
என்னவென்றுபதேசம் எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
ஆண்பிள்ளையாய்நீபிறந்து அரிவையற்குநீபிறந்து
பூனையைப்போலொடுங்கி பூமிகளையாளுகிறீர்
மூக்குமுனையில்லாத மூளியல்லோ நீங்களென்று [று
ரோஷங்களுண்டானால் நொடிக்குள்ளேவாங்களென்

கூவியபழையுமென்று கோபாலர்தாமுரைத்தார்
துவாரகையைத்தானேக்கித் துரித்முடன்புகுந்தார்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணருக்குப்பூசைசெய்ய
கோழிகூவுநேரமதில் கொற்றவனுமெழுந்திருந்து
பூமலரும்கொய்வதற்குப் போனுன்காண்மதவீமன்
அந்தநல்லவேளையிலேஒரு. அதிசயங்கேட்கலுற்றுர்
நெல்லூருப்பட்டணத்தில் நின்றுன்திசைமுகத்தில்
கோழிசத்தங்கேட்டானே கொற்றவனுமெழுந்திருந்து
என்னென்றுகூவிற்று இதமானசாவலது
தேண்டுபெற்றவீமனென்று திட்மாகக்கூவிற்று
பின்னுமொருசத்தம் பிரபலமாய்க்கூவிற்று
வீமனென்றுபேர்படைத்து மேதினியில்வாழ்ந்தாயோ
எங்களாச்சிபேர்சொல்லி இரந்துண்பார்கோடியுண்டு
சந்தோஷமாகச் சாதங்கள்போட்டிடுவார்
அப்படியாகவளர்ந்திருக்கி லனேகம்பேர்
என்றுசொல்லிச்சாவல் இதமாகக்கூவையிலே
அந்தமிகச்சத்தம் ஆணழகன்தான்கேட்டு
செப்பூசிகொண்டு செவியினிற்வைத்தாற்போல்
காதினுல்கேட்டான் கனத்ததொருமதவீமன்
கண்கள்சிவக்குதப்போ கடுங்கோபமாகுது [போ
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூக்குதப்
ஓடிவந்தானண்ணன்பக்கல் உற்றதொருவீரனவன்
வந்துபணிந்தான் மதகரியான்வீமனுமே
சரணம்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
கோபங்கள்தான்மிகுந்து கொற்றவனுமப்போது
மற்றுமொருக்கால் மலர்தூவித்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீராகத்தானெடுத்து
தாரார்புகழ்படைத்த தருமரங்கேயேதுசெய்தார்
பொன்னனமேனியிலே தம்பிபுழுதிபட் டியாயமென்ன
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தபுதுமையென்ன
என்றுசொல்லித்தர்ம ரிதமாகக்கேட்கையிலே
அப்போதுமதகரியா னண்ணன்முகம்நோக்கி
தேவரீர்நானுந் திருமஞ்சனமாடியிப்போ
பூவும்புதுமலரும் பெருக்கவேநான்போனேன்
போனதொருபூந்தோப்பில் புகுந்துநானிருக்கையிலே
பூங்காவனத்தருகே புட்பமதுஎடுக்கையிலே

ஒரு-அதிசயங்கண்டுவந்தேன் ஆண்டவரேகேளுமினி
நெல்லூருபட்டணம் நேரானதிசையிலேதான்
கோழிகூவினசத்தங் கொற்றவனே நான்கேட்டு
ஓடிவந்தேன்சுவாமி யுற்றதொருசேதியென்றான்
அந்தநல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லியேகூறுமென்றார்
தளராத்தனஞ்சயமே தம்பிமதகரியா
என்னென்றுசொல்லிற் றெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போமதவீமன் அண்ணனைத்தெண்டனிட்டு
சொல்லுகிறேன்சுவாமி சூதுக்களில்லாமல்
தெண்டுபெற்றவீமனை திறமாகக்கூவிற்று
உங்கள்-பாட்டன்தலைமுறையில் பந்தயங்கள்கூறினது
விருதுவெற்றிகொள்ளலையோ வீமனென்றுகத்துதையா
எங்களாச்சிபேர்சொல்லி யன்பாகப்பூமியிலே
பிச்சைவாங்கித்தின்று பிரபலமாயிருங்களென்று
சொல்லாதவார்த்தைகளைச் சொல்லியேகூவுதென்றார்
அதுவேகருமமென்று அடியே னுமோடிவந்தேன்
சூரவல்லிபட்டணமே சுருக்காகபோய் நானும்
பெண்களையும்வென்று பிரபலமாய்வருவதற்கு
உம்மை-உத்தாரங்கேட்க ஓடிவந்தேன்சுவாமியென்றார்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடிக்க
பயணமாயென்னைப் பண்பாய னுப்புமென்றார்
விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன் [ன்
போவென்றனுப்புமென்று பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டா
அப்போதுதருமருந்தா னடைவாகயே துசொல்வார்
மதவீமாமதகரியே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
நெல்லூருபட்டணத்து நேர்மைகளைச்சொல்லுகிறேன்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
மந்திரத்தில்வல்லவர்கள் மகாவித்தைகாரியர்கள்
வித்தையிலேவல்லவர்கள் விதமானரெட்டிப்பெண்கள்
ரெட்டிப்பெண்களென்று ராச்சியங்கள்தானறியும்.
ஏவல்கட்டுமந்திரங்கள் எல்லையெங்குங்காத்திருக்கும்
சூனியவித்தையெல்லாம் சூழ்ந்திருக்கும்பூமியிலே
பட்டணத்தைசுற்றிப் பதிங்காதங்காத்திருக்கும்
மூடுபனிபோலே மூதண்டமெல்லாம்நிறைந்திருக்கும்
எதிர்த்ததொருராசாவை யீடழித்துப்போட்டுவிடும்
போனதொருராசாக்கள் பேரழிந்துபோனார்கள்

மந்திரத்தில்வல்லவர்காண் மாயவித்தைகாரியவள்
ரெட்டிப்பெண்ணென்று ராச்சியங்கள்தானறியும்
மாண்டவரேயல்லாமல் மீண்டுவந்தாரில்லையென்றார்
அப்படிக்கொத்த ஆக்டியப்பெண்கள்கிட்ட
போவதுநியாயமல்ல புத்தியுள்ளமதவீமா
என்றுதான்தர்மர்சொல்ல இயல்வீமனேதுசொல்வான்
சீவனழிந்து சிவலோகம்போனாலும்
காயமழிந்து கைலாயஞ்சேர்ந்தாலும்
முன்வைத்தகாலை நான் பின்வாங்கப்போறதில்லை
என்னையனுப்புமென்றி யேற்றவேபணிந்துநின்றான்
அப்போதுதர்மர் மதவீமனைப்பார்த்து
பெண்கள்மேல்படையெடுத்து பேரழிந்தார்மெத்தவுண்டு
வேண்டாமிந்தவார்த்தை விட்டுவிடுந்தம்பியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அண்ணன்பாதம்பணிந்து
வார்த்தைமறுத்தேனென்று மனதிலேவையாமல்
குற்றம்பொறுத்தண்ணா நான் கொண்டவிடைதாருமையா
போய்வாடாதம்பியென்று புகழ்ந்துவிடைதாருமையா
அப்போதுதர்ம ரதிவீமனுக்கேதுசொல்வார்
சொன்னதைச்சொன்னேன் சோதிமுடியானே
பிரம்மாவின்கற்பனையோ புரட்டவென்றால்முடியாது
போய்வாருந்தம்பியென்று புத்திமதிதானுரைத்தார்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணரையுந்தெண்டனிட்டு
நடந்தான்பயணமதாய் நலமாகவரண்மனைக்கு
அரண்மனையில்வந்து ஆபரணந்தானெடுத்தான்
பூட்டியலங்கரித்தான் பொன்னானமேனியெல்லாம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அதிவீமனேதுசெய்தான்
நகைத்ததொருசாவல்தன்னை நலமாயெதிர்க்கவேண்டும்
சாவலைக்கொல்லுதற்கு தனஞ்சயனுமப்போது
எதிரேயொருசாவல் யெடுத்தானேயந்நேரம்
சாவலுக்குத்தீனி சம்பாநெல்லுதானெடுத்து
பத்துகலம்பச்சரிசி பாங்குடனேதான்தீட்டி
மூந்தாணிச்சீலையிலே முடிந்தவனுந்தான்போட்டு
சாவலையுந்தானெடுத்துத் தார்வேந்தனடக்கலுற்றான்
தர்மாபுரத்தைவிட்டுச் சம்பங்கிவனங்கடந்து
முல்லைவனங்கடந்து மூங்கில்வனங்கடந்தான்
தில்லைவனங்கடந்தான் செண்பகப்பூவனங்கடந்து

வனமாய்வனங்கடந்து வாகாகவருகையிலே
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகத்தான்பார்த்து
ஆரவல்லிகன்னியர்க ளாள்பார்த்துநிற்கிறதை
பார்த்தான்மதவீமன் பைங்கிளியாள்மந்திரத்தை
நாரதபகவானும் நன்றாகவந்துகண்டார்
கண்டதொருநாரதரும் கடுகநடக்கலுற்றார்
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகப்போகலுற்றார்
வந்ததொருநாரதரும் மங்கையர்க்கேதுசொல்வார்
கண்டதொருசேதிதன்னைக் கன்னியர்க்குரைக்கலுற்றார்
அச்சமில்லாநாட்டுக்கொரு நச்சுமுள்ளுவருகுதடி
நெல்லூருபட்டணந்தா நிர்த்தூளியாகுதடி
அப்போதுஆரவல்லி ஆனதொருநாரதரை
என்னையாநாரதரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றவள்கேட்க எடுத்துரைப்பார்நாரதரும்
வாராண்டியுங்களத்தான் வாளுக்கிரையாக்கவென்று
தெண்டுக்கிரையாக்கவென்று சேவகனும்வாராண்டி
தெண்டுபெற்றவீமன் தீரனவன்வாராண்டி
உங்களைப்-பொடியாக்கவேணுமென்று போர்வீமன்வாராண்டி
என்றுசொல்லிநாரதரு மியலாகப்போனபின்பு
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிசூரவல்லி
அக்காடிதங்கையரே ஆகடியவார்த்தையைத்தான்
கோபுரத்துமேலேறிக் கொற்றவனைப்பாருங்கடி
ஆரென்றுபாருங்கடி ஆரணங்கேநீங்களென்றாள்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆலித்துமதிலேறி
பார்த்துமனநடுங்கிப் பயந்துமிகத்தானுரைப்பார்
கெட்டேன்சிவனேஎன்பார் கேடுவந்துநேர்ந்ததென்பார்
கருமுகில்போலேயல்லோ காவலனும்வாராண்டி
கையிலேதண்டெடுத்துக் காலன்போலேவாராண்டி
வந்ததேயுண்டானால் நமதுவலிமைகுலைத்திடுவான்
எல்லைதாண்டிவாரவனை யிறக்கடிக்கவேணுமென்றாள்
கோட்டையிலேகுந்துமுன் கொல்லவேவேண்டுமென்று
அப்போதுபெண்களவர் அடைவாகத்தானெழுந்து
மந்திரப்பொடியெடுத்து வகையாகவுச்சரித்து
தந்திரத்தினாலே தடுத்தாளேவீமனைத்தான்
அப்போதுபோர்வீமன் அதட்டியேமந்திரத்தை
தெண்டாலடித்தானே சிதறியங்கேதானோட

மங்கையருமப்போது மந்திரப்பொடிதானெடுத்து
உச்சரித்தாளந்நேரம் வோடவிட்டாள்கரடிகளை
கரடிகளோடிவந்து காவலனைவளைத்துக்கொண்டு
சூழ்ந்ததேயந்நேரம் துரைமகனைவிடாதபடி
நின்றநிலையிலேதான் நீதியுடன்பார்க்கலுற்றான்
சுற்றிப்பதிங்காதவழி சூனியங்கள்நிற்குதையா
அதட்டியேதெண்டாலே யடித்தானேயந்நேரம்
பூமியொருஅம்மியுமாய்ப் பெருத்தமலைகுழவியுமாய்
அரைத்துமேயந்நேரம் ஆனதொருகரடிகளை
ஓடிப்போயந்நேர முரைத்ததேபெண்களுக்கு
எங்களைப்போல்வீரியங்க ளில்லையடிவையகத்தில்
வந்தவந்தராசாவை வாறியேபோட்டுவிட்டோம்
இந்த்ராசாவைக்கொல்ல எங்களால்முடியாது
என்றுசொல்லிகரடியெல்லா மேகமாய்ப்போய்விடுமாம்
அப்போதுமதவீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
நடந்தானேபோர்வீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
வாரதொருமன்னவனை மங்கையருந்தான்பார்த்து
உள்ளரையிற்பெட்டிகளை யோடியெடுத்துவந்து
மந்திரத்தைத்தானுரைத வகையானவேங்கையது
எல்லையிடங்கொள்ளாம லெங்குநிறைந்ததுவே
எல்லையெங்கும்கொள்ளாம லெகிறிவரும்வேங்கை
மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
அண்ணன்சொல்கேளாம ளாரணியந்தன்னில்வந்தேன்
தமயன்சொல்கேளாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டேன்
மூத்தோர்சொல்வார்த்தைகளை முன்கடந்துவந்ததற்கு
கண்டுபயந்து கலங்கிமனந்தளர்ந்து
மதிமயங்கிநின்று வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
என்னதான்செய்தாலு மேதுபிழைவந்தாலும்
முன்வைத்தகாலையினி பின்வைக்கப்போறேனோ
என்-தெண்டுக்கெதிருண்டோ சேவகமும்பொய்யாமோ
வாரதொருவேங்கையைத்தான் வாளுனைவாங்கவேண்டும்
கொக்கரித்தெழுந்திருந்து கொற்றவனுஞ்சாடுகிறான்
தெண்டினால்சாடுகிறான் திசைகள்கெட்டோடிடவே
அடிபடும்வேங்கையெல்லாம் ஆரவல்லிபக்கல்வந்து
சொல்லுதுவேங்கையெல்லாந் துரைமகனைக்காவல்வென்
எங்களால்முடியாது ஏந்திழையேதாயாரே [று

தெண்டுக்கிரையாக செத்தவர்கள்மெத்தவுண்டு
கண்டால்பயமாகுதடி கன்னியரேதாயாரே
நினைத்தால்பயமாகுதடி நிச்சயங்காணென்னுச்சி
வேங்கையதுசொல்ல மேலென்ன ஆரவல்லி
அக்காளேதங்கையரே யாரடியவன்தானும்
நமக்குப்பெரியவனோ நலமுடையதங்கையரே
இவனை-எந்தவகையாலு மீடழிக்கவேணுமம்மா
அப்படியேயாகுதென்று ஆரவல்லிதானெழுந்து
ஆதட்டியேமிருகத்தை தட்டியெழுப்பிவிட்டார்
அப்போதுமந்திரங்கள் அவளைவணங்கிநின்று
என்னடியென்தாயே யெனக்கறியச்சொல்லுமென்று
கேட்டதொருமந்திரத்தை கிருபையுடனேதுசொல்வாள்
நமக்குமொருமாற்றானாய் நம்மையெதிர்த்தவனை
ஈடழித்துப்போட்டுமல்லோ இங்கேவராதபடி [தாள்
கொல்லுங்களென்றுசொல்லி கொம்பனையாள்தானுரைத்
போவென்றனுப்பினாள் பொற்கொடியானாரவல்லி
அப்போதுமந்திரங்க ளடைவாகப்பெண்களைப்போல்

வீமசேனனுக்கும் சூனியங்களுக்கும் யுத்தம்

பெண்ணுருவங்கொண்டல்லவோ போகுதேமந்திரங்கள்
ஆயிரம்பெண்ணாக ஆதரித்தார்வீமன்முன்னே
தெய்வலோகரம்பையைப்போல் தென்னவன்முன்வந்தார்
பெண்களைக்கண்டானே பெரியதொருவீமனவன்
பூவுலகிலேயிந்தப் பெண்களைப்போற்கண்டதில்லை
நாகலோகத்திலிந்த நற்பெண்டுகளைக்கண்டதில்லை
ஆயிரங்கன்னியரு மதிரூபக்கன்னியரும்
தெய்வலோகக்கன்னியைப்போல் தேசத்தில்கண்டதில்லை
மயலாகிமெய்மறந்து மதவீமன்பார்த்துநின்றான்
அப்போதுகன்னியர்க ளடைவாகக்கிட்டவந்து
அந்தநல்லவேளையிலே யானதொருபோர்வீமன்
மனதுமகிழ்ந்தேறி மன்னனும்பார்க்கலுற்றான்
வந்ததொருகன்னியர்கள் வாள்சொருகிநிற்கிறதை
கண்டானேபோர்வீமன் கண்ணிரண்டும்பொறிபறக்க
வேண்டானேமன்னவனும் வேறுமுகமாக [து
இது-கன்னியல்லபெண்ணுமல்ல காலனென்றுதானறிந்
கொல்லவந்தகூற்றுவன்காண் கொம்பனையாள்ரூபமது

இடையிலேகத்திய துயிருக்கவந்தகாரணமேன்
கழுத்தையறுக்கவந்த காலனென்றுதானறிந்து
மதவீமனப்போது மங்கையரைமடித்திடவே
கொக்கரித்துத்தெண்டெடுத்துக் கூவியேயார்ப்பரித்து
சாடினன்கன்னிகளைத் தவிடுபொடியாகவேதான்
மோதினன்கன்னிகளை மூளையதுதான்றெரிக்க
வீசினன்தெண்டாலே மெல்லியர்கள்தான்மடிய
அப்போதுகன்னியர்க ளனைவோருந்தான்மடிந்தார்
இறந்தவர்கள்போக மற்றவர்கள்தானோடி
தப்பிப்பிழைத்தோமென்று தானோடியே துசொல்வார்
ஆரவல்லிபக்கலிலே யடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
சொல்லுதுசூனியங்கள் சோதனையாய்கன்னியற்கு
நாங்கள்பட்டபாடுகள்தான் நாயகியேகேளுமடி
அவனுரோதெரியாது ஆரவல்லித்தாயாரே
எங்களைத்-தெண்டாலடித்துவிட்டு சேவகனும்வாராண்டி
நெல்லூருபட்டணந்தான் நிர்த்தூளியாகுமடி
எங்களால்முடியாது ஏற்றதொரு ஆரவல்லி
ஆரவல்லிபட்டணந்தா னழிந்தாப்போல்காணுதடி
வாரதொருமன்னவன்மேல் மந்திரங்களேருது
சூனியங்களேருது சொன்னபடிதோகையரே
விருதுக்கள்தானெடுத்து வெற்றியதுகொள்ளுமடி
பந்தயத்திலவனைப் பயப்படுத்தவேண்டுமடி
மற்றொருகாரியத்தால் மன்னவன்டங்காண்டி
அதுவேகருமமென்று ஆரவல்லிசம்மதித்தாள்
இப்படியிருக்கவந்த யேற்றதொருமதவீமன்
ஆரடிபெண்ணே நீ ஆரவல்லியென்றுசொல்லி
பேரும்பெருமையுமாய்ப் பிரபலமாய்வாய்ந்தவள்தான்
உங்கள்-பாட்டன்தலைமுறையில் பந்தயங்களுண்டோடி
பந்தயங்களெடுத்தாடி பாராதேசூரவல்லி
வீமன்சொன்னசேதிதன்னை மெல்லியருந்தான்கேட்டு
அக்கினிபோல்கண்சிவக்க ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
சாவலெடுத்தாடி தங்கையரேவீரவல்லி

வீமராசனுக்கும் ஆரவல்லிக்கும் சாவல் யுத்தம்

அப்போதுசாவலைத்தான் அடைவாகத்தானெடுத்து
பச்சரிசிபதின்கலமாம் பாங்குடனேஎதிரில்வைக்க

உண்டுயிளைப்பாறி உவகையுள்ளசாவலது
ஆரவல்லிசாவலுக்கு அபினிமதமூட்டிடுவாள்
இப்படியிருக்குமந்த வேளையிலேவீமனுந்தான்
தன்னுடையசாவலைத்தான் தயவாகத்தானெடுத்து
சிறுசம்பா அரிசிதன்னைச் சீக்கிரமாய்முன்னேவைத்தான்
அப்போதுசாவலுந்தா னருந்தியிருக்கையிலே
ஆரவல்லிசாவலது அலறியேகொக்கரிக்க
கூவச்சேயன்னேரம் கோடையிடித்ததுபோல்
அந்தநல்லசத்தமது அலைகடலலைந்ததுபோல்
ஆரவல்லிசாவலது அலறியேகொக்கரிக்க
மன்னனிடசாவலது மதிமயங்கிவிழுந்ததுகாண்
விழுந்ததொருசாவலைத்தான் வீமனுந்தானெடுத்து
கத்திகளுங்கட்டினனே கவனமுள்ளவீமனுந்தான்
கத்திகட்டசாவலுக்கு கனமயக்கமுண்டாச்சு
மயக்கத்தைதான்பார்த்து மதவீமனப்போது
எடுத்துகையில்பிடித்து இறகடியைத்தான்வாங்கி
நெஞ்சிலேதான்போட்டு நேராகப்பிடித்துக்கொண்டு
சாவலைத்தாங்கிக்கொண்டு தானிருக்கும்வேளையிலே
ஆரவல்லிவந்துநின்று அன்பாகவதுசொல்வாள்
வாருமையாராசாவே வலிமைதனைப்பேசவந்தாய்
வெற்றிகொண்டுபோவோமென்று வேந்தர்கள்வந்தார்கள்
விருதுகெலித்ததில்லை வெற்றிகொண்டுபோனதில்லை
வந்தவந்தராஜாக்கள் மாண்டாரேயல்லாது
மீண்டொருவர்போனதில்லைவெற்றிகொண்டுநின்றதில்லை
நீர்தானெதிரேவந்து நேராகநின்றீர்காண்
நின்றதொருராஜாக்கள் நேராகவெற்றிகொண்டால்
அக்காளுந்தங்கையரு மடப்பங்கட்டிநிற்கின்றோம்
இல்லாதேபோனுக்கால் இறக்கடிப்போந்தப்பாமல்
இதுவேபந்தயமென்று இளங்கொடியும்சொல்லுகிறாள்
இதுதானேபந்தயங்களின்னமுண்டோசொல்லுமென்று
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகஎடுத்துரைப்பாள் [ர்
வாருமையாசுவாமி மன்னவரேகேட்டருளும்
இந்தச்சபதங்களிதுதோற்றுப்போனேமென்றால்
சூதுபொருந்தியது தோற்றோமேயானுக்கால்
சாவலும்பின்வாங்கிச் சடுதியில்தோற்குமென்றால்
களிச்சட்டிஒன்றுண்டு காவலரேகேட்டருளும்

அந்தநல்லசட்டியை அடைவாகத்திவலையைத்தான்
சொரண்டியெடுத்தாலே சேவகம்வெற்றிகொண்டான்
மற்றுமொருசூது வகையுண்டுசொல்லுகிறேன்
நடுக்கோட்டைக்குள்ளே நல்லதொருகம்பமுண்டு
அந்த-வச்சிரகம்பத்தை வகையாகவெட்டுகையில் [ணும்
கம்பம்-வீச்சொன்றாயிருக்கவே ணும்மூன்றுதுண்டாகவே
அப்படியேவெற்றிகொண்டால் நாங்களடிமைகண்டாய்
இல்லாதபோனுக்கா லிறக்கடிப்போம்தப்பாது
மங்கைசொன்னவார்த்தைக்கு மறுவார்த்தைசொல்லுகின்
வாருமடிபெண்ணே வையகத்தில்ராஜமன்னர் [முன்
எத்தனைபேர்மாண்டார் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுஆரவல்லி யாணழகன்முகம்நோக்கி
மாண்டார்களானாலோ வர்ணலட்சங்கோடியுண்டு
எண்ணிக்கைசொல்லவென்றால் லென்னால்முடியாது
நல்லதடிபெண்ணே நலமாகச்சாவலைத்தான்
கொண்டாடிச்சாவலைத்தான் குத்துக்குவிடுவோமென்றான்
சற்றுமனங்கலங்காமல் சாவலைக்கொண்டுவந்து
விட்டாளேஆரவுல்லி வீமருடன்சாவலைத்தான்
கண்டந்தசாவல் கலகலென்றுதான்வெருண்டு
எட்டியுதைத்ததையா ஈரல்குலைநடுங்க
விழுந்ததுமலைபோலே வீமருடசாவலது
சாவலிறந்ததையா தனிவீமன்மனங்கலங்க
வெற்றிகொண்டாளாரவல்லி வீமனுந்தோற்றுவிட்டான்
அப்போதுஆரவல்லி யடியக்காளேதங்கையரே
களிசட்டிஎடுத்துவந்து காவலனார்முன்னேவையும்
என்றுசொல்லிஆரவல்லி ஏந்திழையாள்தானோடி
சட்டியெடுத்துவந்து சடுதியில்முன்னேவைத்தார்
கண்டுமதவீமன் கண்ணிரண்டுங்கொள்ளாமல்
திவலைரெண்டுவந்து தீரனவன்வீமனுந்தான்
மல்லுகட்டிப்பார்த்தானே வலிமைதனையறியாமல்
பார்த்துநெடுநேரம் பாவையருக்கேதுசொல்வார்
திவலையெடுக்கவென்று திரிமூர்த்திகள்வந்தாலும்
ஆகாதுஎன்கையிலே ஆனதொருசட்டியைத்தான்
தெண்டுக்கிறைகொடுத்தால் சின்னபின்னமாக்குறேண்டி
அப்படியேதந்தாலே அடிப்பேனடிதண்டாலே
அந்தநல்லசேதி ஆரவல்லிதான்கேட்டு

மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்கள்வெற்றியென்று
வெற்றிகொண்டோமென்று வீமன்முன்னேதான்பேசி
அக்காளேத்தங்கையரே யவனைமெல்லபிடியுங்கடி
என்றுசொல்லுமப்போது எல்லோருந்தானெழுந்து
மங்கையர்களோடி மன்னவனைத்தான்பிடித்து
பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேய்கொண்டமன்னவனை
விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னாள்காண்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
இன்னமொருசூது இருக்குத்டியம்மாளே
கம்பந்தனைவெட்ட காவலனையழையுமென்றார்
அப்படியேகூட்டிவந்தா ளாரணங்குதாதியரும்
அப்போதுஆரவல்லி யதிவீமனைப்பார்த்து
மன்னவரேராஜாவே மதவீமாகேளுமென்றார்
இந்தநல்லகம்பமதை இயல்பாகவெட்டுமென்றாள்
வெட்டுஒன்றாயிருக்கவேண்டும் துண்டுமூன்றாகவேணும்
வெட்டிவைத்துக்கொண்டால் வீரனையாகுமென்றாள்
அப்போதுமதவீம னாரவல்லிமுகம்நோக்கி
என்னுடையதண்டுக்கு இரைகொடுத்தீராகுக்கால்
கம்பத்தைநறுக்கித் தவிடுபொடியாக்குவேண்டி
இல்லாதபோனுக்கா லேற்றதொருகம்பத்தை
வெட்டுவேனிரண்டுதுண்டாய் வீரியமாயிப்போது
மூன்றுதுண்டமாகாது மூர்க்கமுள்ள ஆரவல்லி
இப்படிமதவீம னியல்பாகச்சொல்லையிலே
அப்போதுஆரவல்லி யாலித்துகொண்டாடி
வெற்றிகொண்டேநாமும் வீமனையடிமைகொண்டோம்
குருகுலத்துராசாவை கொண்டோம்அடிமையென்றார்
மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்களெல்லோரும்
மன்னவனைப்பிடித்து மார்விலங்குபோடுமென்றாள்
வீமனைப்பிடித்து மேல்விலங்குபோடுமென்றாள்
படுகுழியில்தள்ளி பாறைகொண்டுமூடுமென்றாள்
அப்படியேதாதி யனைவருந்தானன்பாய்
மூலபாறைகொண்டுவந்து மூடினார்கள்மன்னவனை
எறும்புநுழையாமல் எங்குந்திரியாமல்
காற்றுநுழையாமல் காவலனைத்தானடைத்தார்
அடைத்தபின்புஆரவல்லி யரண்மனைக்குத்தான்போய்
சிம்மாதனத்தின்மேலே சீக்கிரமாய்த்தானிருந்து

சொல்வாளொருவசனந் தோகையாளாரவல்லி
அடி-அக்காளேதங்கையரே யவளுருக்குமடங்காண்டி
அவனைமிகசெயிக்க ஆராலுமுடியாது
நமது-சூதுக்குசிக்கிவிட்டான் தோற்றமுள்ளவீமனவன்
தும்பிகளைவிட்டவனைத் துளைக்கவேவேண்டுமென்றாள்
மந்திரப்பெட்டியை வகையாகத்தான்திறந்து
உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருக்குதும்பிதான்பறக்க
பிறந்ததுகாண் தும்பியது பேதையுடமந்திரத்தால்
உருக்குதும்பிதனையழைத்து யுத்தமியாளேதுசொல்வாள்
பாறைகொண்டுமுடியே பெருவிலங்குபோட்டவனை
மங்கையர்களோடி மன்னவனைத்தான்பிடித்து
பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேய்கொண்டமன்னவனை
விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னாள்காண்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
இன்னமொருசூது இருக்குதடியம்மாளே
கம்பந்தனைவெட்ட காவலனையழையுமென்றாள்
அப்படியேகூட்டிவந்தா ளாரணங்குதாதியரும்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பனையாள்முன்னாக
அப்போதுஆரவல்லி யதிவீமனைப்பார்த்து
என்னைத்தராஜாக்க ளேசுவார்வையகத்தில்
ஏசுவாரேராஜாக்க ளென்னவுடம்பெடுத்தேன்
கண்டவர்கள்தான்சிரிக்க காசினியிலுடம்பெடுத்தேன்
பார்த்தவர்கள்தான்சிரிக்க பஞ்சவர்களுடம்பெடுத்தோம்
பெண்கள்சிரிக்கப் பேரெடுத்தேன்வீமனென்று
எண்ணுதுமெண்ணி யேங்கிமனந்தளர்ந்து
வாடிமுகஞ்சோர்ந்து வன்னமுகம்வேறுபட்டு
ஓயாத்துயரங்கொண்டு ஒழுகவிட்டான்கண்ணீரை
மாயாமற்சீவனை மனதிலேவைத்துருகி
இத்தனையாபத்து எம்பெருமாள்செய்தாரல்லோ
என்றுமதவீம னெண்ணிமனந்தளர்ந்தான்
ஆயன்பெருமாளை யடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைத்தான்
பெண்டுகள்கையினால் பிடிபட்டுபோனேனையா
ஆபத்துவேளையிலே யடியேனைக்காப்பாற்றும்
என்றுசொல்லிமாயவரை எண்ணினான்தன்மனதில்
நினைத்தநினைவுதன்னை நெடியமால்தானறிந்து

மதவீமன்வருந்தினதை மாயவனுர்தானறிந்து
வண்டுகள்வந்து வருந்தியுரைத்ததுபோல்
தும்பிகள்வந்து சுருக்காயுரைத்ததுபோல்
துரிதமுடன்தானெழுந்து துவாரகையைத்தான்விட்டு
வீமனுக்குவந்தவினை தீர்க்கவேண்டுமென்று
மனதில்நினைத்தாரே மணவாளமூர்த்தியார்
வந்துமனதிலே மாயவருமப்போது
வீமன்-ஆங்காரேகெருவத்தாலே ஆயனைநினையாமல்
என்னைநினையாமல் இவர்களைவெல்வோமென்று
போனதொருவீமனவன் போருகெலிக்காமல்
பெண்கையில்சிக்கிப் பெருக்கத்தவிக்கிருன்
முன்னேநினையாமல் பின்னேநினைத்தானே
ஆனபடியினுல் ஆபத்தைத்தீர்க்கவேண்டுமென்று
ஆயன்பெருமாளும் யானையைப்போல்வடிவெடுத்து
வந்துநின்றுமாயவரும் மதவீமன்துயரங்கண்டு
காலாலேகுன்றுமன்னி காரணரும்நின்ருர்காண்
அப்போதுமதவீம ஞலித்துதானெழுந்து
எழுந்திருந்துமதவீமன் யெம்பெருமாளைத்துதிக்க
கத்தரித்துவிலங்குதன்னைக் கயல்வண்ணனத்தனையும்
கத்தரிக்கவிலங்குவிட்டுக் கடுகிநடந்துவந்து
கொம்மைமதிலேறிக் கொற்றவனும்குதிக்கவென்று
அலைந்துகுதிக்கையிலே ஆனதொருமாயவரும்
தாமரைப்பொய்கையது தடாகமதுவுண்டுபண்ணி

வீமன் ஸ்நானஞ்செய்யக் கிருஷ்ணன் தடாகமுண்டுபண்ணுவது

அல்லியுந்தாமரையு மன்பாகநிறைந்திருக்க
உண்டுபண்ணிவைத்தாரே யுலகளந்தமாயவரும்
வீமனதுகண்டு விதமாகத்தான்குதித்து
முழுகியெழுந்திருந்து மூர்க்கமுள்ளவீமனுந்தான்
ஓட்டமெடுத்தான்காண் ஒருவரறியாமல்
கர்டுவனங்கடந்து தானடுங்கிஓடலுற்ருன்
ஆரவல்லிகண்டாக்கா லாக்கினைகள்செய்வாளென்று
பெண்ணழகிகண்டு பிடித்தடைத்துக்கொள்வாளென்று
தோகைவல்லிகண்டால் துனிப்பாளேயென்றுசொல்லி
வீமனுமப்போது வெகுபயமாயோடலுற்ருன்

மனதுகலங்கி மன்னவனுமோடலுற்றான்
உடம்புவெடுவெடுத்து ஓடலுற்றான்மதவீமன்
வனங்கள்வனங்கடந்து வாரானேமதவீமன்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேரானயெல்லைவிட்டு
வந்ததவங்கூடி மனக்கவலைதான் துறந்தான்
பாதைவழிகூடிப் பயந்தெளிந்துநடக்கலுற்றான்
நடந்துபோய்தருமர் ராச்சியத்தினுட்புகுந்து
செண்பகப்பூதோப்புஞ் சிறந்ததொருபூங்காவும்
பூவும்புதுமலரும் போதவேதானெடுத்து
தர்மரிடப்பக்கலுக்குத் தார்வேந்தனோடிவந்து
சரணஞ்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
கொண்டுவந்தபூவையெல்லாம் கொற்றவனார்பாதமதில்
சாத்திப்பணிந்து தார்வேந்தன்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டவீமனுக்குச் சீரானதருமருந்தான்
வாழ்த்தியெடுத்து மதவீமன்முகம்நோக்க
அப்போதுபோர்வீம னண்ணனுக்கேதுசொல்வான்

வீமன் தருமருக்கு ஆரவல்லி பெண்களின் சாமர்த்தியங் கூறல்

போனேனண்ணவே புகுந்தேனேநெல்லூரில்
நெல்லூருபட்டணத்தின் நேரானமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிமந்திரங்க ளளவிடப்போகாது
போகிறவழியிலே பேயும்பிசாசுகளும்
குறுக்கட்டிவழிமறித்துக் கொல்லவேவந்துதையா
அந்ததீவினையும்வென்று ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
சூதுகெலியுமென்று சொன்னாள்காணண்ணவே
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தேன்காணப்போது
சூதுகெலிக்கமாட்டாமல் தோற்றுவிட்டேனண்ணவே
அதுகண்டுஎன்னையவ ளழிவிலங்குபோட்டுவிட்டாள்
விலங்கிலேபோட்டு வெகுபாடுபடுத்திவிட்டாள்
மாயன்பெருமாளால் வல்லுயிர்பிழைத்துவந்தேன்
ஆயனருளாலே அண்ணாநான்பிழைத்துவந்தேன்
உலகளந்தோனருளாலே ஓடியிங்கேவந்தேனென்றான்
என்றுமதவீமன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போதுதருமருந்தா னன்பாகவேதுரைப்பார்
தம்பியரேமதவீமா தார்வேந்தாகேட்டருள்வாய்

முன்னே நான்சொன்னேனே மூர்க்கமுள்ளதம்பியரே
நான்-சொன்னபடிகேட்கிலையே சோதிமுடியானே
வீமாஎன்வார்த்தை விஷமாயிற்றேயுனக்கு
இப்போதெரிந்துதோ ஏந்திழையாள்சேதியெல்லாம்
வீரவல்லிமந்திரத்தை யறிந்துவந்தாய்தம்பியரே
இப்படியும்பிழைத்து என்முன்னேவந்தாயே
பிழைத்துநீவந்ததே போர்வீமாபோதுமென்றார்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணர்பாதந்தான்தொழுது
உன்னருளால்பிழைத்துவந்தே னுத்தமரேயண்ணவே
என்றுசொல்லிமதவீம னெதிரேபணிந்துநின்றான்
அப்போதுதர்மர் அதிவீமனைப்பார்த்து
வெற்றிசொல்லிநீபோய் வெட்கமுங்கெட்டுவந்தாய்
பெண்பிள்ளைவெற்றி கொண்டாளேபேருலகில்
ஆண்பிள்ளைதோற்றானென்று அனைவருந்தானகைப்பார்
என்றுசொல்லிஐவரு மிருக்குமந்தவேளையிலே
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மழகானகன்னியரும்
வீமனையழைத்துவர வீரமணிகுன்றருகே

வீரமணிகுன்றிடத்தில் ஆரவல்லி சூரவல்லி வீமனைத் தேடுதல்

மங்கையர்தான்வந்து வகையாகப்பார்க்கலுற்றார்
பார்க்கும்பொழுது பகவானைக்காணாமல்
குருடன்பழிகாரன் கொண்டோடிப்போனாண்டி
ஒளித்தோடிப்போனாண்டி வுபாயமுள்ளசேவகண்டி
திருட்டுப்படுவாண்டி திருடனவனென்றுசொன்னார்
மாற்றாய்வந்தாண்டி மறைந்தோடிப்போனாண்டி
கூற்றுவனாய்வந்தாண்டி குதித்தோடிப்போனாண்டி
என்றுசொல்லிபெண்களெல்லாம் இன்பமுடன்தான்கூடி
அப்போது ஆரவல்லி யன்பாகவேதுசொல்வாள்
வாருமடிதங்கையரே மன்னருக்கோலையிட
ஓடியெடுத்தாடி என்னெதிரேதாதியரே
ஓடியெடுத்துவந்தா ருற்றதொருதாதியர்கள்
ஓலையைவாரி யொளிவாகக்கரம்பிடித்து
வக்கணைகள்வைத்து வகையாகயெழுதலுற்றாள்
என்னவென்றுவக்கணைக ளெழுதினாளாரவல்லி

சந்திரகுலராஜாவே சதிரானமன்னவனே
சூரியகுலராஜாவே சுந்தமானராஜாக்களே
வார்த்தைகள்தவருதே மண்ணுளும்பஞ்சவரே
சொன்னசொல்தவருதே சூரியகுலவங்கிஷமே
வெற்றியென்றுவந்தாக்கால் வெற்றிகொண்டுபோகாமல்
பந்தயங்கெலித்து பார்மன்னுபோகாமல்
ஒளித்தோடிப்போவாரோ வுறுதியுள்ளராசாக்கள்
கள்ளனைப்போலே காணும்ல்போவாரோ
பெண்ணுக்குப்பயந்து பயப்பட்டுப்போவாரோ
வீமரேயுன்முகத்தில் மீசைகளில்லையோதான்
க்ஷத்திரியவம்சத்தில் சரத்துகளில்லையோதான்
நான்வெற்றிகொண்டது நாடறியும்ஊரறியும்
பெண்கள்வெற்றிகொண்டோமென போர்வீமாயென்று
ஓலையெழுதி ஒப்பிட்டுநாண்சேர்த்து [சொல்லி
செந்திரிக்கமுண்டுபண்ணி திறமாகச்சுருள்கட்டி

பெண்தூதர் கையில் ஓலை கொடுத்தனுப்புவது

ஓலையைத்தான்கொடுத்து ஓடவிட்டாள் தூதர்களை
தூதர்களோடிவந்தார் நேராகத்தர்மர்பக்கத்தில்
ஓட்டமாயோடிவந்து ஓலைதனைமுன்னேவைத்தார்
தெண்டனிட்டுகைகட்டிச் சிரம்சாய்த்துநின்றார்கள்
அப்போதுஐவர்களும் ஆலோசனைகள்செய்தார்
சுருளோலைதானெடுத்துத் தோற்றமுடன்பார்க்கலுற்றார்
சுருளோலைபார்த்து வுடன்படுத்திபஞ்சவர்கள்
இருந்ததொருவாசகத்தை யின்பமுடன்தான்பார்த்து
பிர்மாவின்கற்பனையோ வேதத்தின்சொற்படியோ
ஆதிசிவன்கற்பனையோ அரனுடையசொற்படியோ
சிவனுடையகற்பனையோ தேவர்கள்சொற்படியோ
ஆதிநாராயணாவென்று ஐவர்மனநொந்து
பாண்டவரைவருந்தான் பரமனைத்தானினைந்து
ஏதுரைப்பாரன்னேரம் ஏற்றமுள்ளபாண்டவர்கள்
வந்தவளையனுப்பிவிட்டு வகையானசேதியெல்லாம்
பின்புபேசவேண்டியிருந்தால் பேசுவோமென்றுசொல்லி
நாங்களும்வாரோம் நாயகியேஆரவல்லி
என்றுசொல்லிவோலையை யெழுதிவிட்டாரவர்களுக்கு
ஆள்களும்போய் ஆரவல்லிபக்கலிலே

சேர்ந்தார்கள் தூதுவர்கள் தேன்மொழியாள்பட்டணத்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஐவருமேதுசொல்வார் [தை
பெண்களைவெல்லப் போகாதுமன்னவர்கள்
நம்மையவள்வென்ருலே நாற்றிசையும்பேராக
ஓலையும்விட்டாரே யுற்றதொருபெண்பிள்ளைகள்
பெண்களைப்பிடித்துப் பின்கட்டாய்கட்டியல்லோ
கட்டிப்பிடித்துக் கழுதைமேல்வைத்தாலல்லோ [வி
அப்போதல்லோபஞ்சவர்கள் ஆண்பிள்ளையென்றுசொல்
விருதுகள்சொல்லி வேந்தர்களே துரைப்பார்
பெண்களை நாம்வெல்லாவிட்டால் பின்னேசிரிப்பார்கள்
குருகுலத்தில்நாம்பிறந்து கொற்றவர்களென்றுசொல்லி
பிறந்ததேபோதுமென்று பித்தர்கள்போல்திகைத்து
பெண்ணுக்குத்தான்பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
என்று- நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேராகும்
என்றுசொல்லிப்பஞ்சவர்க ளின்பமுடன்தானினைந்து

தருமர் சகாதேவனையழைத்து ஐவருக்கு
சாஸ்திரம் பார்க்குதல்

களராத்தனஞ்செயனர் தர்மரங்கேதுசொல்வார்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தே சகாதேவாவாருமென்ருர்
அப்போசகாதேவன் அன்பாகவெழுந்திருந்து
தமையனார்பக்கல்போய் தயவுடன்தான்தொழுது
இருமப்பர்தம்பியரே யேற்றமுடனிப்பொழுது
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்த்தூளியாக்கவேண்டும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யதமாக்கவேண்டுமடா
சாஸ்திரத்தைப்பாருமடா தம்பிசகாதேவா
நான்போனல்வெற்றியுண்டோ நலமாகப்பாருமென்ருர்
அப்போசகாதேவனதொருசாஸ்திரத்தை
சூடாமணிபுத்தகத்தை தோற்றமுடன்பார்த்து
அண்ணரிடபாதத்தை யடிவணங்கியே துரைப்பான்
ராசிப்பொருத்தம் நன்ருயிருக்கவில்லை
அப்போதுதருமர் அர்ச்சுனரைப்பாருமென்ருர்
மற்றுமொருக்கால் மனமகிழ்ந்துதான்பார்த்து
இன்பமுடன்தான்பார்த்து ஏதுரைப்பான்சகாதேவன்
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் ஆனதொருநற்கெருடன்
நல்லதோரருச்சுனனும் நாகப்பாம்பாய்காணுகுது

போகிறதேயல்லாமல் பிழைத்துவரப்போறதில்லே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுதருமரேதுசொல்வார்
சகாதேவனப்போது தப்பாமல்தான்பார்த்து
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் அழகானகிரியுமாய்
பார்த்திபன்தானும் பாம்பாயிருக்குமென்ருர்
போகிறதேயல்லாமல் வாரதில்லேயண்ணுவே
சகாதேவன்தான்போனல் தனிவெற்றியாகுமோதான்
அப்போதுசகாதேவ ஞலித்துப்பார்க்கும்போது
பார்த்துக்கவனித்துப் பண்பாகத்தானறிந்து
பூவையுடபட்டணங்கள் பூருபூனேயாய்த்தோற்றுதுகாண்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் ஒருவீட்டெலியாய்காணுகுது
போனதேயாளுக்கால் பூனேக்கிரையாய்விடுவேன்
ஐவருக்குப்பொருத்த மடைவாகவில்லேயென்ருன்
அப்படிச்சொல்ல அழகுதருமர்தான்கேட்டு
அபிமன்னராசனுக்கு யடைவாகப்பாருமென்ருர்
அப்போசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார்த்து
ரெட்டிப்பெண்கள்ராஜ்யமொரு டேகையாகக்காணுகுது
குழந்தையபிமன்னனெரு கோழியாகக்காணுகுது
அப்போதுதருமர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
நல்லதுதம்பியரே நம்மைந்தரிலரசருக்கு
நமதுபட்டணத்திலுள்ள கப்பல்சென மத்தனேயும்
ஆணென்றுபிறந்ததற்கு ஆராய்ந்துபாருமென்ருர்
அப்போதுசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார்த்து
நெல்லூருபட்டணந்தான் நிகரானராஜாளி
கொற்றவர்ராஜாக்களொரு கோழியாய்காணுதென்ருன்
அப்போதுதர்மர் ஆலோசித்துச்சலித்திருந்தார்
என்னசெய்வோம்தம்பியரே என்றுமனந்தளர்ந்து
நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்திலுள்ளவர்கள்
பேசுவாரிக்கதையைப் பேருலகிலுள்ளவர்கள்
பாருலகிலுள்ளமட்டும் பாரதமாய்த்தானடக்கும் [ப்பார்
வெற்றிகொண்டார்பெண்களென்று மேதினியில்தானுரை
வெற்றிக்குவெற்றி வீரனென்றுதானெடுத்தால்
பூவுலகில்கீர்த்தி பிரபலமாய்த்தானடக்கும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆமணக்கங்கோட்டையிட்டால்
பாருலகிலெங்கும் பாரதமாய்த்தானடக்கும்
என்றுசொல்லிதர்மர் இருக்குமந்தவேளேயிலே

மதவீமனப்போது மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
ஆண்டவனேசுவாமி அடியேன்நான்கூறுகிறேன்
தங்கையின்பிள்ளை தாஷ்டீகவல்லிராசன்
பேரால்பெரியவன்காண் புத்தியுள்ளஅல்லிமுத்து
அவனையழைத்து அனுப்பினலிப்போது [த்து
வெற்றிகொண்டுவருவான்காண் வேந்தனென்னுமல்லிமு
இந்தவிசேஷத்தை எடுத்துரைத்தான்மதவீமன்
அப்போதுதர்மர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
வாருமடாதம்பி வன்மையுள்ளபோர்வீமா
அல்லிராஜாவென்றுசொன்ன லவனறியாதபாலகன்காண்
குதலைவாய்மொழிபேசுங் குழந்தைபிள்ளைதானல்லவோ
ஐந்துபிராயமடா அறியாதமதலையாச்சே
போவென்றனுப்பினல் போய்வெற்றிகொண்டாலே
விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுவருவானே
பந்தயங்கள்தான்கெலித்துப் பாலகன்தான்வருவானே
இப்படியாக இயல்தருமர்தானுரைக்க
மதவீமன்தானும் மற்றுமொருவார்த்தைசொன்னர்
அல்லிராஜாதானொழிய மற்றபேர்கையிலாகாது
மனம்பொறுத்தனுப்பினல் மைந்தன்வெற்றிகொள்வான்
அப்போதுதருமராசர் அதுவென்னகருமமென்று
சகாதேவன்முன்னோக்கி சாஸ்திரத்தைப்பாருமென்றார்

சகாதேவர் தருமருக்கு அல்லிராசன்
பேர் பொருத்தம் சரியெனல்

சொல்லுகிறேன்சாஸ்திரத்தை சோதிமுடிவேந்தரசே
ராசிப்பொருத்தம் நன்றாயிருக்குதென்றான்
பொருத்தமிருக்குதுகாண் போர்வென்றுவருவார்காண்
அல்லிமுத்தென்றால் யாளிசிங்கமாகுதையா
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் ஆனையாய்க்காணுதையா
சூரவல்லிபட்டணந்தான் தூளுபொடியாகுதையா
அழித்துமிகதானிடித்து ஆமணக்கைவிரைத்திடுவான்
வெல்லுவானல்லிமுத்து வெற்றிகொண்டுவந்திடுவான்
வெற்றிகொண்டுவருகையிலே வினைகள்வந்துசூழுமையா
ஒரு-அத்வானநடுவழியில் அவகேடுவருகுதையா
அவகேடுவந்தாலு மவசியமில்லையென்றான்
மற்றுமொருக்கால் மன்னவனும்வெற்றிகொண்டு

ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துசிறைபிடிப்பான்
சூரவல்லிபட்டணத்தை தூளுபொடியாக்கிடுவான்
ஆரணங்கைசிறைபிடித்து யவள்மூக்கையறுத்திடுவான்
கோபுரமும்கொத்தளமும் கோட்டைகளுமிடித்திடுவான்
நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்கதையாகும்
மண்ணுள்ளகாலமெல்லாம் மண்டலத்தில்பாரதமாய்
நாடுநகர்தானறியும் நானிலங்கள்தானறியும்
வெற்றிகொண்டானென்று விண்ணோர்கள்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறிய மாயனருளாலே
இந்தவகையாக யெடுத்துரைத்தான்சகாதேவன்
தாரார்புகழுடைய தர்மரவரேதுசொல்வார்
வாருமடாதம்பியரே மன்னவனேகேளுமிப்போ
வெற்றிகொள்வானல்லிராசன் வேந்தனென்று நீயுரைப்பாய்
தங்கையருமனம்பொறுத்து தாஷ்டீகனைய னுப்புவாளோ
மாதாமனம்பொறுத்து மகனையனுப்புவாளோ
பெற்றதாய்மனம்பொருந்தி பிள்ளையையனுப்புவாளோ
தங்கையரும்மனம்பொருந்தித் தயவாயனுப்புவாளோ
ஐவரும்போய் யடைவாகக்கேட்போமென்றார்
அப்போதுமதவீம னண்ணரைத்தான்பார்த்து
தாரார்புகழுடைய தர்மகுருதேசியரே
சங்கவதிமனது சலிக்காமல்மனந்தேறி
அபிமன்னராசனைத்தா னடைவாகநாம்கேட்போம்
மைந்தனவன்கொடுக்க மகனைக்கொடுப்போமென்றால்
தங்கைபிள்ளைதமக்குத் தயவாகவாக்கிடுவோம்
என்றுரைத்தான்மதவீம னின்பமுடன்தான்கேட்டு
அதுவேகருமமென்று ஐவர்களும்தானெழுந்து

பஞ்சவர்களைவருந் தங்கையினிடம் புறப்பட்டுப் போகுதல்

பயணம்பயணமென்று பார்மன்னர்தான்கூடி
தங்கையுடபக்கலுக்குத் தயவாகப்போகிறார்கள்
தர்மபுரங்கடந்து சதிராய்வனங்கடந்து
நாடுகடந்து நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுகடந்து கற்சுனைதான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
ஓடைதடாகங்கடந்து ஊர்வசிவனங்கடந்து
பாண்டவர்களைவரும் பாஞ்சாலிதுரோபதையும்

நன்ருய்க்கூடி நடந்துவருகையிலே
ஆரியமக்களுட னல்லிராசன்தான்கூடி
கோடிச்சிலம்பமும் கேள்வியானவித்தைகளும்
சாதனையாய்க்கற்றுத் தாண்டிவிளையாடையிலே
கோபுரத்தின்மேலேறிக் குமாரர்கள்தான்தாண்டி
ராஜாக்கள்மக்களுட னவநீதமாய்ச்சேர்ந்து
குமாரர்கள்தான்சேர்ந்து கோலாட்டம்போடையிலே
செட்டிமக்களுடன்சேர்ந்து செண்டாட்டமாடையிலே
கவிப்புலவர்மக்களுடன் கவிகளும்பாடையிலே
நாகரீகமாகவேதான் கீதங்கள்பாடையிலே
ஐவரவர்சேர்த்து ஆரணங்குதுரோபதையும்
வார்த்தைகள்கண்டானே வலிமையுள்ளஅல்லிமுத்து
திக்கென்றெழுந்திருந்து திறமானஅல்லிராசன்
தாயாரிடபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனேடிவந்து
ஓடிவந்துஅல்லிராசன் உற்றதொருதாயாரை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அல்லிராசனன்னேரம்
தெண்டனிட்டபாலகனைத் திறமாகத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
ஏதடாதம்பியரே யிதுபுதுமைசொல்லுமென்ருர்
அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகயேதுசொல்வான்
மாதாவேநீர்கேளும் மைந்தனென்சொல்லுகிறேன்
ராஜாக்களுடன்கூடி நலமாய்விளையாடையிலே [ருர்
விளையாடிநிற்கையிலே ஒருவெற்றிகொண்டுவாரேனென்
அப்போதுதாயாரும் அன்பாகச்சொல்லுமென்ருள்
வேந்தர்கள்யாவருந்தான் மேலானதுரோபதையும்
பாண்டவர்களென்மாமன் பத்தினியாள்துரோபதையும்
அரண்மனைதேடியே அன்பாகவருகிருர்கள்
வாரார்கள்யாவருந்தான் மாதாவேயென்றுசொன்னன்
அப்போதுசங்கவதி ஐவரிங்கேவாரதெப்போ
அவராரோதெரியாது யறியாமல்சொன்னுய்நீ
எவரோதெரியாது என்பாலாநீயறியாய்
நான்சொன்னவார்த்தையை நம்பாமல்போனல்
கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொம்பனையேபாருமென்ருன்
அப்போதுமைந்தனையும் எடுத்துஇடுக்கிக்கொண்டு
கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொற்றவனைப்பார்க்கலுற்ருள்
பஞ்சவர்கள்வருகிறதைப் பைங்கிளியாள்தானுங்கண்டு

வாரதைக்கண்டாளே வண்மையுள்ளசங்கவதி
கண்டுமகிழ்ந்து காரிழையாள்சங்கவதி
பாண்டவர்கள்ராசாக்கள் பத்தினியாள்தான்வாரார்
ஆலாத்திஜோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
என்றுசொல்லிமகனுரை எடுத்துமிகமுத்தமிட்டு
அண்ணன்மார்வார அதிசயங்கள்தானேதோ

சங்கவதி பஞ்சவர்கள் வருகிறதைக் குறித்துப் பிரலாபிக்கிறது

என்னை-யறியாமலவர்கள் இங்கேவரக்காரணமேன்
காரிழையை நானறியாத கல்யாணமுண்டோதான்
தங்கையறியாத சாஸ்திரங்களுண்டோதான்
நமக்குச்சொல்லவாராரோ நானிலத்திற்பஞ்சவர்கள்
நம்முடையபட்டணத்தில் நாதனுமில்லையேதான்
போனரேவேட்டைக்கு போர்மன்னராஜருந்தான்
இந்தநல்லவேளையிலே நம்மண்ணன்மார்வருகிறார்கள்
வந்தவர்களிப்போது ஒருவாக்குவரம்சொன்னால்
ஏதுநானுரைப்பேனென்று இருந்தாளேசங்கவதி
பின்னுமொருயோசனைதான் பிரபலமாய்தானினைந்து
அண்ணன்மார்பக்கம்போ யழைத்துவரவேணுமென்று
எழுந்திருந்துநின்று எடுத்துரைப்பாள்சங்கவதி
அந்ததாதிக்குத்தாதி தலையானதாதியரே
ஆலாத்திசோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
என்றுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாகக்கேட்கையிலே
தாதியர்களோடிவந்து தயவாகவேதுசொல்வார்
சோடித்தோம்ஆலாத்தி துரைமகளேஎன்றுசொன்னார்
ஆலாத்திஎடுங்களடி அரண்மனைசோடிஎன்றாள்
நல்லதென்றுதாதியர்கள் நலமாகவோடிவந்து
அலங்காரதாதியர்கள் அரண்மனைகளுள்ளதெல்லாம்
பூவெடுத்துசொரிவாரும் புத்மலர்கள்சொரிவாரும்
ரத்னகம்பளிதானெடுத்து நலமாகவிரிப்பாரும்
பூச்சரங்கள்தொங்கவிட்டு புதிதாயலங்கரித்து
சாந்தால்தரைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
சாம்பிராணிதூபங்கள் சதுரெங்கும்போட்டுவிட்டு
நவரத்தினமுத்துக்களால் நலமாகத்தொங்கவிட்டு
சிங்காதனத்தைச் சிறப்பாயலங்கரித்து

தாதியர்களோடிவந்து சங்கவதிக்குச்சொல்லலுற்றார்
அப்போதுசங்கவதி அன்புடனேதான்கேட்டு

சங்கவதி பஞ்சவர்க்குத் திருஷ்டிகழிப்பது

ஆலமெடுத்தாடி ஆரணங்கேதாதியென்றாள்
என்றுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாகக்கேட்கையிலே
பட்டுப்பணிகள்பூண்டு பாங்காயலங்கரித்து
புட்பமதுதானெடுத்து போதவேகைபிடித்து
பன்னீருஒருசெம்பில் புதுநீருதானெடுத்து
தாதியரைநடத்திக்கொண்டு சங்கவதிவாராள்காண்
நடந்தாள்வனத்துணையாள் நல்லதொருசங்கவதி
ஐவரைக்காண வாராளேசங்கவதி
பாண்டவர்கள்வரவுகண்டு பண்பானசங்கவதி
வாராளேசங்கவதி நலமுடனேபூவெடுத்து
பாண்டவரைக்கண்டல்லவோ ஆலித்துசங்கவதி
ஆலித்துநின்று அந்நேரம்சங்கவதி
பாதம்விளக்கியப்போ பட்டாலடிதுடைத்து [ரிந்து
கொண்டுவந்தபுட்பமெல்லாம் குபுகுபென்றுதான்சொ
தெண்டனிட்டுகைகட்டிச் சிரம்வணங்கிநின்றார்காண்
ஆலாத்திதானெடுத்து அல்லவற்குமந்நேரம்
பாண்டவரைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி யேந்திழைகளரம்பையைப்போல்
முத்தினாலாலாத்தி முன்னாகச்சுற்றினார்கள்
பவழத்தாலாலாத்தி பாங்கியர்கள்கூறினார்கள்
சுண்ணும்புசோறும் சுழற்றியெறிந்தார்கள்
கொண்டுவந்தபுட்பமதைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
சாம்பிராணிதூபந் தானெங்கும்போட்டார்கள்
பாண்டவர்களைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி யேந்திழைகளரம்பையைப்போல்
சரணஞ்சரணமென்று சங்கவதிதான்பணிந்தாள்
பணிந்ததொருதங்கையரைப் பஞ்சவர்களைவருந்தான்
வாரியெடுத்துமவர் மார்போடணைத்துக்கொண்டு
பாண்டவருந்துரோபதையும் பாங்காய்நடக்கலுற்றார்
சங்கவதிநாயகியும் தனஞ்செயனாரைவருமாய்
கூடவேகூட்டிக் கொம்பனையாளரண்மனைக்கு
வந்தார்களப்போது வன்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்

சிங்காதனத்தில் சிறப்பாகவீற்றிருந்தார்
அப்போதுசங்கவதி அண்ணன்பக்கம்வந்துநின்று
தேவரீர்பாதம் திருவடிகள்சரணமென்று
சங்கவதியந்நேரம் தான்பூண்டுநிற்கையிலே
உன்னைக்காணவேணுமென்று வந்தோமடிதங்கையரே
அப்போதுமதவீமன் அண்ணர்முகம்நோக்கி
வாருமைய்யாசுவாமி வார்த்தைவந்துநேர்ந்ததென்றால்
மனதிலடக்குவாரோ மறைத்துவைத்துப்பேசுவாரோ
மோருக்குவந்தமொந்தையை மோசமாயொளிப்பாரோ
பின்னுக்குமதவீமன் பிரபலமாய்ப்பேசலுற்றான்
தங்கையரேசங்கவதி தர்மமுள்ளதாயாரே
நான்சொல்லக்கேட்டருளுந் தாயாரேசங்கவதி
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்த்தூளியாக்கவென்று
அல்லிராஜாவை யழைத்துப்போகவந்தோமென்றார்
உன்னுடையபாலகனைப் போருக்கனுப்புமென்றார்

அல்லிராஜன் யுத்தத்திற்குப்போக
கேள்விப்பட்டது

இதுதானதிசயங்களேதுமில்லைசேதியென்றார்
அந்தநல்லசேதி அல்லிராஜன்தான்கேட்டு
ஆலித்துக்கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்துத்தானெழுந்து
முன்லாகுபின்லாகு மூர்க்கமுடன்தான்பார்த்து
போறேனென்றுஆர்பரித்து பிரபலமாய்குலவையிட்டான்
சண்டையென்றபோதே தாட்சியெனுங்குலவையிட்டான்
கச்சையிறுக்கிக் கட்டாரிதானெடுத்து
அதட்டியேதுடைதட்டி ஆர்ப்பரித்துஅல்லிமுத்து
நெல்லூருபட்டணத்தை நெருப்பாயெரிப்பேனென்று
விருதுமேல்கைபோட்டு வீரனும்வீற்றிருந்தான் [வாள்
அப்போதுசங்க்வதி அண்ணரைப்பார்த்தேதுசொல்
ஓடமலர்க்கண்ணாளுக்கு ஒருமகனேயுள்ளதுகாண்
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் ணீண்டென்பார்வையகத்தில்
ஒருபிள்ளைபற்றி யுலகாள்வோமென்றிருந்தோம்
நான்-தவமிருந்தபிள்ளைக்கு நீங்கள்மாற்றுனய்வந்தீரோ
என்னமனதுகொண்டு என்பாலகனைக்கேட்கவந்தீர்
மனதுதுணிந்துநான் மகனைக்கொடுப்பேனோ
என்மைந்தனைநான்கொடுத்து மாபாவியாவேனோ
பிள்ளையைநான்கொடுத்துப் பெரும்பாவியாவேனோ

குழந்தையை நான்கொடுத்துக் கொடும்பாவியாவேனே
புத்திரனைகொடுத்துவிட்டுப் பூமியிலிருப்பேனே
மண்டலத்திலில்லாத மகனை நான்பெற்றெடுத்தேன்
வையகத்திலில்லாத மைந்தனை நான்பெற்றெடுத்தேன்
பிள்ளையைக்கொல்லவென்று எண்ணிவந்தீரண்ணாவே
குழந்தையைகொல்லவென்று குறித்துவந்தீரண்ணாவே
மைந்தனைகொல்லவென்று மனந்துணிந்துகேட்கவந்
தீர், பாலகனைக்கொல்லவென்று பார்மன்னர்வந்தீர்களோ
நான்பெற்றபாலகனை நன்றாக்க்கொல்லவென்று
எண்ணி நீர்வந்தீரோ என்பிறகேயண்ணாவே
என்றுசொல்லிசங்கவதி யெண்ணியழுகலுற்றாள்
அப்போதுதர்மராசர் அருகிலழைத்துமேதான்
கண்ணீரைத்தான் துடைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அழவந்தகாரியமேன் அறிவுள்ளதங்கையரே
ஐவர்கள்தானிறந்து அமர்லோகம்போனாக்கால்
பாண்டவர்கள்தானிறந்து பரலோகஞ்சேர்ந்தாக்கால்
உத்தமியேதங்கையரே நீயுருகியழவேண்டாம்

பாண்டவர்கள் சங்கவதிக்குத் தைரியங் கூறல்

நாங்களிருக்கச்சே நாயகியழுவானேன்
உயிரோடே நாங்க ளுடற்பிறப்பிருக்கும்போதே
ஆபத்துகள்வந்தாலும் அதிகபிழைவந்தாலும்
இந்தப்பட்டணத்தில் ஏதுபிழைவந்தாலும்
நாங்களல்லோவுத்திரவாதம் நன்றாச்சுதங்கையரே
ஐவருந்தானிருக்குமட்டும் ஒருஅவகேடுவாரதில்லை
பஞ்சவர்களிருக்குமட்டும் பாலகனுக்குஅழிவுண்டோ
பாலகனையிறக்கடித்துப் பாண்டவர்களிருப்போமோ
ஐவரிருக்கையிலே அச்சமென்னதங்கையரே
இப்படிக்குத்தர்மர் இதமாகச்சொல்லையிலே
சங்கவதியாள் சற்றேமனந்தெளிந்து
சொல்லுவாளொருவசனந் தோகையருமப்போது
ஓலைகள்எழுதினதும் உத்தமர்கள்வந்ததுவும்
அந்தநல்லஓலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்
விருதுகெலிக்க வேந்தர்கள்வாரோமென்று
பதிலோலைதானெழுதி வகையாகப்போகவிட்டோம்
அந்தநல்லவோலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்

பெண்களுக்குப்பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
என்றுசொல்லிதான்சிரிப்பார் யெல்லவரும்ராச்சியத்தில்
அதுவேதான்துக்கமென்றாள் ஆனதொருதரும்மருக்கு
என்றுமதவீமன்சொல்ல.ஏதுசொல்வாள்சங்கவதி
என்னதான்சொல்லி யிதமாயுரைத்தாலும்
நான்தான்சம்மதித்தால் என்னையகற்குஏற்குமோதான்
என்மனதுசம்மதித்தால் என்னையகற்குஏற்குமோதான்
எனக்குப்பிரிவாகும் என்றாள்காண்சங்கவதி
அந்தநல்லசேதி ஐவருந்தான்கேட்டு
வேட்டைக்குப்போன வேந்தன்வருந்தனிலும்
அவனிவேட்டைபோன மன்னன்வரும்தனிலும்
நாங்களிருந்தக்கால் நல்லதல்லதங்கையரே
எழுந்தும்படிநன்றாய் ஏந்திழையேகேட்டருளும்
ஆரவல்லிபெண்ணொருத்தி யாளோலைய னுப்பிவைப்
ஏற்குமோஅண்ணாவே யிரங்கியபோகவீமா [பாள்
கணவனுமில்லாமல் கைப்பிள்ளைகொடுப்பாரோ
புருஷனில்லாமல் பெற்றபிள்ளைகொடுப்பாரோ
மன்னவரறியாமல் மைந்தனைக்கொடுப்பாரோ
மன்னவனும்வேட்டைக்கு மனமகிழ்ந்துபோயிருக்க
தென்னவரும்வேட்டைக்கு சீராகப்போயிருக்க
இந்தநல்லவேளையிலே நானெப்படிகொடுப்பேனண்ணா
என்றுதான்சொன்னாள் ஏற்றதொருசங்கவதி
அப்போதுஐவருந்தான் ஆரணங்குதனைப்பார்த்து
வாருமம்மாதங்கையரே மன்னவனுமிப்போது
வேட்டைக்குப்போனாலென்ன வேல்பொருதுங்கண்
ஐவருந்தானிருக்க ஆலோசனையே னுனக்கு [ணேளே
பாண்டவர்கள்நாங்கள் பார்மன்னரிருக்கையிலே
உனக்கென்னதங்கையரே யுத்தமியேசங்கவதி

அபிமன்னனைத் தந்து எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்வது

கொடுக்கமனதில்லா கொம்பனையேகேளுமடி
மைந்தனுக்குமைந்தன் வாளபிமன்தன்னையிப்போ
மஞ்சள் நீர்குடித்து வாழ்த்துமம்மாதங்கையரே
ஏந்தியபாலகனை யெடுத்துவளருமம்மா
மைந்தனை நீயெடுத்து மஞ்சள் நீர்குடியுமம்மா
அப்போதுசங்கவதி யன்பாகஏதுசொல்வாள்

அபிமன்னராசரென்றால் யாருக்குமடங்கானே
சொல்லுக்கடங்கானே .சோதிமுடியானும்
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஏற்றமுள்ளஐவருந்தான்
தங்கையரைதான்பார்த்து சதுரானவார்த்தைசொல்வார்
சம்மதித்தாலேவருந்தான் தானிருப்பான்வாளபிமன்
ஐவர்சொல்மீறுது ஆரணங்கேதாயாரே
பிள்ளைசொல்மீறிப் பேசுமோதங்கையரே
நீசம்மதித்தால்பேசுமா தயவானதங்கையரே
இந்தநல்லபேச்சுக்கு இணையில்லைதங்கையரே
என்றுசொன்னாரைவருந்தான் யேற்கவேதங்கையற்கு
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருசங்கவதி
நல்லதென்றுசம்மதித்தாள் நாயகியாள்சங்கவதி
சம்மதித்துமனமகிழ்ந்து தங்கையருமேதுசொல்வாள்
ஐவரேயண்ணாவே யபிமன்னனையழையுமென்றாள்
அப்போதுஐவருந்தான் அன்பாகமனமகிழ்ந்து
அழைக்கிறோமென்றுசொல்லி யாள்தனைத்தானனுப்பி
ஓலையெழுதிப்போட விட்டார்கள் தூதுவரை
தூதுவரும்போய்ச் சொன்னார்கள்சேதிதனை
அபிமன்னராசருடன் அன்பாககூறலுற்றார்
தேவரீர்பாலா செல்வக்குழந்தையரே
பாண்டவர்கள்தான்கூடிப் பாவைதுரோபதையும்
அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் அன்புடையமன்னவர்கள்
என்றுசொல்லிதானழைத்தார் ஏற்றஅபிமன்னனையும்

அபிமன்னன் புறப்பட்டு வருகிறது

சந்தோஷமாகத் தயவாகத்தானெழுந்து
ஆனைகுந்திநாடுவிட்டு அபிமன்னன்வருகலுற்றான்
வனங்கள்வனங்கடந்து வாளபிமன்வருகலுற்றான்
மதகரியைநோக்கி வருகலுற்றான்மன்னவனும்
பட்டணத்துக்குள்ளே பரிவாகத்தான்புகுந்து
ஐவரையுங்கண்டு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நின்றதொருபிள்ளைதனை நேராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மணிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
சேர்த்துஎடுத்தார்கள் செம்பவளக்கையாலே
சங்கவதிநாயகியைத் தயவாகத்தானழைத்து
பிள்ளையிந்தாவென்று பிரியமுடன்தான்கொடுத்தார்

அப்போதுமங்கையரும் அன்பாகவாங்கலுற்றார்
வாங்கிமனமகிழ்ந்து மஞ்சள் நீர்தான்குடித்தாள்
போர்மன்னன்பிள்ளையென்று பிரபலமாய்கூறலுற்றார்
சங்கவதிபிள்ளையென்று சகலசெனஞ்சொல்லலுற்றார்
வாடாமகனேயென்று வாய்திறந்துகூறலுற்றார்
கூப்பிட்டுத்தானழைக்க கொற்றவர்களெல்லோரும்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணன்முகம்நோக்கி
நாமுந்தான்மஞ்சள் நீர் நலமாகக்குடிக்கவென்றான்
மங்கையரை தானழைத்து மஞ்சள் நீர்கலக்குமென்றார்
அப்போதுசங்கவதி யண்ணன்சொல்தட்டாமல்
மஞ்சள் நீர்கலக்கி வகையாகமுன்னேவைத்தார்
அல்லிமுத்துஐவருக்கும் அன்பாகபிள்ளையென்றும்
மஞ்சள் நீர்க்குடித்தார்கள் மன்னவர்களப்போது
துரோபதைநாயகியும் தோற்றமுடன் நீர்குடித்தாள்
உத்தமியாள்பிள்ளையென்று வுலகமெல்லாம்பேராச்சு
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச்சிறைபிடிப்பான்
இந்தவிசேஷம் எல்லோரும்சொன்னபின்பு
மடியிலேதானிருத்தி மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மகனையெடுத்தணைத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
எதிர்த்தால்முடிபெறுவீர் ஏழைகளை ஆதரிப்பீர்
விருதுகெலித்திடுவீர் வெற்றிகொண்டுநீவருவாய்
தாயாரும்வாழ்த்தித் தாபரித்தாளந்நேரம்
அல்லிராசாவை யருகேயழைத்துக்கொண்டு
தங்கையரைத்தானழைத்துத் தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
மெல்லியுடபட்டணத்தை வெற்றிகொண்டுபோனபின்பு
உந்தனிடமைந்தனைத்தா னுன்னருகேசேர்த்துக்கொள்
நம்முடையமைந்தன் நலமான அபிமன்னனைத்தான்
எங்களிடம்விட்டுவிடு ஏந்திழையேதங்கையரே
உன்பேச்சுகேளேனம்மா உத்தமியேதங்கையரே
அபிமன்னராசருந்தா னுருக்குமடங்கானம்மா
கால்விலங்குபோட்டுக் காக்கவேயுள்ளறையில்
அடைத்துவைத்தாலபிமன்ன னடங்கியிருப்பானம்மா
என்றுசொல்லிதங்கையற்கு இயல்பாகத்தானுரைத்தார்
அபிமன்னனைத்தானழைத்து அன்பாகநற்புத்திசொல்லி
தாயார்சொன்னபுத்தி தட்டாமல்நீகேட்டு

இருவென்றுபுத்திசொல்லி யியல்பாகத்தா னுரைத்தார்
தங்கையைத்தானழைத்து தார்வேந்தன்புத்திசொல்லி

பஞ்சவர் புறப்பட்டு வருகிறது

பயணம்பயணமென்று பார்வேந்தரெழுந்திருந்து
தங்கையிடதன்கையாலே தயவாய னுப்பக்கண்டு
பாண்டவர்கள்கூடிப் பயணமென்றுநடக்கலுற்ருர்
பத்தினியாள்துரோபதையும் வாரவல்லிராஜாவும்
அல்லியருந்தான்கூடி யாலித்துத்தானடந்தார்
பஞ்சவர்கள்தான்கூடி பாரவனங்கடந்தார்
சீராகத்தான்கடந்து சேர்ந்தார்கள்தர்மபுரம்
சிம்மாசனத்தில் சிறப்பாகக்கொலுவிருந்தார்
தங்கைமனதைத் தயவாகவுட்படுத்தி
அல்லிராசாவை யழைத்துமிகவந்தோமே
போர்மன்னன்வேட்டைக்குப் போனவன்வந்தாக்கால்
தங்கைமனம்நோக தூஷ்டிகனும்தா னுரைப்பான்
போர்மன்னராசன் பொருந்திவருமுன்னே
அல்லிமகாராசாவை யனுப்பவேவேணுங்கண்டாய்
என்றுசொல்லியைவர்களும் இதமாகப்பேசிக்கொண்டு
ஆபரணப்பெட்டியை யடைவாகத்தானெடுத்து
ஆபரணந்தானெடுத்து அன்பாகப்பூட்டலுற்ருர்
அல்லிராசாவு மன்பாகப்பூண்டுகொண்டு
கட்டுவர்க்கந்தானெடுத்து கட்டழகரப்போது
அப்போதந்தஆயுதங்க ளடைவாகத்தானெடுத்து
பதினெட்டுஆயுதமும் பாங்குடனேவரிந்துகட்டி
அல்லிராசாவு மைவரையும்போய்ப்பணிய
வாழ்த்தியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
சேர்த்துஎடுத்துமந்த தென்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
நீடூழிகாலமட்டும் நீணிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பாய்
மண்ணுள்ளகாலமெல்லா மண்டலத்தையாண்டிடுவாய்
வாயாரவாழ்த்தியல்லோ மன்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
புத்திமதிசொன்னர்கள் போர்வேந்தரப்பொழுது
அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகத்தானெழுந்து
சுவாமிசரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை [தான்
போய்வாறேன்சுவாமியென்று புண்ணியனுந்தா னுரைத்
வீமனைத்தான்பார்த்து விதமாகச்சொல்லலுற்ருன்

நெல்லூருபட்டணத்து நிலமைதனைசொல்லலுற்ருன்
ரெட்டிப்பெண்வித்தை நேர்மைதனைசொல்லலுற்ருன்

வீமன் அல்லிராசாவுக்கு ஆரவல்லிப்பெருமை சொல்லுதல்

அப்போதும்மதவீம னன்பாகச்சொல்லலுற்ருன்
ஆரவல்லிமந்திரங்கள் அளவிடப்போகாது
சூரவல்லிமந்திரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்பட்டணத்தை
வீரவல்லிமந்திரங்கள் விபரீதமாய்த்தானுமுண்டு
நாகதாஷிமந்திரங்கள் நகரமெல்லாம்காத்திருக்கும்
இப்படிக்கொத்ததொரு ஏழுபேர்ரெட்டிப்பெண்கள்
அவாளுடையவித்தையை யளவிடப்போகாது
விருதுகள்மெத்தவுண்டு மெல்லியுடபட்டணத்தில்
சூதுகள்மெத்தவுண்டு தோகையுடபட்டணத்தில்
பந்தயங்கள்மெத்தவுண்டு பாவையுடபட்டணத்தில்
என்றுசொல்லிமதவீமன் எடுத்துரைப்பானப்போது
அப்போதுஅல்லிராசன் ஆலித்துதான்கேட்டு [ருன்
அதுவெல்லாமெனக்கெதிரோ ஆண்டவனேசுவாமிஎன்
நீங்களிருக்கும்போது நிகருண்டோவெந்தனுக்கு
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கப் பயமுண்டோவெந்தனுக்கு
துரோபதையாள்தாமிருக்கத் தோல்விகளும்வந்திடுமோ
வெற்றிகொண்டுவந்திடுவேன் வேந்தர்பெருமாளே
சூதுவென்றுநான்வருவேன் துரைகள்சிகாமணியே
எனக்குமொருபுரவி இதமாகத்தாருமென்ருன்
அப்போதுதருமரவ ரானதொருநகுலனைத்தான்
அழைத்துமொருவார்த்தை யன்பாகவேதுசொல்வோர்
அல்லிராசாதானேற ஆனதொருநற்புரவி
ஏதுக்குமஞ்சாமலேறிமிகத்தான்போக
உன்னுடையபுரவியை உத்தமனேயலங்கரித்து
அலங்கரித்துக்கொண்டுவந்து அன்பானமன்னனுக்கு
குருவஞ்சிவாகனத்தை கொடுவென்ருரப்பொழுது

நகுலன் அல்லிராசனுக்குப் புரவி கொண்டுவருதல்

அப்போதுநகுல னடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
ஆகாயவான்புரவி யிழைப்பித்தாரந்நேரம்
வையகத்தில்வாழும் வளமானபுரவியைப்போல்

சோடித்தலங்கரித்தான் துரைமன்னன்குதிரைதன்னை
நல்லநல்லஆபரணம் நலமாயலங்கரித்தார்
கண்ணுமுகவேனியெல்லாங் கனகரத்னம்நின்றிலங்கும்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்த்ததொருகுமிழிகளும்
ஆணிப்பொன்னாலே யழகுகடிவாளம்
மெத்தையதின்புறத்தின் மேலான அங்குபடி
அலங்கரித்தார்புரவிதன்னை. ஆனந்தமாரனுக்கு
கொண்டுவந்துநிறுத்தினார்கள் கோபாலபுரவிதன்னை
அப்போதுநகுலனு மன்பாகத்தானேடி
நகுலனுமேறியல்லோ நாலுதிசையும்விட்டான்.
அல்லிமகாராஜாவை அனைவோருந்தான்பார்த்து
துரோபதையாள்பக்கலுக்குத் துரிதமுடன்கூடிவந்தார்

அல்லிராஜன் துரோபதையை வணங்கத்
துரோபதை சொல்லல்

தெண்டனிட்டானப்போது திறமான் அல்லிமுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
வெற்றிகொண்டுநீவருவாய் வேந்தர்சபைதானறிய [வாள்
என்றுசொல்லிதுரோபதையா ளின்பமுடனேதுசொல்
பண்டாரப்பெட்டியொன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்
பத்திரமாகவே பண்டாரந்தானெடுத்து [தாள்
இறந்ததேயுண்டானால் யேவல்பில்லிசூனியங்கள்
பஸ்பமாயெரித்துவிடும் பாலனேயென்றுரைத்தாள்
விருதுகள்மேற்போட்டால் வெற்றிகொள்ளதப்பாது
பண்டாரப்பெட்டியை பாலகனேமறவாதே
எதிர்த்துவந்தமந்திரத்தை ஈடழிக்கும்பண்டாரம்
அப்படிக்குபுத்தி அடைவாகத்தானுரைத்தாள் [ருள்
மாதுநல்லதுரோபதையும் மனமகிழ்ந்துஅனுப்பலுற்
அப்போதுஅல்லிராசனன்பாகத்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டபுத்திரனைச் சீராகத்தானெடுத்து
பண்டாரமறவாதே பாலகனேயென்றுரைத்தாள்
மறந்ததேயுண்டானால் மற்றுந்தரம்வெல்வதில்லை
நெஞ்சுதனிலேநீ நினைவாயிருந்தாலே
இறங்குமடாசூனியங்க ளென்மகனேயென்றுரைத்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அல்லிராஜனப்போது
நல்லதுநல்லதம்மா நாயகியேயென்தாயே

மருமகனைத்தான்கூட்டி வழிப்பயணமனுப்பவென்று
வாராளேதுரோபதையும் மருமகனையருகழைத்து
அப்போதுஐவர்களும் அன்பாகத்தானெழுந்து
படைக்குப்பயணமதாய் பாலகனைய னுப்பவென்று
ஐவருந்திரோபதையு மன்பாகவீதியிலே
எல்லோருங்கூடியல்லோ இன்பமுடன்வந்துநின்று
அல்லிராசாவையவள் யன்பாயருகழைத்து
புத்திமதிசொன்னார்கள் புண்ணியர்களைவரும்
குருவஞ்சிக்குதிரையைத்தான் குதித்திறங்கிப்போகாமல்
பரிமேலேதானிருந்து பந்தயங்களாடுமையா
பூமியிலேதானிருந்து பொருந்தாதேபந்தயங்கள்
குதிரைமேல்தானிருந்து கொற்றவனேபந்தயங்கள்
விருதுகெலித்துநீ வெற்றிகொண்டுவாருமையா
குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொண்டுவந்தப்போது
உபதேசம்சொல்லலுற்ரு ருற்றதொருபஞ்சவர்கள்
பாதாளம்போகாதே பரலோகம்போகாதே
பாலகனே நீகண்டால் பரிவானநற்புரவி
புரவிக்குபதேசம் போதவேயுச்சரித்து
குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொடுத்தார்கள்கைபிடித்து
அல்லிமுத்துராசாவும் ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
ஆலித்துபூரித்து அசுவத்தின்மேலேறி
பாண்டவர்களைவரும் பண்பாகப்புத்திசொல்லி
அல்லிமகாராசாவை யனுப்பினரப்போது
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
பாண்டவர்களைவரும் பார்த்துநிற்கநற்புரவி
பறந்ததைக்கண்டார்கள் பாலகனைக்கண்டதில்லை
மற்றுமொருகாவலர் மன்னவனைக்கண்டதில்லை
கண்ணுக்குக்காணமல் கடுகெபறந்ததையா
அப்போதுஐவருந்தான் அல்லிராசாவென்றுசொல்லி
புலம்பினரைவருந்தான் பூவையருந்தான்கூடி
மனதிலேகிலேசமதாய் வந்துவிட்டாரப்போது
ஐவருந்திரௌபதியும் அரண்மனையில்போய்புகுந்தார்
போயிருந்தபஞ்சவர்கள் பொற்சிங்காதனமேறி
கொலுவிருந்தபாண்டவர்கள் கோதையுடன்தான்கூடி
இப்படிமனம்வருந்தி இன்பமுடன்தானிருந்தார்
அப்போதுவெண்புரவி அல்லிமுத்தைத்தானெடுத்து

கொண்டுபறந்ததுகாண் கொற்றவனூர்தன்புரவி
நேராய்ப்பறந்ததுகாண் நெல்லூர்திசைநோக்கி
அப்போதுஅல்லிராசன் அசுவத்துக்கேதுரைப்பான்
பத்திரகாளியம்மன் பாஞ்சோதிப்பக்கலுக்கு
இப்போதுநற்புரவி அம்மனிட்ப்பக்கலுக்கு
பறந்துவருகுதுகாண் பார்மன்னர்தன்னைக்கொண்டு
காளியின்பக்கலுக்கு கருத்துடனேவருகுதுகாண் [ண்
பத்திரகாளிதன்வனத்தில் பாங்காய்கொண்டுவருகுதுகா

அல்லிமகாராசன் பத்திரகாளியை வணங்கி
வரங் கேட்பது

அல்லிமகாராசன் ஆலித்துக்கொண்டாடி
அசுவத்தைதான்பார்த்து யடைவாகயேதுசொல்வான்
நில்லுநில்லுமென்றுசொல்லி நேராகத்தானிறங்கி
புன்னைமரத்தடியே புரவியேநில்லுமென்று
அசுவத்தைத்தானிறுத்தி அல்லிராசாவப்போது
கடுகிநடக்கையிலே காளியம்மன்பக்கத்தில்
படைத்தலைபூதங்கள் பக்கத்தில்நிற்கிறதை
இருக்குமந்தபூதங்களை இன்பமுடன்தான்பார்த்து
சட்டைசடாமுனியுஞ் சாத்திரத்துவேதமுனி
முள்ளைவிழுங்குமுனி மூர்க்கமுள்ள்ராட்சதரும்
கல்லைவிழுங்குமுனி கறுமுனியும்செம்முனியும்
பிள்ளைவிழுங்குமுனி பெருமுனியும்ராட்சதரும்
ஒற்றைசடாமுனியும் ஒருபல்லுராட்சதரும்
முனிகளுக்குவலுவான மூர்க்கமுள்ளராட்சதரும்
கோடானகோடிமுனி கூடிநிற்கும்வேளையிலே
அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகவருகையிலே
கண்டதேமுனிகளெல்லாங் காவலனையப்போது
இராட்சதன்படைத்தலைவன் ராசமுனியென்றொருவன்
இராசமுனிபக்கலுக்கு நடந்தோடிசெல்லுதங்கே
வாராய் நீமன்னவனே வாய்த்தமுனிராசாவே
இதுநாளிதுவரையு மெங்களுக்கிரையுமில்லை
நாங்களும்வெகுநாளாய் நல்லபசியாயிருந்தோம்
காளியம்மன்வனத்தில் காவலனும்வாரான்காண்
அழகில்மிகுந்தவன்காண் அறியதபாலகன்தான்
நலமானபாலகனை நாங்கள்பசியாறவேணும்

அம்மனிடபாதமதில் அப்படிக்குக்கேளுமையா
நல்லதென்றுராட்சதனு நலமாகத்தானெழுந்து
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேதானேடி
அம்மனைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
எழுந்திருந்துநின்ற என்தாயேபத்தினியே
நம்முடையவனத்திலே நலமாகத்தானொருவன்
வீரியமாய்த்தான்வருவான் வீரமாகாளியரே
அவனைமெல்லயெங்களுக்கு ஆகாரம்பண்ணுமம்மா
முனிகளுக்கிரைகொடம்மா மூர்க்கமுள்ளஎன்தாயே.
ஆகாரம்கொண்டுநாங்க ளநேகநாளாச்சுதம்மா
வாரவனைஎங்களுக்கு மனமகிழ்ந்துவிடையருளும்
என்றுசொல்லராசமுனி ஏதுசொன்னாளுத்தமியும்
ஆரடாவருகின்றவ னம்மன்வனந்தனிலே
வந்தவனைத்தான்பிடித்து வகையாகநீயடித்து
ஆளுக்கொருபங்கு அன்பாகத்தான்போட்டு

ஈஸ்வரி விடைகொடுத்தது

தின்றுவிடுங்களென்று சீக்கிரமாய்விடைகொடுத்தார்
சண்டைகள்போடாமல் தயவாகயெல்லோரும்
கூடியேதின்னுமென்று கொம்பனையாள்ஈஸ்வரியும்
அப்பணிகள்தான்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டாளன்னேரம்
நல்லதென்றுசொல்லி நலமாகபூதமெல்லாஞ்
சந்தோஷமாகத் தலைபூதமேதுசொல்லும்
பட்டணத்துபூதமது பரிவாகயேதுசொல்லும்
வாருங்கள்பூதங்களே வாய்த்ததொருதலையை
உடம்புவுடல்களெல்லா முற்றதொருபூதங்களே
எல்லோருக்கும்பங்கா யிதமாகப்போங்களென்ன
அப்போதுலாடமுனி அடைவாகயேதுசொல்லும்
நாங்கள்எல்லோருங்கூடி ஏற்றதொருவெற்றிகொண்டால்
ஆளுக்கொருபங்காக அன்பாககொடுப்பதல்லால்
தலைநாங்கள்கொடுப்பதில்லை தாஷ்டீகமன்னவனே
அப்போதுராசமுனி யடைவாகவேதுசொல்லும்
அதுவேகருமமென்று அல்லோருந்தான்கூடி
வருகுதையாபூதமெல்லாம் மன்னவனைப்பிடிக்கவென்று
எதிராகவந்தாரே இன்பமுடன்முனிகளெல்லாம்
நில்லடாவென்றுசொல்லி நேராகத்தானுரைக்க

சுற்றிவளைத்தார்கள் சூருவள்ளிக்காற்றதுபோல்
பல்லைக்கடிப்பாரும் பக்கம்வருவாரும்
நில்லு நில்லுமென்றுசொல்லி நேராகவருவாராம்
அப்போது அல்லிராச னன்பாகத்தான்பார்த்து
குஞ்சிரிப்புகொண்டவனுங் கொற்றவனும்நடக்கலுற்
நடக்கிறதைக்கண்டுமுனி நாகம்போல்தான்சீறி [ருன்
வளைந்ததேமன்னவனை வழியெங்கும்விடாதபடி
கண்டானே அல்லிராஜன் கணபூதவலிமைதனை
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
முன்லாகுபின்லாகு முதலாகத்தான்பாய்ந்து
சிமிட்டிவிழிக்குமுன்னே தென்னவனும்லகுபாய்ந்து
அதட்டியேபூதமதை அடியோடறுக்கலுற்ருன்
வாளாலேமன்னவனும் வகையாகவீசலுற்ருன்
அப்போதுபூதமெல்லாம் ஐயோசிவனேயென்று
அபயமிட்டுத்தானடங்கி அலறியேஓடலுற்ருன்
கால்முறிந்தோடுவாருங் கைமுறிந்தோடுவாரும்
தலையற்றுவிழுவாருந் தாயாரை நினைப்பாரும்
பூதத்துக்குமேலான புண்ணியராசமுனி

பூதங்கள் அபயமிட்டுக் காளியிடத்திலோடுதல்

வீடுபட்டுக்கொக்கரித்து விதமாகஓடலுற்ருர்
படைத்தலைப்பூதம் பத்திரகாளிக்கபயமென்று
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேயோடிவந்து
தாயேமகமாயி சாமுண்டிஈஸ்வரியே
காளியம்மாதேவி கபாலிநெடுஞ்சூலி
நாங்கள்பட்டபாடு நாயகியேசொல்லுகிருேம்
கேளுமம்மாயென்வசனங் கிருபையுள்ளதாயாரே
சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிக்குழந்தையம்மா
நாங்கள்-கோடானபேர்கூடி குலமானபூதமெல்லாம்
எல்லோருங்கூடி யிறக்கடிக்கப்போனேமம்மா
போயவனைவளைத்தோம் பொன்னுனபாலகனை
வளைத்ததைக்கண்டு மன்னவனும்லகுபாய்ந்து
பாய்ந்தபொழுதே படைமன்னர்பூதமெல்லாம்
காலொடிந்துபோனவரும் கையொடிந்துபோனவரும்
மேல்விழுந்துகாலொடிந்து மெய்மறந்துபோனவரும்
காயங்கள்பட்டு கணபூதமெல்லோரும்

ஓடியேபோனார்க ளுத்தமியேதாயாரே
நானுமிடுப்பொடிந்து நடந்தோடிவந்தேனம்மா
என்னை நீகாருமம்மா என்ஜீவன்போகாதபடி
காளியம்மாபார்வதியே கட்டழகன்வாரானம்மா
அப்போதுகாளியம்ம ளுர்பரித்துபற்கடித்து
வாரவனைநானும் வாளாலேயிறக்கடிப்பேன்
பசியாறுமென்றுசொல்லி பண்புடனேதானுஞ்சொன்னாள்
படைத்தலைப்பூதமே பாங்குடனேயோடுமென்றாள்
பயப்படாதேயென்று பத்திரகாளிசொல்லலுற்றாள்
நெற்றிக்கண்ணைத்தான்திறந்து நெருப்பாயெரிப்பே [னென்று
வெளிப்பட்டுபார்த்தாள் வீரமாங்காளியம்மா
அப்போதுஅல்லிராச னன்பாய்வருகிறதை
வாரதொருபாலகனை மாதாவுங்கண்டுவிட்டாள்
கண்டதொருதாயாருங் காளியம்மாளேதுசொல்வாள்
போர்மன்னன்பிள்ளை புண்ணிய னுமல்லிராசன்
ஐவருக்கும்பிள்ளை அதாசூரனல்லிமுத்து
ஒருவருக்கும்அவனடங்கா னுபாயமுள்ளசேவகண்டா
கையைநெரித்துக்கொண்டு கடுமோசம்வந்ததென்று
என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி ஏங்கிமனம்வாடி
முக்காட்டையிட்டு மூலையிலேதான்படுத்து
அப்போதுஅல்லிராசனன்பாகத்தானடந்து
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேதானோடி

அல்லிராசன் காளியிடம் வருதல்

கோவிலுக்குட்புகுந்து குழந்தையெனுமல்லிமுத்து
பாட்டிபாட்டியென்று எழுப்பலுற்றானல்லிராசன்
அல்லிராசன்தானெழுப்ப ஆனந்தமகமாயி
என்னவென்றுகேட்கவில்லை ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
அப்போதுஅல்லிராச னன்பாகயேதுரைப்பான்
போடிநீபாட்டியரே பேரழகிகாளியரே
பார்வதியேயென்ன பராசத்திசாமுண்டி
உன்னைநம்பிநானும்வந்தே னுத்தமியேகாக்கவேணும்
மாயிமகமாயி மைந்தனைக்காப்பாற்றுமம்மா
பூதப்படையைவிட்டு பொருந்தவென்னைகொல்லவென்று
நினைத்துமுடிக்கவல்லோ நித்திரையோநீபோகிறது
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்வரியுந்தானெழுந்து

வாடா நீபேரா மன்னவனே அல்லிமுத்து
அப்போது அல்லிராசன் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பூவும்புதும்மலரும் போதவேதான்சொரிந்து
காணுகிறேன்காணுகிறேன் கனமுடிசீர்பாதம்
பத்திரகாளியப்போ பாலகனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்துமே வார்முகத்தைத்தான் துடைத்து
என்னைப்பெறுவீ ரெம்பெருமாள்பதம்பெருவீர்
என்றுளடுத்தணைத்து எங்கேவந்தாய்மகனே
என்றுதான்கேட்க இயல்பாக்வேதுசெய்தான்
தாயேசரஸ்வதியே சாமுண்டிநாயகியே
எல்லவர்க்குந்தாயாரே ஈஸ்வரியேயென்தாயே
பத்தினியேகாளியம்மா பரஞ்சோதிகேளுமம்மா
எந்தனுக்குவரந்தாரும் ஈஸ்வரியேயென்தாயே
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்வரியேதுசொல்வாள்
வாருமடாதம்பியரே வண்மையுள்ள அல்லிமுத்து
எங்கேபயணமடா எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருர்
அப்போது அல்லிராசனன்பாகவேதுசொல்வான்
நெல்லூருபட்டணம் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டணமா மன்பானராச்சியந்தான்
அந்தநல்லபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
விருதுகெலிக்க வீரியனும்பயணமென்ருன்
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆனந்தகௌமாரி [க்கு
என்னவென்றுசொல்லுகின்ருள் ஈஸ்வரியாள்பாலனு
நெல்லூருபட்டணத்து நிஷ்டூரிரெட்டிப்பெண்கள்
நல்லவர்கள்ரெட்டிப்பெண்கள் மந்திரத்தில்வல்லவர்கள்
அவர்கள்மந்திரத்தைவெல்ல யாராலுமாகாது
சூனியத்தைவெல்ல துரைகளால்முடியாது
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மாண்டிருக்கும்பட்டணத்தை
இப்படிக்குரெட்டிப்பெண்கள் ஏழுபேர்தானுமுண்டு
சூதினல்வல்லவர்கள் சூனியத்தில்மெத்தவுண்டு
வந்தவந்தராசாவை வாணள்மடித்திடுவாள்
அப்படிக்கொத்த ஆண்மையுள்ளபெண்டுகளை
எப்படிபோய்வெல்லுவாய் ஏற்றமுள்ளபாலகனே
என்றுதானீஸ்வரியா ளியல்பாகத்தானுரைக்க
என்தாயேஈஸ்வரியே எனக்குவரம்நீகொடுத்தால்

சூனியங்களெல்லாந் துரத்தியடிப்பேனம்மா
பந்தயங்களெல்லாம் பறக்குமடிபார்வதியே
வாக்குவரங்களெல்லாம் வகையுடனே நான்செயிப்பேன்
இப்படி அல்லிராஜா இணக்கமுடன்கேட்கையிலே
அப்போதுபத்திரகாளி அன்பாகவே துசொல்வாள்
அப்படியேவாக்குவரம் அன்பாகத்தாரேனென்று
என்றுசொல்லியெழுந்திருந்து இதமாகநீறெடுத்து
இந்தநல்வெண்ணீறு இன்பமுடன்நான்தாரேன்
வெண்ணீறுபட்டால் வேகும்டாமந்திரங்கள்
திருநீறுகண்டவுடண் தீப்பட்டுவேகுமடா
பஞ்சாட்சரங்கண்டவுடன் பஞ்சாய்ப்பறக்குமடா
எதிராளிமேற்பட்டாள் எரிந்திடுவார்தப்பாது
ஏவலபில்லிசூனியங்கள் எதிர்த்துவருமந்திரங்கள்
ஒட்டபில்லிசூனியங்கள் உருவேறுமந்திரங்கள்
எங்களிடநீறுபட்டா லெரிந்துவிடும்தப்பாமல்
என்றுசொல்லிகாளியம்மன் இயல்பாகமடலெடுத்து
திருநீறுமடலெடுத்துச் சீக்கிரமாய்த்தான்கொடுப்பாள்
அல்லிராசன்தன்கையிலே அடைவாகவாள்கொடுப்பாள்
அல்லிமகாராசாவும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
அடிமடியில்வைத்துக்கொண்டு அடைவாகவாள்சொருகி
சரணஞ்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
அப்போதுபத்திரகாளி யடைவாகவாளெடுத்து
கொடுத்தாளே அப்போது கொம்பனையாள்பாலன்கையில்
தாங்கினனல்லிராசன் வரம்பெற்றுன்மந்திரவாள்
மந்திரவாள்வாங்கி மாதாவைத்தெண்டனிட்டு
பயணம்பயணமென்று பாலகனுங்கூறலுற்றுன்
உமையவளேயுன்னைநம்பி பயணமென்றுனல்லிராசன்
ஆலவாய்நீறுதன்னை அசந்துமறவாதே
மறவாதேபாலகனே மனமஞ்சிநில்லாதே
புத்திமதிசொல்லிப் போவென்றனுப்பிவைத்தாள்
அனுப்பினதாயாரை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தாயாரேபோய்வாரேன் சாம்பிராணிவாசகியே
என்றுசொல்லிப்போனனே ஏற்றமுடனல்லிராசன்
புரவியுடபக்கலுக்குப் போயவனுந்தெண்டனிட்டு
வல்லூற்றுக்குருவியொன்று வகையாகத்தானெடுத்து
நடத்தியபுரவிதன்னை நலமாகக்கைபிடித்து

ஏறினனப்போது ஈஸ்வரியாள் தானறிய
பொய்க்குதிரைமேலே புண்ணியனுந்தானமர்ந்தான்
கொண்டுபறந்தது கொற்றவர்தன்புரவி
நெல்லூருபட்டணத்து நேரானதிசைநோக்கி
எல்லைவந்துஅடுக்கையிலே எதிர்த்ததேமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிசூனியங்கள் அதட்டியேபறக்குதையா
எல்லைஎல்லாந்தான்மறந்து எங்குந்தெரியாதே
மறைந்துமேநிற்கின்ற வஞ்சனையுஞ்சூனியத்தை
கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள்சிவப்பேற
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானெடுத்து
உள்ளங்கையிலேவைத்து ஊதிவிட்டானப்போது
ஏகமாய் நிறைந்திருந்த ஏற்றதொருசூனியத்தை
பண்டாரவிபூதியுந்தான் பஸ்பமாயெரித்துதையா
தீயாயெரித்துதையா திறமுள்ளசூனியத்தை
கண்டாரேநாரதரும் கண்கள்ரெண்டுந்தன்னாலே
அல்லிராஜாவந்தானென்று அறிந்துகொண்டுநாரதரும்
ஓட்டமாயோடிவந்து உண்மைதனைச்சொல்லலுற்றார்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
பெண்களேகேளுங்கடி பேருலகில்சேதிதன்னை
வீராண்டியுங்களைத்தான் வல்லுயிரைமாய்க்கவென்று
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்த்தூளிபண்ணவென்று
ஆரவல்லிபெண்டுகளை அடிமூக்கையறுக்கவென்று
நாரதருஞ்சொல்லவே ரெட்டிப்பெண்கள்தான்கேட்டு
ஆரையாநாரதரே அடியேனுக்குச்சொல்லுமென்றார்
பஞ்சவர்கள்தங்கைமகன் பீமன்மன்னன்வாராண்டி
குருகுலத்துராஜமன்னன் கொற்றவனும்வாராண்டி
ஆனைலழகுமன்னன் அல்லிராஜன்வாராண்டி [ண்டி
நான்கண்டதொருகாரியத்தை காரிகையேசொன்னே
என்றுசொல்லிநாரதரும் ஏகிவிட்டாரந்நேரம்
அக்காடிதங்கையரே யாரென்றுபாருங்கடி
அப்போதுதர்தியர்கள் அவரவர்கள்தானோடி
கோபுரத்தின்மேலே கொம்பனையாள்பார்க்கலுற்றாள்
ஏறிநின்றுபார்த்தார்க ளேந்திழைமாரெல்லோரும்
பார்த்துமதிமயங்கிப் பாவையர்கள்தான்கூடி
அக்காளேபெண்டுகளே ஆனதொருசூனியத்தைக்
கண்ணிலேயுங்காணமடி காவல்நின்றசூனியத்தை

சூரியனைக்கண்டால் தொலையும்பனிபோலே
ஓடியேபோச்சுதடி ஒளிவானசூனியங்கள்
என்றுசொல்லிஆரவல்லி இதுவென்னமோசமென்ன
அந்தமொழிகேட்டு அழகான்சூரவல்லி
மேடையின்மேல்தானே வேந்தனைத்தான்பார்த்து
சொல்லுவாளொருவசனம் தோகையாள்சூரவல்லி
காவல்நின்றசூனியத்தை கட்டழிகிறானேனம்மா
பற்றியெரித்துவிட்டுப் பாலகனும்வாராண்டி
கண்டதொருகாளையைக் கண்குளிரத்தான்பார்த்து
அடியக்காளே ஆரவல்லி ஆணழகன்வாராண்டி
மேகவர்ணப்புரவியேறி வீரியனும்வாராண்டி
சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிபாலகண்டி
அறியாக்குழந்தையடி ஆணழகன்வாராண்டி
சூரியனைப்போலேயல்லோ குலுங்குதடிதேகமெல்லாம்
சந்திரவுதயம்போல தயங்குதுமுடிவேந்தன் [போல்
போர்வேந்தன்மேனியெல்லாம் பொன்னுருக்கிவார்த்தாற்
பரியேறிவாராண்டி பாண்டவர்கள்கூட்டமடி
ஐவரிடமைத்தனைப்போல் அழகுதான்காணுதடி
பட்டணத்துவலிமைதனைப் பார்த்தானேமதவீமன்
வீரியத்தைப்பார்த்தலவோ வினைகொண்டுவந்தாண்டி
வீமனும்போயல்லவோ வெற்றிகொண்டுவந்தாண்டி
நல்லதொருவீமனுந்தான் நமக்குநச்சுமுள்ளாச்சு
அல்லடிஅக்காளே ஆரவல்லிநாயகியே
என்னசெய்வேன்மக்களே இப்போதவன்தனக்கு
சொல்லடிபெண்மயிலே தோகையரேயென்றுரைத்தாள்
ஆரவல்லிதங்கையரும் அன்பாகத்தான்பார்த்து
மனதுசலிப்பானேன் மனமஞ்சிநிற்பானேன்
எடுத்தாடிபெட்டியைத்தான் ஏற்றதொருசூனியத்தை
அப்போதுதாதியர்களடைவாகத்தானெடுத்து
கொண்டுவந்துமுன்வைக்க கொம்பனையாளந்நேரம்
உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருவேற்றகாடிகளும்
ஆயிரங்காடி அடைவாகப்பிறந்ததுகாண்
பிறந்தொருகாடிகளும் பிரபலமாயெல்லையெல்லாம்
வந்துவளைந்ததுகாண் மன்னவனையப்போது
அல்லிமகாராசாவும் ஆர்ப்பரித்துத்தான்பார்த்து
ஆதிநாராயணுவென்று ஆயனைத்தானினைந்து

துரோபதியாள் நாயகியை தோற்றமுடன் தானினைந்து
பத்திரகாளியைப் பாங்குடனே தானினைந்து
மாமன்மாள்ரவரையும் மனதிலேதானினைந்து
மனதிலேயுச்சரித்து மன்னவனுமல்லிராசன்
பண்டாரவிபூதியைப் பாங்குடனே தானினைந்து
உள்ளங்கைதனிலேவைத்து ஊதினனப்போது
எரிக்குதையாகரடிகளை எங்கும்விடாதபடி
அப்போதுகரடியெல்லா மனல்பற்றிசெத்துதையா
அதிலேயொருகரடி ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அபயமிட்டுவந்ததையா
அரவமதுகேட்டாளே ஆரவல்லிதங்கையவள்
ஏதடி அக்காளே இடறுவந்துநேர்ந்ததென்று
போயிருக்கையிலே போனகரடியது
அபயமிட்டுக்கரடியும் அலறியேவோடிவந்து
என்னமோதெரியாது ஏதொன்றும்நானறியேன்
அடிமடிதட்டிகையை யன்பாகத்தானெடுத்தான்
உள்ளங்கையில்வைத்து ஊதினன்கொற்றவனும்
பஸ்பமாயெரித்துதடி பட்டுதடிகரடியெல்லாம்
நானொருத்தன்தப்பிவந்தேன் நாயகியே ஆரவல்லி
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஏற்றதொரு ஆரவல்லி
அக்காடிதங்கையரே அவனைமெல்லபாருங்கடி
எங்கேதான்வாரானே எவ்விடத்தில் நிற்கிறானே
தங்கையர்களோடி தானேறிகோபுரத்தில்
ஏறியேபார்த்தார்கள் ஏற்றதொருமன்னவரை
மன்னவனுமப்போது மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
இராசமன்னன்வாரானென்று நவநிதமாய்க்கொக்கரித்து
வாரதைக்கண்டாளே மங்கையவள்பெண்ணரசே
வாராண்டி அக்காளே மங்கையரே ஆரவல்லி
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகத்தானெழுந்து
உள்ளறையில்மந்திரத்தை ஓடியெடுத்துவந்து
உச்சரித்தாளந்நேரம் ஒட்டிபில்லிசூனியத்தை
மந்திரிக்கவேங்கையது வண்மையுடன்தான்பிறந்து
அதட்டியெழுந்திருந்து ஆக்கரித்துவருகையிலே
அல்லிராசன்பக்கலுக்கு ஆனதொருவேங்கையெல்லாம்
வருகுதேயப்போது வாணுளையிறக்கடிக்க
வந்துவளைத்ததையா வகையானமன்னவனை

அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகவேங்கையைத்தான்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காரணமப்போது
வந்தொருவேங்கைதனை வாணாளைவாங்கவென்று
பண்டாரவிபூதியை பாலகனுந்தானெடுத்து
விட்டெறிந்தானப்போது வேங்கையெல்லாம்பட்டெரிய
வளைந்தொருவேங்கையெல்லாம் வகையாயெரிந்து
அப்போதொருவேங்கை யடைவாகத்தப்பியது [தையா
ஓடிவந்தோமென்றுசொல்லி யொளித்தோடிப்போச்சுதங்
உச்சரித்தாளன்னேரம் ஒருபில்லிசூனியத்தை [கே
அல்லிரீாசாபக்கலுக்கு ஆக்கிரமித்துவருகுதையா
வந்தொருராட்சதிகள் வளைத்துமேமன்னவனை
நிற்குதேபூதங்கள் நேராகத்தான்பார்த்து
சொல்லுவானல்லிமுத்து சோதிமணிமுடியான்
ஆரவல்லிசூனியத்தை யளவிடப்போகாது
மந்திரத்தில்வல்லவள்காண் மாயவித்தைகாரியவள்
என்றுசொல்லிரீாசா இதமாகப்பார்க்கலுற்முன்
வந்தொருராட்சதியை வாணாளைவாங்கவென்று
எடுத்தானேபண்டாரம் ஏற்றதொருஅல்லிராசன்
ஆலவாய்நீறுதன்னை யின்பாகத்தானெடுத்து
நாலுதிக்கும்விட்டெறிந்தான் நலமானஅல்லிமுத்து
விட்டெறிந்தபோதல்லோ வேகுதுராட்சதிகள்
ஒன்றும்விடாதபடி வுத்தமனுந்தானெரித்தான்
அசுவத்தைக்கண்டு அடைவாகத்தட்டிவிட்டான்
அசுவமுமசையவில்லை அப்புறமும்போகவில்லை
குதிரைசற்றுமசங்காமல் தத்தளித்துநிற்குதுகாண்
குதிரைபோகாததுகண்டு கொற்றவனுமேதுரைப்பான்
ஆரவல்லிசூனியங்கள் அகப்பட்டுதென்றுசொல்லி
சூரவல்லிமந்திரங்கள் சுழன்றுதேயென்றுசொல்லி
குதிரையின்கீழே குனிந்துமெள்ளபார்க்கலுற்முன்
புரவியின்கீழொரு பூவையரும்ராட்சதிதான்
மறைந்துமெள்ளநிற்குதையா மன்னவனைச்சங்கரிக்க
நிற்குமந்தவேளையிலே நேராகத்தான்பார்த்து
கையினுல்பிடித்தானே காவலனுமல்லிராசன் [பான்
பிடித்துக்கொண்டுமன்னனும் பூதத்தைப்பார்த்துரைப்
ஆரடிபெண்ணே நீ அறியவேசொல்லுமென்முன்
அப்போதுபெண்பூதம் அடிபணிந்தேதுசொல்லும்

அடியே நான்பெண்ணல்ல ஆரவல்லிமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிசூனியம்நான் ஆண்டவனேயென்றுரைத்தாள்
பெண்பூதம்த்தனைக்கும் பேரானமோப்பியென்ருள்
வெற்றிகொண்டுபோவோமென்று வேந்தனே நானும்வந்
தேன், வெற்றிகொண்டுபோனால் விருதுகளைத்தான்கொ
டுப்பாள், சந்தோஷமாக சர்வாபரணந்தான்கொடுப்பாள்
வந்தவந்தராசாவை வாளுளைவாங்கிடுவோம்
ஆண்டவனே நீருமிப்போ ஆரவல்லிபட்டணத்தை[ட்டாய்
கூட வந்தபடைகளெல்லாம் கொற்றவனேகொன்றுவிட்
நாஞெருத்திதப்பினே ஞயகனேஎன்றுரைத்தாள்
அப்போது அல்லிராசன் உங்களாரவல்லிதன்னுடனே
என்னவென்றுசொல்வாய் எனக்கறியச்சொல்லுமென்
ருன், அப்போது அல்லியிடம் அடைவாகயேதுசொல்
லும், வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளராசாவே
என்னவென்றுசொல்லுவேன் ஏதென்றுநானுரைப்பேன்
எல்லோருமிறந்துவிட்டா ரேந்திழையேஎன்றுரைப்
பேன், அந்தநல்லவார்த்தை யடைவாகநானுரைப்பேன்
அப்போது அல்லிராசன் அடைவாகயேதுசொல்வான்
உந்தனுக்குச்சொல்லவென்ருல் வாயில்லைராட்சதியே
நான்சொல்லக்கேளுமடி ராட்சதியேமோப்பியரே
அப்போதுபுரவி அசையவில்லை நாயகியே
புத்தியுள்ளமன்னவனும் பூமியைப்பார்க்கலுற்ருன்
அசுவத்தின்வயிற்றில் ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்ருன்
கண்டவுடனேயென்னை காவலனுமப்போது [டான்
அண்டையிலேதானழைத்து அடிமூக்கையறுத்துவிட்
எதிர்த்தாரையீடழிப்பான் ஏழைகளையாதரிப்பான்
ராட்சசியும்அவ்வசனம் நலமாகச்சொன்னபின்பு
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
வாடியம்மாதங்கையரே வல்லவனையீடழிக்க
வாரவழிதனிலே மன்னவனைவழிகட்ட
பொய்க்குழியைவெட்டுங்கடி புத்தியுள்ளதங்கையரே
வந்ததொருபுரவியுந்தான் மனமஞ்சிநிற்குதையா
நின்றதொருபுரவிதன்னை நேராகமன்னவனும்
அடித்தானே அல்லிராசன் அப்போதுபுரவிதன்னை
அப்போதுபுரவியது அவ்விடம்விட்டசையவில்லை
பின்னுமொருவீசு பிரபலமாய்ச்சாடினான்

புரவியது அந்நேரம் பின்னுக்குவாங்குதையா
அதுகண்டுஅல்லிராசன் அறிந்தானே அப்போது
பண்டாரவிபூதியை பாங்காகத்தானெடுத்து
இரைத்தானேமுன்னுக யிந்திர னும்அல்லிமுத்து
அப்போதுபொய்க்குழியும்.அடைவாகத்தான்மறைந்து
இரும்புபேர்ல்தானுருகி இலைஎல்லாம்பாறையைப்போல்
பொய்க்குழியுந்துந்து போச்சுதையா அந்நேரம்
அப்போது அசுவமது அடைவாகநடக்குதையா
பாறைமேல்குதிரை பாங்குடன் நடந்துசென்று
வாரதொருபாலகனை வகையாகத்தானுங்கண்டு
ஆரவல்லியப்போது யலறியேயேதுசொல்வாள் [தடி
அல்லடிதங்கையரே அவனுக்கனர்த்தம்வந்துநேர்ந்து
அறியாதபாலனென்று அவனைவிடக்கூடாது
குழந்தையென்றுவிட்டுவிட்டால் கொல்லுவான்தப்பாது
வந்துமிகஉட்புகுந்தால் வதைப்பானேதப்பாது
எந்தவிதமானாலும் அவனையீடழிக்கவேணுமடி
அருகாகத்தானழைத்து அடிமூக்கையறுத்துவிட்டான்
ஓடிப்போவென்றுசொல்லி யுங்களாரவல்லிபக்கலுக்கு
முறைகொண்டுபோவென்று முடிக்கிருன்தப்பாது
ராட்சதியைமுடுக்கியல்லோ நல்லதொரு அல்லிராசன்
அசுவத்தின்காலாலே ஆணழகன்தட்டினுன்
கொண்டுபறந்ததுகாண் கோலவர்ணப்புரவி
ஆரவல்லிபட்டணத்துக்கு அன்பாகப்புரவியது
நடுமத்தியெல்லையிலே நல்லதொருமத்தியிலே
கொண்டுவருகுதையா கொற்றவனூர்நற்புரவி
ஆரவல்லிபட்டணத்து அன்பாகப்புரவியது
நடுமத்தியெல்லையிலே நல்லதொருமத்தியிலே
அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருதாதியவள்
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகத்தானேடி
அடியக்காளேயாரவல்லி அழிவுவந்துநேர்ந்ததம்மா
நமதுபட்டணமும்இன்றூடே ராசமன்னர்சேனைமன்னர்
அழிக்குமம்மாதப்பாது ஆரவல்லிநாயகியே
என்னேடேசேர்ந்துவந்த இணைப்பூதம்த்தனையும்
மன்னவனைக்கொல்லாமல் மடிந்ததுபூதமெல்லாம்
ஒளித்துயிருந்துமல்லோ வுபாயமுள்ளமன்னவனை
கொண்டுவருகுதையா கொற்றவனூர்நற்புரவி

சங்கரிப்போமென்று தனித்திருந்தேன் ஆரவல்லி
தனித்திருக்கும்வேளையிலே தாஷ்டீகனும் அந்நேரம்
குருவஞ்சிவாகனத்தை கொற்றவனுமீட்டினன் [வாள்
என்றுசொல்லிஆரவல்லி யிருந்ததொருதங்கைசொல்
விட்டுவிட்டசூனியத்தை வெற்றிகொண்டான்மன்னன்
அனுப்பிவைத்தமந்திரத்தை அழித்துமிகவெட்டினன்
தவிடாகனுருகியல்லோ தர்ஷ்டிகனும்வாராண்டி
அவனைத்தான்கொல்லும்வகை அக்காளேசொல்லும்
அவ்வசனந்தான்கேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
பேர்பெரியமந்திரத்தை பெண்வடிவுசெய்தாளே
கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள்சிவப்பேற
பெண்கள்சூழ்ந்துவந்தார்கள் பேர்பெரியமன்னன்முன்
இடையிலேசூரி யிருக்கவந்தகாரியமேன் [னே
கழுத்தையறுக்கவந்த காரியனுந்தானுமல்ல
குத்திகுடல்பிடுங்கும் கூர்மையுள்ளகத்தியது
வயிற்றைக்கிழிக்கவென்று வைத்திருக்குங்கத்தியது
பெண்ணுமல்லகன்னியல்ல பேரழிக்குஞ்சூனியங்கள்
கன்னியல்லஅரிவையல்ல காலனென்றுதானறிந்து
கொம்பனையாள்தானுமல்ல கொல்லவந்தகூற்றுவன்காண்
என்றுசொல்லிராஜன் யிதமாகத்தானழைத்து
திரௌபதையைத்தானினைந்து தோத்தரித்தாரந்நேரம்
பத்திரகாளியம்மனையும் பாங்குடனேதான்தொழுது
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானெடுத்து
விட்டெறிந்தானப்போது வெந்துதான்விட்டார்கள்
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடைவாகஎரிந்துபோனார்கள்
அவளுமொருபுறமாய் அப்புறம்ஒதுங்கிநின்றாள்
ஒதுங்கிநின்றகன்னி யுபாயமாயோடிவந்து
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அலறிவாராளம்மாவென்று
அப்போது ஆரவல்லி அடிபெண்ணேகன்னியரே [றாள்
அபயங்கொண்டுவந்ததென்ன ஆரணங்கேசொல்லென்
வந்ததொருமந்திரகன்னி வாய்திறந்துசொல்லலுற்றாள்
வாய்குழறிமனதுகுன்றி வல்லவண்டிவர்த்தகண்டி
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அளவாகத்தான்போயி
வந்ததொருமன்னவனை வழிமறைத்துகொண்டோமம்மா
அப்போதுராஜமன்னன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
கண்ணாலேபார்த்தவுடன் கன்னியர்கள்வெந்துவிட்டார்

என்றுசொல்லஆரவல்லி ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
ஆனாலுமென்னடி ஆகட்டுமென்றுசொல்லி
தேறிமனந்தெளிந்து தெரிவையருமேதுசொல்வாள்
தான்-கற்றதொருவித்தைகளை காரிழையாளுச்சரித்தாள்
உள்ளரையிலிருந்ததொரு உத்தமியாள்வித்தையெல்லாம்
உச்சரித்துநின்றுமவள் ஒருமுகமாய்த்தானினைத்தாள்
அப்போதுசூனியங்கள் அழகானபெண்வடிவாய்
மந்திரங்கள்தான்திரண்டு மங்கைவடிவுமானாள்
எதிர்வந்துநின்றதையா என்க்காகப்பூதமது
அப்போதுஆரவல்லி அவள்முகத்தைத்தான்பார்த்து
பெண்ணாய்ப்பிறந்துநாங்கள் பேருலகில்கீர்த்திபெற்றோம்
கன்னியரேநாங்கள் கலங்காமலரசாண்டோம்
ஆண்டிருக்கும்நாளையிலே அரசமக்கள்வந்ததுண்டு
வந்தவந்தராசாக்கள் வாணாளிறக்கடிப்போம்
இந்தநல்லபாலகனை யிறக்கடிக்கவேணுமடி
பலபலசூனியத்தை பரிவாகஅனுப்பிவிட்டாள் [டாள்
என்னென்னவஞ்சனைகள் ஏந்திழையாள்செய்துவிட்
அந்தநல்லவித்தைகளை அடைவாகக்கொண்டுநிற்க
வந்தவந்தசூனியத்தை வகையாகநீங்கள்சென்று
கொன்றுமுடித்துநீங்கள் குலாவிநிற்கவேண்டுமம்மா
அப்போதுமந்திரகன்னி அடைவாகயேதுசொல்வாள்
வந்ததொருமன்னனைநாங்கள்வழிமறையநின்றோமானால்
நின்றதொருகன்னிகளை நீறாகயெரித்திடுவான்
எங்களையுங்கொன்று எமலோகம்சேர்த்துவைப்பான்
தப்பாதுஆரவல்லி தயவாகவந்துவிடும் [ரும்
வண்மையுடன்நீங்களும்போய் மனமகிழ்ந்துகூட்டிவா
கூட்டிவந்தால்மன்னவனை கொம்பனேயேயுபாயமதாய்
எதிர்த்துவந்தமன்னவனை யிடறுகள்செய்யவேணும்
உன்னாலுமென்னாலும் யிக்கமுடிந்துபோனாலும்
மன்னவனைக்கொல்லவே மகாதேவர்வந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலும் திரும்பிப்பிறப்பாண்டி
மாண்டுயிறந்தாலும் மங்கையரேதான்பிழைத்து
அழுத்திச்சிறைபிடித்து ஆள்வாண்டிபட்டணத்தை
என்றுசொல்லமந்திரகன்னி யியல்பாகநின்றுகொண்டு
ஆரவல்லிதான்சினந்து அதட்டியுரைக்கலுற்றாள்
அப்போதுமந்திரகன்னி அடைவாகயேதுசொல்வாள்

நான்சொன்னதைச்சொன்னேன்டி தோகையரே ஆர
ஆபத்துவரும்போது ஆருக்குந்தான்தெரியாது [வல்லி
வந்தால்தெரியுமே மங்கையரேயுந்தனுக்கு
பூமியிலரசனைப்போல் புண்ணியனைக்கொல்லவென்றால்
உனக்கவனடங்காண்டி யுற்றதொரு ஆரவல்லி
மந்திரத்தில்சிக்காண்டி மன்னவனுஞ்சூரனுந்தான்
வித்தையில்சிக்காண்டி வீமனுமல்லிராசன்
கேட்பார்க்குபுத்திகளை கிளிமொழியேசொல்லுவார்கள்
உனக்குமேபுத்திசொன்னால் உரைக்குமோ நாயகியே
வந்ததைப்பட்டுகொள்ளும் வரும்வினையைசொன்னமடி
என்றுசொல்லிகன்னியர்கள் உரைக்கவே நடந்துவந்து
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடைவாகவந்துமே
வந்ததொருகன்னியர்கள் வழிமறித்துக்கொண்டார்கள்
அப்போது அல்லிராசன் ஆசார நடை நடந்து
கொஞ்சிநடை நடந்து குதிரைமேல்தானேறி
தென்னவனுமப்போது தெம்மாங்குபாடிக்கொண்டு
வாரானே அப்போது மன்னவனுமல்லிமுத்து
அந்தநல்லவேளையிலே ஆயிரங்கன்னியரும்
எதிர்ப்பட்டார்மங்கையர்களெனக்கானரம்பையைப்
நடையுநடையழகும் நாணயமுங்கைவீச்சும் [போல்
துடையுந்துடையழகும் தோகைநல்லாள்மார்பழகும்
வயிறும்வயிறழகும் வாய்த்ததொருதோளழகும்
கண்கள்குறியழகும் கன்னியர்கள்பேரழகும்
கைவிரலுங்காலழகுங் கடைந்தெடுத்தபாவனைபோல்
முகத்துத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
கண்ணழகுங்காலழகும் பாருலகிலாருமில்லை
கொஞ்சுங்கிளிபோலே கொம்பனையாள்தன்னழகும்
கிளிமொழிமாதர்கள் கீதங்கள்பாடிக்கொண்டு
தோகையர்களப்போது கூடியேயோடிவந்து
அல்லிராசாமுன்னே அழகாக நின்றார்கள்
தெய்வலோகக்கன்னியென்று சிந்தையிலேதானினைந்து
கன்னியரைக்கண்டவுடன் காதலனுமல்லிராசன்
சொல்லுவானொருவசனந் தோகையுடபெருமைதன்னை
ஆரவல்லிஎன்றுசொன்னால் அவனிநடுங்குதையா
இந்தநல்லவல்லமையா யிருக்கிறாள்பெண்பெருமாள்
அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தாள் ஆரணங்குமாரவல்லி

இல்லாதபோனுக்கா லீடழிந்துபோவாள்காண் [தார்
இதுவெல்லாமெந்தனுக்கு என்மாமன்மார்தானுரைத்
என்றுசொல்லிஅல்லிராசன் இதமாகத்தான்பார்த்து
மயங்கிமனமுருகி மங்கையரைத்தான்பார்த்து
மந்திரக்கன்னியென்று மனதிலேதானறிந்து
மன்னவனுமல்லிமுத்து மயக்கத்தைத்தானிருத்தி
ஆருத்துயர்நீக்கி ஆணழகன்பார்க்கலுற்றான்
பார்க்குமந்தவேளையிலே பாவையுடகன்னியென்று
கண்டதொருமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று [யாள்
என்னைக்கொல்லவேண்டுமென்று வந்ததொருகொம்பனை
துரோபதையைத்தானுமங்கே தோத்தரித்தாளந்நேரம்
தோத்தரித்தமன்னவனுந் துரைமகனுமேதுசெய்தான்
மாயவனைத்தானினைந்து மந்திரவாளெடுத்து
மந்திரத்தையுச்சரித்து மங்கையர்மேல்விடுத்தான்
மந்திரகன்னியர்களெல்லாம் மாண்டார்களப்போ
அப்போதொருகன்னி அடைவாகநின்றாள்காண்
நின்றதொருகன்னிகையும் நிஷ்டூரிஓடலுற்றாள்
ஓடியல்லோஆரவல்லி யுத்தமியாள்பக்கலுக்கு
போயவளும்நின்றுமே போற்றிமொழியலுற்றாள்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யழகானவீரவல்லி
எங்களால்முடியாது யேந்திழையேபோற்றியென்றாள்
வந்தவந்தராசாவை மடியயடித்தோம்தம்பியரே
தேசத்துமன்னவரைச் சேரவேகொன்றுவிட்டோம்
இந்தமன்னவனைக்கொல்ல எவனாலுமுடியாது
மந்திரவாளெடுத்து மன்னவனும்வீசிவிட்டான்
அப்போதுமெல்லியர்க ளக்கினியாலெரிந்தார்கள்
நானொருத்திதப்பியே நடுவழியேயோடிவந்தேன்
தப்பிப்பிழைத்துந் தாயேதான்வந்தேனம்மா
இதுநல்லவார்த்தை யிதமாகத்தானுரைத்து
மற்றுமொருவார்த்தை வகையாயுரைக்கலுற்றாள்
ஆரவல்லியென்தாயே அன்பாகக்கேளுமென்றாள்
ஐவர்குலத்தரசு அன்பானகுருகுலத்தான்
பஞ்சவர்கள்கூட்டமம்மா பார்வேந்தராசமன்னன்
குருகுலத்துராசமன்னன் கொற்றவனும்வாராண்டி
என்னவென்றுவாராண்டி ஏற்றதொருமன்னவனும்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்

சூதுகளைவென்று துரைத்தனங்களாண்டிருந்தாய்
விருதுகொல்லிவெற்றிகொண்டுவெகுநாளாயரசாண்டாய்
நீயாண்டபட்டணத்தை நினைக்கவேவேண்டுமென்று
ஆண்பிள்ளையென்று பாலனும்வாராண்டி
என்றுசொல்லியிருக்கையிலே ஏந்திழையாளெதிராக
கோட்டைக்குமுன்னாகக் கொற்றவனுந்தானிறங்கி
கூடாரந்தான்போட்டு கூடியிருந்தார்கள்
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானெடுத்து
கூடாரமெல்லாம் கொற்றவனுந்தானிறைத்தான்
வல்லூருகுருவிதன்னை வகையாகத்தானெடுத்து
இருக்குமிடந்தனிலே இதமாகத்தூக்கிவிட்டான்
அப்போதுஆரவல்லி அன்பானபெண்களைத்தான்
அறியாதபாலகன்தான் அறிவழிக்கப்பேசுமுண்டி
பார்த்தால்சிறுபிள்ளை நமக்குபழிகாரன்வந்தாண்டி
அக்காளேதங்கையரே அணிவகுத்துக்கொல்வாண்டி
என்னவகைகண்டு இவனைக்கெலித்திடுவோம் [வாள்
என்றுசொல்லிபெண்ணொருத்தி ஏந்திழையேதுசொல்
பந்தயத்திலவனை படைவெல்லவேணுமல்லோ
என்றுசொல்லஆரவல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போதுஅல்லிமுத்து ஆர்வல்லியென்றுரைத்தான்
என்னடிபேசவில்லை ஏந்திழையேயென்றுரைத்தான்
அடியென்றசத்தம் ஆரவல்லிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவக்குதப்போ கடுங்கோபமாகுது
வந்தமன்னராசாக்கள் வகையாயெதிர்த்துநின்று
ஆரடியென்றுசொல்லி அதட்டியுரைத்ததில்லை
தேசத்துமன்னவர்கள் சேரவேவந்தார்கள்
வந்தவர்களெல்லோரும் வாக்குரைத்தபேருமில்லை
கொற்றவர்கள்வந்ததுண்டு கூறியேயழைத்ததில்லை
அறியாதபாலகனடி அம்மையென்றுதானழைத்தேன்
அடியென்றுசொன்னவனை ஆக்கினைகள்பண்ணவேணும்
என்றுசொல்லிஆரவல்லி இருந்தாளேஅப்போது
தங்கையர்களப்போது தாண்பூண்டுகொண்டார்கள்
வாருமடியக்காளே வந்ததொருமன்னவன்தான்
எதிரேவிட்டான்கூடாரம் ஏற்றதொருமன்னவனும்
கூடாரம்போட்டு கொற்றவனுந்தானிருக்க
நாமிங்கேதானிருக்க போகாது ஆரவல்லி

போய்கண்டாள் நல்லதென்றாள் பூவையருந்தானொருத்தி
அப்போது ஆரவல்லி அடைவாகவே துசொல்வாள்
தங்கையரைப்பார்த்து தயவாகவே துசொல்வாள்
ஆணலழகுமன்னன் அவனறியாதபாலகண்டி
பாலகன்தன்னிடத்தில் பத்தினியாளப்போது
கோட்டையுந்தான்கடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
வாசலும்தான் தாண்டி வாரார்கள்பெண்களுந்தான்
ஆரையாராசனே அடியேன் நான்சரணமென்று
சிறுபிள்ளைராசாவே தேசத்துமன்னவனே
வாருமையாராசாவே வந்தாரேபெண்களுந்தான்
அப்போது அல்லிராசன் அன்பாகத்தான்பார்த்து
அடி-ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
சூதுகள் எங்கேயென்று துரைமகனும்கேட்டானே
என்றுசொன்னனல்லிராசன் ஏந்திழைபெண்கள்முன்
வாருமையாசுவாமி வண்ணமுடிவேந்தரே [னே
தேசங்கள் தன்னைவிட்டு செருக்கடைந்துவந்தீரோ
நாடுகள் தன்னைவிட்டு நடந்துமிகவந்தீரோ
வனங்கள்வனங்கடந்து வந்தீரோராசாவே
தண்ணீர்தனைக்குடித்து தாகவிடாய் தீர்ந்தபின்பு
இருப்பாயிளைப்பாறி ஏகாந்தமாயிருந்து
சந்தோஷமாயிருந்து தார்வேந்தரப்போது
பந்தயங்களாடவேண்டும் பார்மன்னயென்றுசொன்னாள்
அந்தவிசேஷம் அல்லிராஜாதான்கேட்டு
ஏதுரைப்பான் அல்லிமுத்து யேற்றதொருமன்னவனும்
தண்ணீர்தவக்கவில்லை தாகவிடாய் தானுமில்லை
வயிறுபசிக்கவில்லை வாழ்மயிலே ஆரவல்லி
நமக்கொன்றும்வேண்டாங்காண் நலமான ஆரவல்லி
அசுவந்தானிப்போது ஆரவல்லிபக்கம்வந்து
வாருமடிதங்கையரே மன்னவனைக்கொல்லவென்றால்
மன்னவன்சிக்கவில்லை மாருட்டம்பேசுகிறான்
அப்போதுதங்கையரும் அன்பாய்உரைக்கலுற்றாள்
குதிரையைக்கொன்றுவிட்டால் கொற்றவனுமாண்டிடு
வான், இதுக்கென்னவிபர மேந்திழையேசொல்லுமென்
றாள், அப்போது ஆரவல்லி ஆரணங்குவதுசொல்வாள்
நஞ்சுகள்பச்சைநாபி நான்குமுடாவதுதான்
இருக்குதம்மாமுடாவினில் எடுத்தாடிநாயகியே

அந்தட்சணமே அரண்மனேக்குத்தானேடி
நஞ்சுகளெல்லாம் நலமாகஎடுத்துவந்து
கொள்ளுமொருகலமும் கொம்பனேயாளந்நேரம்
ஆயிரமுடாவிலே அடைவாகவைத்தார்கள்
குழந்தையுடபக்கலுக்குக் கூசாமல்நான்போனுல் [லாம்
பார்த்தவர்கள்சிரிப்பார்கள் பட்டணத்துஜனங்களெல்
நல்லதடிஅக்காளே நன்ருச்சுகாரியங்கள்
கோட்டைதலேவாசலிலே கொற்றவனும்வந்திருக்க
நாம்-பாராதுபோலிருந்தால் பார்த்தவர்கள்நகையாரோ
சிறுபிள்ளேயென்றுசொல்லி யிருக்கவுங்கூடாது
அதாசூரவீரனுந்தான் அழித்திடுவான்பட்டணத்தை
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகான்வீரவல்லி
சூதுகள்முன்னுக சூழ்ந்திருக்கவிட்டோமென்ருன்
அந்தநல்லவேளேயிலே ஆனதொருசூதுகளே
சூதுகளேக்கொண்டல்லவோ தோற்கடிக்கவேணுமம்மா
இல்லாதபோனுக்கால் இறக்கடிக்கத்தப்பாது
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிதானெழுந்து
தங்கையவள்கூட்டித் தயவாகத்தானடந்தாள்
கோழிக்குமுன்னுகரெண்டு கொள்ளெடுத்துப்போடுமெ
அப்போதுசூரவல்லி அன்பாகத்தானெடுத்து [ன்ருள்
கோழிக்குமுன்னுக கூசாமல்தான்போட்டாளே
கோழிதான்தின்று குப்புறப்படுத்ததையா
படுத்தநல்லகோழி பதையாமல்செத்துதையா
அக்காளுந்தங்கையுமாய் அன்பாகத்தான்பார்த்து
குதிரையைமெள்ள கொல்லுவோமென்றுசொல்லி
அல்லிராசாபக்கலுக்கு வருகிருளாரவல்லி
என்னடிபெண்ணே நீ இந்நேரமென்றுரைத்தான்
ஆரவல்லிதானும் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்ததென்று
வாயுந்திறவாமல் மன்னவனேநோக்காமல்
எந்தவிதத்தில் இறக்கடிப்போம்குதிரையென்று
ஆகட்டுமென்றுகோபத்தை அடக்கினுர்மனதிலேதான்
சுவாமிகளேயென்று தோற்றமுடன்தானழைத்து
குதிரைக்கோகொள்ளு கொண்டுவந்தேனென்றுசொல்ல
அப்போதுஅல்லிராஜா அன்பாகத்தான்வணங்கி
பண்டாரவிபூதியைப் பாங்குடனேதானெடுத்து
கொள்ளோடேகலந்தானே கொற்றவனுமப்போது

கலந்தெடுத்துமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று
குதிரைக்குமுன்னாலே கொண்டுபோய்வைத்தானே
அப்போதுகுதிரையுந்தான் அடைவாகவந்ததுகாண்
ஆரவல்லிதானு மக்காளுந்தங்கையுமாய்
குதிரைக்குத்தண்ணீரு கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
ஓடியேவந்துதங்கே யுற்றதொருகொப்பறையில்
நஞ்சுகள்புராஷாணம் நலமாகத்தான்போட்டு
தண்ணீரைத்தானும் தயவாகத்தானனுப்பி
காகமுமன்னேரங் கரகரென்றுவிழுந்துதையா
அதுகண்டுஆரவல்லி அன்பாகயெடுத்துவந்து [த்தாள்
கொப்பறையைகொண்டுவந்து குதிரைக்குமுன்னேவை
பண்டாரந்தானெடுத்துப் பாங்காகத்தான்போட்டு
விபூதிதானெடுத்துப் பாங்காகத்தான்போட்டு
குதிரைக்குமுன்னாகக் கொப்பறையெடுத்துவந்தான்
அந்நீரைகுதிரை அந்நேரந்தான்குடித்து
தண்ணீர்குடித்துத் தாகவிடாய்தீர்ந்துதையா
பச்சைநாபிதானுமப்போ பாலமிர்தமாச்சுதையா
கொக்கரித்துநின்றது குதிரையுமந்நேரம்
அப்போதுஅல்லிராசன் ஆரவல்லியென்றழைத்தான்
ஏதையாசுவாமி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
சூதுகளையெடுத்தாடி தோகையரேயென்றுரைத்தான்
ஆரவல்லிதயாரு மானதொருபெண்களெல்லாம்
கொண்டுவந்தோமென்றுசொல்லித் தோகையருமன்னே
அக்காடிதங்கையரே ஆர்செய்தகுற்றமடி [ரம்
கொள்ளுகள்தன்னோடே கூடினநஞ்சுகள்தான்
ஆனதொருபுரவிக்கு அமுர்தங்களாச்சுதம்மா
இதுவேகாரணங்கள் இதுவென்னமாயமென்றாள்
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிராஜர்கூறுகின்றார்
அடி-எங்கடி ஆரவல்லி எடுத்தாடிசூதுகளை
கொண்டாடிகொண்டாடி கொம்பனையேகொண்டாடி
இதுவேளை இதுசமயம் இதமாகத்தான்கேட்டு
என்றுசொல்லிஅல்லிராஜன் அழைத்தானேயந்நேரம்
விருதுசமயம் விதமாகத்தான்கேட்டு
பட்டணத்திலுள்ள பலசனத்தையழையுமென்றான்
அழைத்துமிகவந்தார்க ளந்நேரம்பெண்களுந்தான்
வந்தநல்லசபையோர் மன்னவரையிருக்கச்சொல்லி

இடங்கள்கொடுக்க எல்லவருமிருந்தார்கள்
அப்போதுஆரவல்லி அடைவாகக்கூறுகிருள்
சூதுகெலிக்கவந்த துரைமகனேவாருமென்ருள்
அப்போதுஅல்லிராச ஞர்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
மாயவனைத்தானினைந்து வாரானேமன்னவனும்
துரோபதையைத்தானினைந்து துரைமகனும்வாரானே
பத்திரகாளியைத்தானினைந்து பாலகனும்வாரானே
ஐவரையுந்தானினைந்து அன்பாய்வருகலுற்ருன்
விபூதிபண்டாரம் விதமாகத்தானெடுத்து
பூசிக்கொண்டானப்போது புண்ணியனும்ல்லிமுத்து
குதிரையிடமேனியெல்லாங் கொற்றவனும்பூசலுற்ருன்
அஸ்வத்தின்மேலேறினன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
அஸ்வமுங்கொண்டுவந்து அம்பலத்தில்விட்டதுகாண்
கூடினசபைநடுவே கொற்றவனர் நற்புரவி
படுத்துதையா நற்புரவி பாங்கானசபைநடுவே
சபைநடுவேவீற்றிருந்தான் தார்வேந்தனப்போது
எடுத்தாடிசூதுகளை ஏந்திழையே ஆரவல்லி
இவ்வார்த்தைகேட்டு இதமாகஆரவல்லி
தங்கையரைத்தானழைத்து தாஷ்டீகமாயேதுரைப்பாள்
எடுத்தாடியிருப்புதடி யேற்றதொருதங்கையென்ருள்
சொல்லுகிருளப்போது தோகையவள்மன்னனுடன்
இருப்புத்தடிமேலே இதமாகத்தான்போட்டு
துண்டமதுதானுஞ் சரிநிறையாயிருக்கவேணும்
இல்லாதபோனுக்கா லிறக்கடிப்போம்தப்பாமல்
என்றுசொன்னுளாரவல்லி என்றுசொல்லுமவ்வளவில்
விபூதிபண்டாரம் வேந்தனுந்தானெடுத்து
இருப்புதடிகொடுத்தேன் இருதுண்டாயாகவேணும்
பத்திரகாளியைப் பாங்குடனேதானினைந்து
இருப்புதடியிடதுகையி லிதமாகத்தான்பிடித்து
வலதுகையில்மந்திரவாள் வகையாகத்தானெடுத்து
வீரவாள்கொண்டல்லவோ வீசினனப்போது
இருதுண்டமாச்சுது இருப்புதடிதானும்
அப்போதுபுலசனங்கள் ஆக்கரித்துக்கொண்டார்கள்
இருந்ததொருஆரவல்லி இருப்புத்தண்டந்தானெடுத்து
திராசுநிறையாகத் தூக்கிவிட்டாளப்போது
துண்டமதுரெண்டு சரியாகநின்றுதையா

ஆரவல்லியப்போது அடியக்காளே தங்கையரே
வெற்றிகொண்டானிப்போது வேந்தன்தான்கண்டீரோ
இரும்புக்கடலையை எடுத்தாடி தங்கையரே
அப்போதுதங்கையவள் அன்பாகஎடுத்துவந்தாள்
மன்னனுடபக்கலிலே மங்கையர்கள்வைத்தார்கள்
முன்னுகவைத்தார்கள் முழுவெள்ளைக்கடலையைத்தான்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆர்பரித்துவதுசொல்வான்
இராஜசபையறிய நல்லதொருகடலையைத்தான்
உள்ளங்கையிற்றேய்த்து யொருகடலைபிசகாமல்
தேய்த்துவுமிபோக்கி தேசமன்னர்தானறிய
தந்ததேயுண்டானல் தார்வேந்தாவெற்றியென்றுள்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆர்பரித்துவதுசொல்வான்
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானினைந்து
இரும்புக்கடலையின்மே லிதமாகத்தான்போட்டு
குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு கொற்றவனுமல்லிராஜன்
இரும்புக்கடலையை இதமாகத்தானெடுத்து
தேய்த்தானுமப்போது சிதருமலெள்ளளவும்
தேய்த்தவுடனே திறமாயுதிர்ந்ததுகாண்
பறந்துதேஅன்னேரம் பார்மன்னர்தானறிய [னுர்கள்
வெற்றிகொண்டுஅல்லிராஜன் வேந்தனென்றுசொன்
இரும்புக்களிச்சட்டி யெடுத்தாடிதங்கையரே
நல்லதுநல்லதென்று ரெட்டிப்பெண்கள்தானேடி
அப்போதுபெண்கள் அடைவாகத்தானெடுத்து
கொண்டுபோய்வைத்தார்கள் கொற்றவர்கள்முன்னுக
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிமுத்துவதுரைப்பான்
அல்லடிரெட்டிப்பெண்ணே அதுவிவரஞ்சொல்லுமென்
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகயேதுசொல்வாள் [ருன்
இந்தக்களிசட்டிதலையை யெவ்வளவுமில்லாமல்
கரண்டியெடுத்தாலே தோர்வையில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போதுஅல்லிராசன் மாயனையுந்தானினைந்து
கொக்கரித்துஅலைகொட்டி குதிரைமேலிருந்துகொண்டு
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதான்போட்டு
களிச்சட்டிக்குள்ளே சனத்ததொருஆயுதத்தை
உள்ளரவேதிருப்பினன் உபாயமுள்ள அல்லிராஜன்
ஆயுதமுமப்போது அழகானபில்லையைத்தான்
எவ்வளவுமில்லாம லெடுத்துதையா ஆயுதம்

எடுத்துமிகமன்னவனும் எதிராகத்தானிறைத்தான்
இரும்புத்திவலைகொண்டு ஏதுரைப்பார்பலசனங்கள் [து
வெற்றிகொண்டான்மன்னவனும் வேந்தனே அல்லிமுத்
இருந்தசபையார்கள் எல்லோருஞ்சொல்லலுற்ருர்
ஆரவல்லிபார்த்து அசந்துபோய்வெட்கி நின்ருள்
தங்கையைப்பார்த்துத் தார்குழலுமேதுசொல்வாள்
இன்னமூன்றுவிருதுகள் இருக்குதுமங்கையரே
வெட்கமென்னவந்துதடி வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
ஆரவல்லியப்போது அல்லிராஜன்முகம்நோக்கி
மன்னவனைப்பார்த்து மறுவார்த்தையேதுசொல்வாள்
களிசட்டிதன்னைக் காவலனேயிப்போது
நுறுங்கவே நூற்றெட்டு நுறுக்கவேணும் அடியுமையா
நூற்றெட்டுசிப்பிகளும் நுறுக்கியபின்பாக
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேவேணுமையா
அப்படியிருந்தாலே அதுவெற்றியுள்ளதென்ருள்
அப்போதுஅல்லிராசன் அசுவத்தின்மேலிருந்து
ஆக்கரித்துவாளெடுத்து அடித்தானே சட்டிதனை
சபைகள்சபையறிய சாடினனல்லிராஜன்
இரும்புநல்லசட்டியை இதமாகநொறுக்கியது
நொறுக்கியசட்டிதானும் நூற்றெட்டுகூருச்சு
நூற்றெட்டுகூறுதனை நேராய் நிறுத்தார்கள்
இருந்ததொருசபையார்கள் இதமாகமெச்சிக்கொண்டார்
அல்லிராசாவெற்றியென்று அனைவோருஞ்சொன்னுர்கள்
ஆரவல்லிமுகம்சோர்ந்து அசதிமிகப்பட்டாளே
பாவையர்கள்முகங்களெல்லாம் பஞ்சடைந்துவருகுதை
அப்போதுதங்கையரும் ஆரவல்லிமுகம்நோக்கி [யா
மன்னவனைத்தோற்கடிக்க வகையதுதானிருக்க
துக்கமதுவருவானேன் தோகையரே ஆரவல்லி
காதலனைத்தோற்கடிக்க கபடுகள்தானிருக்க
ஏங்கிமுகம்வாடி யிருப்பானேனேந்திழையே
அப்போதுஆரவல்லி அல்லிமுத்துமுகம்நோக்கி
வெற்றிகொண்டராசாவே வேந்தரேகேளுமென்று
வீரமணிக்கம்பமொன்று விதரணமாயிருக்குதையா
அந்தநல்லகம்பத்தை அழகுள்ளமன்னவரே
வீச்சொன்ருயிருக்கவேணும் துண்டுமூன்ருகவேணும்
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேணும்ராசாவே

என்றுசொன்னாளாரவல்லி யேற்கவேஅல்லிராசன்
குருவஞ்சிவாகனத்தை குலுக்கிஅசைத்துவிட்டான்
அதட்டியெழுந்திருந்து அசுவமதுநடந்துதையா
கம்பத்தினருகாக வந்ததேநற்புரவி
விபூதிபண்டாரம் விதமாகத்தானெடுத்து
கம்பத்தின்மேலே காவலனுந்தானினைந்து
பத்திரகாளியம்மனைப் பாங்காகத்தானினைந்து
எடுத்தானேயப்போது யின்பமுடன்தன்வாளை
வீச்சொன்றாய்வீச்சினான் துண்டுமூன்றாச்சுதையா
ஆரவல்லிதானு மப்போதுதான்பார்த்து
எடுத்தாடிதுண்டுகளை ஏற்றதொருதங்கையரே
துண்டத்தைவைத்து தூக்கிவிட்டாள்திராசிலேதான்
அன்பாகநின்ற தடைவாயொருநிறையாய்
இருந்துதையாஒருநிறையாய் எல்லோருங்கண்டார்கள்
கூடினசபைகளெல்லாம் கொற்றவனைவெற்றியென்றார்
ஆரவல்லிதானும் அன்பாகத்தானுரைத்தாள்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளராசாவே
இன்னமொருபந்தயங்கள் இருக்குதையாராசரே
கோழிச்சாவலுக்குக் கொற்றவனேயெதிராக
சாவலுக்கெதிராக தையலரேகொண்டுவாரும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிவீரனேதுசொல்வான்
இதுதானேபந்தயங்க ளின்னமுண்டோசொல்லுமென்றா
ன், அப்போதுஆரவல்லி அடியேன்நான்சொல்லுகிறேன்
விருதுகளொன்றுமில்லை வேறேயொருசூதுமாக
பந்தயங்களொன்றுமில்லை பார்வேந்தரென்றுசொன்னாள்
அப்போதுஅல்லிராசன் ஆலித்துயேதுசொல்வான் [ள்
எதிர்சாவல்கொண்டுவாரேன் ஏந்திழையென்னசொன்ன
கூடாரம்வந்தல்லோ கொற்றவனுமுட்புகுந்தான்
புகுந்துமிகவல்லிராசன் புத்தியுள்ளமன்னவனும்
இந்திரற்குவுத்தரங்கள் எழுதியனுப்பவென்று
அல்லிராசனப்போது அடைவாகஎழுந்திருந்து
காலுமுகஞ்சுத்திபண்ணி கனிவாயுஞ்சுத்தமிட்டு
தென்னவனுமப்போது திருநீறுந்தானுமிட்டு
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிதொழுது
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனையடிதொழுது
துளசிமலரெடுத்துத் துதித்தானேமாயவரை

அன்பாகநின்று ஐவரையுமடிதொழுது
தோத்திரங்கள்பண்ணி திரௌபதியையடிதொழுது
பண்பாகநின்று பத்திரகாளியைவணங்கி
தேவேந்திரனைத் திட்டமுட்டன்தெண்டனிட்டு
இந்திரனைமன்னவனும் இயல்பாகவுச்சரித்து
ஓலையெடுத்து வுத்தமனுஞ்சூரிதன்னால்
வாரியிருபுறமும் வகையாகக்கைபிடித்து
எடுத்துமிகவக்கணைகள் எழுதலுற்றான்மன்னவனும்
தேவேந்திரற்குச் சிறப்புடையமன்னவனும்
பாண்டவர்களைவருக்கும் சிறப்புடையபேரனென்றான்
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அன்பானமருமகனான்
போர்மன்னராசனுக்குப் புத்திரனும்நானென்றான்
சங்கவதிநாயகிக்குப் பிரியமான்பாலகனான்
இந்திராணியம்மனுக்கு யேற்றதொருபேரன்காண்
சித்திராபுத்திரற்கு சீரானமைத்துனன்காண்
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானசூதாட்டம்
சூதாட்டமாடவேதான் தோற்றமுடன்சாவலது
சாவலுக்கெதிர்சாவல் தயவாயனுப்புமென்று
தேவேந்திரனுக்குச் சீரானபேரனுந்தான்
நான்கெலிக்கும்படியாய் கிருபைவைத்தனுப்புமையா
செந்திருக்கழுண்டுபண்ணி சீரானஓலைதன்னை
சுருளாகத்தான்சுருட்டிச் சுந்திரனுமல்லிமுத்து
ஓலையுந்தான்கொடுத்து வுத்தமனுமந்நேரம்
பறந்துதேயுலகம் பரலோகம்தானறிய
ஆகாயம்பறந்துதையா அண்டர்கோன்பக்கலுக்கு
வைத்துதேமடிமேலே மன்னனுடவுத்திரத்தைத்
தேவேந்திரனும் சிறப்புடையமேலோர்களும்
வாசகத்தைப்பார்த்தவுடன் மகனுரையழையுமென்றான்
சித்திரசேனனும் சிறப்புடையமேலோர்களும்
வந்துநின்றடிபணிந்து வாய்திறந்தேதுரைப்பான்
வாருமையாசுவாமி மன்னவருக்கதிபதியே [றான்
என்னையழைத்ததென்ன யெனக்கறியச்சொல்லுமென்
இந்திரனுமப்போது யேதுரைப்பான்மைந்தனுக்கு
வாருமடாதம்பியரே வண்மையுள்ளதம்பியரே
தங்கைவளர்சங்கவதி தயவுடையப்பால்னவன்
சங்கவதிபெற்றெடுத்த தாஷ்டிகனுமல்லிமுத்து

ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாகசூதுவெல்ல
வந்தானும்அல்லிராசன் மகாசூதுதான்வெல்ல
பின்னுமொருசூது பிரபலமாய்வெல்லவென்று [டான்
கோழிச்சாவல்வேணுமென்று கொற்றவனும்ஓலைவிட்
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வுற்றதொருசாவலுந்தான்
அனுப்பிவைக்கவேணுந்தம்பி அதாசூரவீரனுக்கு
நழக்குமொருபேரன் நலமானஅல்லிமுத்து
உனக்கவன்மருமகன்தான் அன்பானஅல்லிமுத்து
சீக்கிரமாயனுப்புமென்று சீராகத்தானுரைத்தார்
ஐயர்சொல்தட்டாமல் அன்பானசித்திரசேனன் [வந்து
தன்னுடையசாவலேத்தான் தகப்பன்முன்னேகொண்டு
அலங்கரித்துசாவலேத்தான் அன்பாகச்சூரிகட்டி
சாவலுக்குபதேசம் தயவாகச்சொல்லலுற்றுன்
ஆகாயம்போகாதே அந்தரத்திற்செல்லாதே
தென்றிசைவடக்குதிசை திசைதப்பிப்போகாதே
மேல்திசைகிழக்கு மேவிப்பறவாதே
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானஆரவல்லி
அவளுடையகோட்டையிலே அழகானஅல்லிராசன்
இருக்கிருனவ்விடத்தில் இதமாகநீபோய்
அல்லிராசன்சொன்னபடி அடைவாகநீகேட்டு
வாருமடாவென்று வகையாயனுப்பிவிட்டான்
அப்போதுவருகுதையா ஆண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகுதையா
பறந்துதான்வருகுதையா பாலனிடபக்கலுக்கு
வந்துதேமன்னன்பக்கல் வண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
கூவிற்றுசாவல் கொக்கரித்தது அப்போது
கூவினசத்தம் கொம்பனையாள்சாவலுக்கு
நெஞ்சிலிடித்தாப்போல் நினைவுதப்பிப்போச்சுதையா
ஆரவல்லிசாவலுக்கு ஆண்மைகள்குலேந்துதையா
மற்றுமொருக்கால் மன்னனுடசாவலுந்தான்
கூவிற்று அந்நேரம் கொடிமுடியுந்தானதிர
ஆரவல்லிசாவலுக்கு அடிவயிறுநோகுதையா
அந்தநல்லவேளையிலே யார்ப்பரித்துஅல்லிராசன்
தேவேந்திரனுரைச் சீராகவடிபணிந்து
சாவலேக்கூப்பிட தயவாகவந்துதையா
அப்போதுஅல்லிராசன் அதட்டியேகூப்பிட்டான்

ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி [த்தான்
கொண்டுவாடிசாவலேத்தான் கொம்பனேயேயென்றுரை
அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையரும்
சாவலேத்தானெடுக்கத் தள்ளாடிவிழுந்துதையா
பதிங்கலப்பச்சரிசி பாங்குடனேவைத்தார்கள்
இனிஎன்னசெய்வோமென்று ஏந்திழைமாரெல்லோரும்
கையைமெள்ளநெறிப்பாரும் கண்ணீரைவிடுவாரும்
மந்திரத்தைசெபிப்பாரும் மாயவித்தையிடுவாரும்
சூனியத்தைவிடுவாரும் தோர்வைவந்ததென்பாரும்
ஆரவல்லிவந்தல்லவோ அதட்டியேமந்திரித்து
மந்திரிக்கச்சாவலது மனதுசற்றேவிடிந்ததுகாண்
அப்போதுசாவலது அடையாகத்தின்னுமையா
தின்றுநீர்குடித்து தேன்மொழியைப்பார்த்துதையா
பார்த்ததைக்கண்டல்லவோ பாவையர்களப்போது
கத்திகளைத்தானெடுத்து கன்னியர்கள்கட்டலுற்றார்
கட்டினகாலம் கடுகெனவேநடந்துதையா
காலுரெண்டுமொண்டியையா கன்னியவள்சாவலுந்தான்
மொண்டிநல்லசாவலுந்தான் முன்நடத்திவாரார்கள்
அரண்மனையைவிட்டுமல்லோ அப்புறம்வருகையிலே
மற்றுமொருகால் மன்னனுடசாவலது
குரலிட்டுஅந்நேரங் கூவிற்றுசாவலது
அக்குரல்கேட்டு ஆரவல்லிசாவலது
மயங்கிவிழுந்ததையா மங்கையர்களெதிராக
அப்போதுமந்திரத்தை அதட்டியேமங்கையர்கள்
சொன்னார்கள்மங்கையர்கள் தோகைநல்லாளந்நேரம்
அந்நேரம்அல்லிராசா அல்லிக்கொடியேதுசொல்வான்
கொண்டுவாடிசாவலேத்தான் கொம்பனேயே ஆரவல்லி
விருதுகள்வெற்றிகொள்ள மெல்லியரேகொண்டுவாடி
இதுவேளேயிதுசமயம் யேந்திழையேகொண்டுவாடி
அப்போதுஆரவல்லி ஆனதொருசாவலுக்கு
நெஞ்சிலேகைபோட்டு நேராகத்தான்பிடித்து
தண்ணீர்கொண்டுவருகலுற்றார் தாதியர்களந்நேரம்
கூடவேவந்துதையா கொம்பனையாள்சாவலுந்தான்
விட்டார்களப்போது வேந்தர்சபைநடுவே
சாவலுக்கெதிராக சபைகளெல்லாந்தானறிய
விட்டானேயப்போது வேந்தனுமல்லிமுத்து

ஆரவல்லிதானும் அந்நேரஞ்சாவலேத்தான்
எதிராகவிட்டாளே யேந்திழையாள்மனஞ்சலித்து
கன்னியுடசாவலது கடுகவேமனமயங்கி
பின்னாலேயோடிப் பிறங்காலிலுதைத்ததையா
அப்போது அல்லிராஜன் அதட்டியேசாவலேத்தான்
பண்டாரந்தானெடுத்துப் பண்பாகத்தானினேந்தான்
அப்போதுமந்திரங்கள் அலறியேபோகுதையா
மந்திரங்கள்போகவே மயங்கியேசாவலுந்தான்
பின்னுக்குநின்றுமே பிதறுதடிமங்கையரே
அப்போதுபலசனங்கள் ஆரவல்லிசாவலேத்தான் [ல்லி
வெற்றிகொண்டானல்லிராஜன் வேந்தனென்றுதான்சொ
அப்போதுஆரவல்லி அதுவெற்றிதான்கொண்டு
சாவலேத்தான்பிடித்து தள்ளிக்கொண்டுவந்தாளேயா
அப்போதுசாவலுக்கு அடிவயிறுதான்குழம்பி
பிடிக்கப்பறக்குதையா பெண்ணணங்குசாவலது
மன்னனிடசாவலது மதமீறியந்நேரம்
ஆரவல்லிசாவலேத்தான் அதட்டியுதைத்துதையா
உதைத்தபோதல்லவோ உத்தமியாள்சாவலுந்தான்
ஈரல்குலேயுமற்று யிருதுண்டமாச்சுதையா
அப்போதுபலசனங்க ளெல்லோருந்தான்கூடி
குருகுலத்துமன்னவன் கொன்றுமேவெற்றிகொண்டான்
அப்போதுஆரவல்லி அழகுமனந்தான்சோர்ந்து
எண்ணதுமெண்ணியே எங்கிமனந்தளர்ந்து
உருகிமனங்கலங்கி யுத்தமியாளேதுசொல்வாள்
எழுதியதெப்படியோ யெழுதினவன்சொற்படியோ
வந்தவந்தராஜாவை வாணாளைத்தான்வதைத்து
தரணிமுழுதும் தயவாகஆண்டிருந்தோம்
பாலகனய்வந்த பார்மன்னன்தன்கையில்
குழந்தையைப்போல்வீந்த கொற்றவனூர்தன்கையிலே
கைச்சிறைப்பட்டு கலக்கமும்பண்ணிவிட்டார்
அருமையறியவென்று ஆயனுரெழுதிவிட்டார்
நம்மாலேயென்செயலாம் நாயகமேதங்கையரே
மங்கையர்களப்போது மனக்கவலேதானுகி
இருக்குமந்தவேளையிலே யேற்றதொருஅல்லிராஜன்
தேவேந்திரராஜன் சீராகத்தானனுப்பி
சாவலேத்தானெடுத்து சந்தோஷமாகவேதான்

இந்திரனுர்பக்கலுக்கு ஏகுமென்று அல்லிமுத்து
போவென்றனுப்பிவிட்டார் போர்மன்னன்மைந்தனுமே
குக்கிடம்தானுமப்போ கொற்றவனுர்சொற்படிக்கு
பறந்துதையாசாவலுந்தான் பரலோகந்தானேக்கி
தெய்வலோகந்தன்னிற்போய்ச் சேர்ந்ததுசாவலுந்தான்
அல்லிராசனப்போது அன்பாகவேதுரைப்பான்
ஆரவல்லிசாவலைத்தான் அனைவோரும்பாருமென்றுன்
பங்காகப்போடச்சொன்னுர் பார்மன்னனப்போது
நல்லதென்றுகாவலர்கள் நலமாகத்தான்போட்டார்கள்
அப்போதுஅல்லிராசன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
ஆளாளொருபங்கு அடைவாகயெடுங்களென்ருர்
பட்டணத்துசனங்களெல்லாம் பங்கெடுத்துப்போனுர்கள்
பனிரெண்டுநாள்சரியாச்சு பட்டணத்திலுள்ளவர்க்கு
சாவலைக்கொடுத்துவிட்டாள் தையல்நல்லஆரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மனைவோருந்தான்கூடி
வாருமடி தங்கையரே மன்னவனுமப்போது
வெற்றிகொண்டான்கண்டீரோ வேந்தனுமல்லிமுத்து
வெற்றிகொண்டமன்னவர் வேணபடிசெய்யவேண்டும்
அரண்மனையில்வாழும் ஆரணங்குபதிவிரதை
வைத்துவளர்த்தோமே வண்மையுள்ளபெண்களுந்தான்
வெற்றிகொண்டமன்னருக்கு வேணபடிசெய்வதற்கு [லே
கொடுப்போமென்றுதான்பேசி கொம்பனைமார்நிற்கையி
மன்னவனுமல்லிராஜன் மங்கையரைத்தான்பார்த்து
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மாண்டிருந்தபட்டணத்தை
வெற்றிகொண்டான்கண்டாயோ வேந்தனுமப்போது
பட்டணமும்நம்முதடி பரிவாரம்நம்முதடி
சீமையும்நம்முதடி தேசங்கள்நம்முதடி
தோழியருந்தாதியரே தோகையர்களெல்லோரும்
அடப்பங்கட்டிவாங்களடி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
என்றுசொல்லிமன்னன் இதமாகத்தானுரைக்க
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
வாருமையாசுவாமி வண்ணமுடிவேந்தரசே
வெற்றிகெலித்துகொண்டாய் விண்ணவர்கள்தானறிய
மெச்சினேனும்மை வெற்றிப்பெண்தாரோமையா
தங்கமுடிவேந்தே தனஞ்செயமேயிப்போது

மாலையிட்டுத்தானும் மங்கிலியந்தான்தரித்து
கொண்டுபோவென்று கொம்பனையாள்தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிராசாதான்சிரித்து
ஏதடிபெண்ணரசே யேழைமதிபோனயோ
சொன்னசபதங்கள் தோகையரேஇப்போது
மதிகெட்டுபேசுகிருய் மங்கையரேஇப்போது
தோர்வையும்வந்துதென்ருல் சொற்படிகேளாமல்
வார்த்தைதப்பிபேசுகிருய் மங்கையரேஇப்போது
அப்போதுஆரவல்லி அடியேன்நான்செய்தகுற்றம்
பொறுக்கவேணுமென்று பூவையர்களெல்லோரும் [ள்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் ஆசாரம்போற்றிநின்ரு
வெற்றிப்பெண்கொடுத்தாளே வெற்றியதர்ச்சுதையா
சீமையேழுகடலுந் தென்னவனேவெற்றியென்று
பேருகளுந்தானிருக்கும் பெருமைகளுமுண்டாகும்
நீடுழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேராகும்
பாரதமாயெங்கும் பண்பாயிருக்குமையா
என்றுசொல்லிபெண்களெல்லாம் இயல்பாயுரைத்தார்கள்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரவல்லிதன்னுடனே
ஏதுரைப்பான்அல்லிராஜன் ஏற்றதொருமங்கையுடன்
நீ-கற்றதொருவித்தையெல்லாம் காரிழையாள்கற்றிருப்
வஞ்சனைசூனியமும் வாய்த்ததொருபில்லிகளும் [பாள்
கற்றிருப்பாளுன்மகளுங் கன்னியவள்பல்வரிசை
எங்களுக்காகாது ஏற்றதொருமன்னவர்க்கும்
குருகுலத்துமன்னவர்க்குங் கொற்றவர்க்குமாகாது
எள்ளளவுகனவுகண்டால் எங்களுக்காகாது
இவ்வார்த்தைதானும் எடுத்துரைத்தான்மன்னவனும்
அப்போதுபெண்களுந்தான் அன்டைவாகயேதுரைப்பார்
மன்னவனேசுவாமி மதியுள்ளதுரையேநீ
பாவையர்கள்கற்றவித்தை பல்வரிசைதானறியாள்
நிலவரையிலிருந்து நேராகத்தான்வளர்ந்தாள்
சூரியனைக்கண்டதில்லை தோகையவள்பல்வரிசை
அம்பலத்தேவந்ததில்லை அரசர்களைக்கண்டதில்லை
அழகில்மிகுந்தவள்காண் ஆரணங்குபல்வரிசை
பூவையரைப்போல பூவுலகிற்கண்டதில்லை
இராஜாவுக்கேற்ற அரம்பையவள்பல்வரிசை
அப்போதுஅல்லிராஜன் அன்பாகயேதுரைப்பான்

மந்திரங்களில்லையென்று வண்மையுள்ளபூவையரே
இந்தச்சபையறிய யெடுத்துரைக்கவேணுமென்றான்
சத்தியமாகவே சபைநடுவேசொல்லலுற்றாள்
அரனுருந்தாமறிய ஆயருந்தாமறிய
இந்திரனுர்தாமறிய யிமையவர்கள்தாமறிய
ஒன்றுமறியாள்காண் உற்றதொருபல்வரிசை
என்றுதான்சொன்னாளே யேற்றதொருசபைநடுவே
அந்தவிசேஷம் அறிந்துகொண்டுஅல்லிராசன்
பல்வரிசையென்பவளை பாங்குடனேயிப்போது
கூப்பிட்டுவாடி கொம்பனையாளாரவல்லி
என்றுசொல்லமன்னவனு மேற்றதோராரவல்லி
தயவாகக்கேளுமையா தையலும்நான்கூறுகிறேன்
கலியாணஞ்செய்து கனப்பிரியமுடனேதான்
பந்தலும்போட்டு பாங்காயலங்கரித்து
மணவரையும்போட்டு வகையாயலங்கரித்து
அரசாணிநாட்டி ஆனதொருமணவரையில்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணமிட்டலங்கரித்து
கைக்கோர்வையிட்டு காட்சியாயலங்கரித்து
மாலைமணம்பூண்டு மங்கிலியந்தான்தரித்து
நாகவல்லிசெய்து நன்றாகயிப்போது
மஞ்சள்நீராடி மாப்பிள்ளைக்குச்சனங்கள்
கொடுத்தனுப்பவேணுமையா கொற்றவனேராஜாவே
இந்தவிசேஷம் இதமாகத்தான்கேட்டு
அல்லிராஜாவும் அன்பாகயேதுசொல்வான்
வாருமடி ஆரவல்லி வார்த்தைசொல்லக்கேளுமடி
ஏந்தனிடகுருகுலத்தில் ஏற்றதொருராஜாக்கள்
குருகுலத்துராஜமன்னர் கொற்றவர்கள்காணமல்
மாமன்மார்காணமல் மாமிமாரறியாமல்
மாப்பிள்ளைக்கோலம் மாமன்மாரறியாமல்
மங்கிலியங்கட்டினது மைத்துனன்மாரறியாமல்
சங்கீதப்பெருமைதன்னைத் தகப்பனாரறியாமல்
உலகமறியாம லொருத்தருங்காணமல்
கலியாணமுடிப்பதில்லை கன்னியரே ஆரவல்லி
தர்மரிடம்போயல்லவோ தரணியிலொளியாமல்
விவாகமுடிப்பேண்டி வீரவல்லிஆரவல்லி
அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்

விவாகமுடித்தல்லோ வெற்றிக்கொள்ளவேணுமென்று
கலியாணம்பண்ணியல்லோ காவலனையிப்போது
கொல்லுவோமென்றிருந்தேன்கொம்பனையேதங்கையரே
கன்னிகையில்சிக்காண்டி காவலனுமிப்போது
சூதுக்குச்சிக்காண்டி துரைமகனுமிப்போது
அல்லிராசஅப்போ ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
வாய்மிரட்டிஅரசாண்டாய்வகையற்றரெட்டிப்பெண்ணே
என்னையுமப்படிக்கு யெண்ணிக்கொண்டீரேந்திழையே
என்றுசொல்லிசிலவசனங்களிகழ்ச்சியாய்சொல்வார்கள்
வந்ததொருமன்னவனும் மனதிலேகொஞ்சமதாய்
என்னுயிரேந்திழையே யெடுத்தாடிபெட்டியைத்தான்
எடுத்துவந்துஆபரணம் ஏந்திழைக்குப்பூட்டலுற்றார்
மார்பில்பதக்கமும் வயிரமணித்தாவடமாம்
ஆரணங்குதன்கழுத்தில் அழகானசிந்தாக்கும்
பத்துவிரலுக்கும் பசும்பொன்னால்மோதிரமும்
கொப்பிட்டாள்வாளியிட்டாள் கொந்தளப்பொன்ஓலையிட்
அறப்புக்கடையம் அணிவளையல்பொன்னாலே [டாள்
உத்தரியபொற்பதக்கம் ஒளியுள்ளதாவடமும்
சித்திரமுகப்புள்ளுஞ் சிந்தாக்குத்தாவடமும்
முன்கைக்குமூதாரி முழக்கடைமோதிரமும்
அந்தமுள்ளகாலுக்கு அழகானபாடகமும்
விந்தையுள்ளதண்டைகளு மேற்சிலம்புதானுமிட்டு
காலாழிபீலாழி கனகரத்தினமோதிரம்
ஒட்டியாணங்கட்டி வுயர்ந்தயிடையிறுக்கும்
ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரநீலப்பட்டுடுத்தி
வாலைப்பிராயமுள்ள மங்கைத்திருவயற்கும்
இன்னமுண்டுஆபரண மேந்திழைக்குப்பூட்டினது
எண்ணிமுடியாது எடுத்துரைக்கக்கூடாது
சித்தமடிமங்கையரை சிங்காரஞ்செய்தபின்பு
எலுமிச்சங்கனியும் இதமாகத்தானெடுத்து
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மறவாமல்தான்கொடுத்து
பல்வரிசைஅடிமடியில் பாங்காகவைக்கச்சொல்லி
பூவையற்குபுத்திசொல்லி போதவேதானுரைத்தார்
அல்லிராசாஉன்கணவன் ஆனதொருபெண்திருவே
உன்னை-மன்னவனிப்போது மாலையிடவேணுமென்று
தாம்புரந்தானோக்கி தயவாக்யிப்போது

உன்னையுங்கூட்டி யுற்றதொருநாயகனும்
போகப்பயணமதாய்ப் பொற்கொடியே நிற்கிறுர்
மன்னவனும்போற வழியிலேதண்ணீரென்று
கேட்டதேயுண்டானுல் கிளிமொழியேபெண் திருவே
நீ-வழியிற்றடாகமது வனந்தனிலேகண்டதில்லை
தவனமென்றுகேட்டானுனல் தாகவிடாய்தான்தீர
மடியிலிருக்குமந்த மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து
மன்னவன்கையிலே மனமகிழ்ந்து நீகொடுத்தால்
கண்ணிலேயொற்றினுல் கன்மயக்கமுண்டாகும்
மற்றுமொருக்கால் மயக்கமதுவுண்டானுல்
எலுமிச்சங்கனியெடுத்து இதமாகச்சாறுபிழிந்து
உள்ளுக்குவாங்கினுல் உற்றதொருதாகமது
நிற்குமடிபெண்திருவே நிச்சயமாய் நீகொடுத்தால்
என்றுபுத்திசொல்லி யிதமாகப்பெண்களுந்தான்
கூடியேவாரார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்
நடத்தியேவாரார்கள் நாணயங்கள்தானுக
பல்வரிசைநடுவாக பாங்கியர்கள்சுற்றிவர
கூட்டிவந்தாரந்நேரம் கொற்றவர்கள்முன்பாக
அல்லிராசன்முன்பாக ஆரணங்கைவிட்டார்கள்
அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தான்பார்த்து
மனதில் நினைத்தானே மன்னவனும்யோசனைகள் [தாள்
பெண்தாரேனென்று ஆரவல்லி பிரியமுடன்தானுரைத்
சொன்னசொல்தவருமல் தோகையரும்ஆரவல்லி
கொண்டுவந்துவிட்டாளே கொம்பனையாலிப்போது
வஞ்சகமில்லையென்று மன்னவனுந்தானினைத்தான்
பின்னுமொருயோசனைகள் பிரபலமாய்த்தானினைந்து
சபைகள்சபையறிய சத்தியமுஞ்சொன்னுர்கள்
என்றுமனதிலே யெண்ணினுர்மன்னவனும்
பல்வரிசைபெண்ணங்கை பார்த்தானேபாலகனும்
பார்த்தவுடன்மன்னவர்க்கு பைங்கிளியாள்தன்வடிவு
மயக்குதே அந்நேரம் மன்னவரை நினைவுதப்ப
பண்டாரந்தான்மறந்தான் பைங்கிளியைக்கண்டவுடன்
ஆலவாய் நீறுதன்னை அடைவாகத்தான்மறந்தான்
ஆரணங்கைகண்டவுடன் அறிவுவேருச்சுதையா
மயக்கத்தினுலே மன்னவனுமப்பொழுது
ஆரவல்லிதனைப்பார்த்து அம்மாடிபெண்திருவே

பெண்ணைய னுப்பிவிடு போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
அப்போதுஆரவல்லி அதுவேகருமமென்று
பல்வரிசைதனைவளர்த்த பைங்கிளியாளந்நேரம்
போய்வாடிமகளேயென்று புத்திமதிதா னுரைத்து
மன்னவனும் நீயுமாய் மகராசியாய்வாழ்ந்திருக்க
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையரைத்தானனுப்பி
போற்றிவிடைகொடுத்து பூவையரைய னுப்பிவிட்டாள்
அப்போதுபல்வரிசை அன்புடனேதான்கொடுத்து
அடிவணங்கிதென்டனிட்டு ஐயாவேபோங்களென்ருள்
குதிரையைவிட்டிறங்கி கொம்பனையைமேலேற்றி
அஸ்வத்தின்மேலேறி ஆனதொருமன்னவனும்
குதிரையின்மேலேறி கொற்றவனுமுன்னுக
தான்போய்வாரேனம்மா நல்லதுணை எந்தனுக்கு
போய்வாடிமகளே புத்தியுள்ளமன்னன்பின்னே
இறக்கடித்துப்போட்டு யென்கிட்ட நீவருவாய்
கணவனைஇறக்கடித்து கன்னியரே நீவருவாய்
ஆரவல்லிஇவ்வார்த்தை அவளுரைக்கும்வேளையிலே
மன்னவற்கும்கன்னியற்கும் மாருட்டமாயிருந்ததுகாண்
இருந்துமயக்கமிஞ்சி யிருக்குமந்தவேளையிலே
மயக்கந்தெளிந்து மன்னவற்கு நினைவாகி
குதிரையைமெள்ள குதிக்காலில்தட்டினுன்
தட்டினபோது தார்வேந்தன்புரவியது
தர்மாபுரம்நோக்கி யிடம்பார்த்துப்பறந்ததையா
பறந்துநன்ருய்வருகையிலே பண்பானகானகத்தே
மன்னவர்க்குமயக்கம் வந்துதையாநடுவழியில்
அசுவத்தைநில்லுமென அன்பாகநின்றுதையா
அப்போதுஅஸ்வமது அன்பாகநின்றுதையா
கொற்றவனுமப்போது குதிரையைவிட்டிறங்கி
பல்வரிசைதனைப் பாங்குடனேயிறக்கிவிட்டு
பூமியிற்ருனிறங்கி புண்ணியனுரப்போது
இருக்குமந்தவேளையிலே யேந்திழையாள்மந்திரங்கள்
ஆரவல்லிமந்திரங்கள் அடைவர்கமன்னவனே
சூனியங்களப்போது துரைமகனைச்சூழ்ந்துதையா
உரோமங்களெல்லாம் நுழைந்துதையா அன்னேரம்
மயங்கியே அன்னேரம் மங்கையரைத்தானழைத்து
பல்வரிசைபெண்ணணங்கை பண்பாகத்தான்பார்த்து

உடல்சோர்ந்துவருகுதடி யுத்தமியேபல்வரிசை
தண்ணீர்தவிக்குதடி தாகவிடாயாகுதடி
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் இதமானபல்வரிசை [தாள்
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னவனர்கைகொடுத்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்வாங்கி
முகத்தோடேமுகம்வைத்து முகர்ந்தானேயந்நேரம்
பூச்செண்டைமுகர்ந்தவுடன் புண்ணியர்க்கந்நேரம்
விடவிடத்தந்நேரம் வெகுமயக்கமாச்சுதையா
கன்னியரைத்தான்பார்த்து கட்டழகனேதுரைப்பான்
மயக்கமெத்தவாகுதடி வல்லுயிருபோகுதடி
இரத்தினக்கம்பளியை நலமாகவிரியுமென்ருள்
புன்னைமரத்தடியில் பொற்கொடியாள்தான்விரித்தாள்
கம்பளியைத்தான்விரித்து கணவனைத்தானழைத்தாள்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்வாங்கி [தான்
நடந்துவந்துமன்னவனும் இரத்தினகம்பளிமேலிருந்
இருந்ததொருமன்னவனும் ஏதுரைப்பானந்நேரம்
பெண்ணணங்குபல்வரிசை பூவையரேகேட்டருள்வீர்
கொஞ்சுங்கிளிமொழியே கோதையரேபெண்மயிலே
மானுமயில்போல மங்கையரேஉன்னைவிட்டு
நான்போறேன்சிவலோகம் நாயகியேயென்றுரைத்தான்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுரைப்பாள்
வாருமையர்சுவாமி வண்மையுள்ளதுரைமகனே
சிவலோகம்போகவந்த சேதியென்னசொல்லுமையா
என்றுரைத்துபல்வரிசை இதமாகக்கேட்கையிலே
மன்னவனுமப்போது மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
தண்ணீரெனதவிக்குதடி தாகவிடாய்மெத்தவென்ருள்
பல்வரிசையப்பொழுது பாங்குடனேபழங்கொடுத்தாள்
மன்னவனும்வாங்கி வகையாகச்சாறுபிழிந்து
பிழிந்ததொருசாரத்தைப் புண்ணியனுந்தான்குடித்தான்
நஞ்சுகள்தானும் நன்மயக்கம்வந்துதையா
உடம்புவெடுவெடுத்து உள்ளுயிரைவாங்குதையா
பூமியிலேதன்னுடைய பொய்க்கூட்டைத்தான்போட்டு
ஆகாயம்போனாரே அண்டர்கோன்சபையறிய
அல்லிராஜாசொரூபம் அடைவாகநின்றுகொண்டு
சிறுபிள்ளைதன்னுடனே சேர்ந்துவிளையாடலுற்ருன்
தெய்வலோகம்குடியாக சேர்ந்தானேஅல்லிராஜன்

10

அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகஅழுகலுற்ருள்
மன்னவனேஎன்னைவிட்டு வானுலகஞ்சேர்ந்தீரோ
வெற்றிகெலித்து விருதுகள்வென்றதுவும்
சூதுகெலித்து சூனியத்தைவென்றதுவும்
உந்தனிடபட்டணத்தில் ஒருவரறியாமல்
தந்தையறியாமல் தனிவழியிலிறந்துவிட்டீர்
என்னைநடுநாட்டில்விட்டீர் கணவனேயென்றுரைத்தாள்
தண்ணீரில்லாத்தாமரைபோல் தயங்கிமனம்வாடுகிறேன்
என்னைக்கெடுக்கவென்று எத்தனைநாள்தவமிருந்தீர்
ஆருமறியாமல் அரையிலேபெண்வளர்ந்தேன்
தலையிலெழுத்தோ தலைநாட்டான்சொற்படியோ
பிள்ளையென்றுதான்வளர்த்தீ பெற்றதாயார்கையாலே
மக்களைக்கெடுக்கவென்று மங்கையும் நினைப்பாளோ
எந்தனையுங்கொள்ளாமல் என்கணவனைத்தான்மடித்தார்
கணவனுடன்சாகாமல் காரிகையும் நின்றுவிட்டேன்
மணவாளனென்றுசொல்லி மங்கையருந்தொடர்ந்துவந்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்ருள் [தேன்
விழுந்துபுரண்டழுதாள் மேலானபல்வரிசை
மார்பிலடித்துக்கொண்டு மங்கையருந்தானழுதாள்
மட்டற்றகண்ணீரை மார்போடேசோரவிட்டாள்
அழுதுபுலம்பி அந்நேரம்வதுசொல்வாள்
கட்டழகாயெந்தனுக்குக் கலியாணஞ்செய்தபின்பு
கூட்டாயிருக்காமல் செத்துமடிந்தீரோ
சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிகொன்றுவிட்டாள்
அப்படிசெய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளை
அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணமும்
பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்கியிறக்கடிக்க
எமலோகம்போன என்கணவன்பிறந்துவந்து
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
ஈடழித்துப்போட்டு என்னைமணம்புரிந்து [சொல்லி
கொண்டுபோகவேணுமையா கோதைபாங்காவென்று
அரியுஞ்சிவனையுந்தான் அன்பாகத்தானினைத்தாள்
பஞ்சணையின்மேலே பைங்கிளியாள்தானிருந்தாள்
உற்றுருறன்முறையார் ஊரிலுள்ளஜனங்களெல்லாம்
தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரர்சேனையெல்லாம்
கண்டுகளித்து கட்டழகர்போகாமல்

இப்படித்திரிந்து சிவலோகம்போனாயோ
என்னாலொருஎண்ணமில்லை என்றாளேயேந்திழையாள்
மண்ணாய்ப்போனமானம் வெள்ளைப்பிடித்தாற்போல்
ஒருவரறியாம லூற்றவனந்தனிலே
ஆருமறியாமல் அத்வானகானகத்தே
போகவும்வேணுமோ புண்ணியனேவுன்ஜீவன்
எழுதிவிட்டான்தன்குறையோ ஏதொன்றும்நானறியேன்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகவெழுந்திருந்து
மன்னனைப்புரட்டி மங்கையிருந்தான்பார்த்து
ஏனையாசுவாமி ஏந்திழையாளழுகிறது

இறந்துபோன அல்லிராசனுக்கு பல்வரிசை புலம்பல்

பெண்ணாள்புலம்புவது பெருமாளறியாயோ
மங்கைப்ழுகிறது மகாதேவரறியாயோ
நான்படுந்துயரமெல்லாம் நாயகனேயுன்செவியில்
கேழ்க்கிலையோவுன்செவியில் கிருஷ்பக்கடலோனே
என்துயரங்கேட்டு ஈஸ்வரருந்தானிறங்கி
மங்கிலியப்பிச்சையது மடிபிச்சைதந்தாலே
உன்மனதுகல்லோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்றாள்
இப்படியாகயெண்ணி யேந்திழையாள்புலம்பையிலே
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதாலும்பூமியிலே
மாண்டிறந்துபோனவர்கள் வருவதில்லையென்று
சவத்தையெடுத்தடக்கத் தாரணியிலொருவரில்லை
ஜாதிசனமிருக்கத் தன்னைந்தனிக்காட்டில்
மக்கள்மனுஷரிருக்க வனத்திலிவர்மாண்டாரோ
தாய்தகப்பன்தானிருக்க தனிப்பிணமாய் நின்றாரே
நாய்நரிகள்தானிருக்க நலமாகத்தின்னுமென்று
பார்மன்னன்தலையில் பாங்காகஎழுதினீரோ
எழுதினஎழுத்தையல்லோ பின்னதென்றுநானறியேன்
உன்னையெடுத்துயிவ் விடத்திலடக்கவையா
என்னாலேயாகுமோதான் எனக்கிசைந்தமன்னவனே
ஆரென்பாரொருவரில்லை அத்வானகாட்டிலேதான்
இப்படிக்குச்சொல்லி ஏந்திழையாள்தானழுதாள்
நான்-பெண்ணாய்ப்பிறந்துமே பேருலகிலுந்தனுக்கு
ஆதரவுயில்லாம லலைந்துதவிக்கிறேன்காண்
பார்க்கப்பயமாகுதுகாண் பர்த்தாவேயென்றழுதாள்

ஆரை நம்பி நானிருப்பேன் ஆரணியவனத்திலேதான்
ஊரை நான்போனுலே ஊரிலுள்ள்பெண்களுந்தான்
பர்த்தாவைக்கொன்றுவிட்டுப் பாவியிவள்வந்தாளென்று
என்னீடுபெண்களெல்லா. மேசுவர்ரேமன்னவனே
பேடைமயில்போலே புரண்டுவிழுந்தாளே
தனியாகநின்று தலைமேலேகையைவைத்து
அலுத்துசலித்துமல்லோ ஆரணங்குதானழுதாள்

பல்வரிசை கணவனைவிட்டுத் தாய்வீடுவருதல்

மன்னவனைவிட்டகன்று மங்கையருந்தானெழுந்து
உருண்டுமனம்வாடி வுத்தமியாள்நடக்கலுற்ருள்
நடந்தாளேபல்வரிசை நாயகனைவிட்டகன்று
தடம்பார்த்துபல்வரிசை தனிவழியே நடக்கலுற்ருள்
வந்ததடம்பார்த்து மன்னவனைவிட்டகன்று
போருளேபல்வரிசை பொற்கொடியாள்மனைநோக்கி
ஆரவல்லியந்நேரம் அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கோபுரத்தின்மேலேறி கொம்பனையாள்பார்க்கலுற்ருள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆரணங்குபல்வரிசை
வாராளேபெண்திருவும் வாடிமுகஞ்சோர்ந்து
கண்டார்ளே ஆரவல்லி கன்னியையந்நேரம்
சந்தோஷமாகவே தயவாகபெண்களுந்தான்
கோபுரத்தைவிட்டுமல்லோ குதித்திறங்கியோடிவந்து
புகழ்வாரவழிதனிலே மங்கையர்களோடிவந்து
கண்ணீரைத்தான்துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு

ஆரவல்லி பல்வரிசையாகிய தன்மகளுக்கு
சமாதானங்கூறல்

புலம்பிவந்தஞாயமேன் பொற்கொடியேசொல்லுமென்
ருள், அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுசொல்வாள்
கணவனும்தானுமாகக் கானகத்தில்போனதுவும்
மன்னவனுமதிமயங்கி மறுவார்த்தையுரைத்துவும்
தண்ணீர்தாகமென்று தயவாககேட்டதுவும் [வும்
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னன்கைகொடுத்தது
எலுமிச்சம்பழமெடுத்து இதமாகக்கொடுத்ததுவும்
மன்னவனுந்தான்மயங்கி வானுலகஞ்சேர்ந்ததுவும்
அப்போதுபல்வரிசை அந்தவகைசொன்னபின்பு
ஆரவல்லி அப்போது அக்காளுந்தங்கையுமாய்

மன்னவனைக்கொன்ருேமடி மதுவெற்றிபெற்ருேமடி
நம்மைப்போலயல்லோ ராச்சியத்தில்பெண்களில்லே
பல்வரிசைபெண்களுக்கு பண்பாகப்புத்திசொல்லி
எந்தன்மகளாரே யென்களஞ்சியமேகண்மணியே
பொன்னின்மணியேயென் பூவையரேபல்வரிசை
வந்ததொருமன்னவனும் வாளுளிறந்தானே
மன்னவனுஞ்செத்து வானுலகஞ்சேர்ந்தானே
நம்பளுக்குவெற்றியது நாயகியேவுண்டாச்சு
உன்மனதுக்குளெவ்வளவு வுறக்கமதுதான்வேண்டாம்
மனதுசலியாதே மங்கையரேபல்வரிசை
உனக்குநானின்னம்வேறே வுலகத்தில்மன்னவரை
தேடிப்பிடித்து திருக்கலியாணம்பண்ணுகிறேன்
எதுக்குமஞ்சாதே யேந்திழையேயென்றுரைத்தாள்
நிலவரமாளிகைக்கு நீதியுடன்நடத்திவந்து
புத்திமதிசொல்லிப் போனுர்கள்பெண்களுந்தான்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாயெழுந்திருந்து
கதவைமிகச்சாற்றி கனக்கவேதாள்பூட்டி

பல்வரிசை சிவனைத்தியானித்து தோத்திரஞ்செய்தல்

சிவனைமிகநினைத்து சிந்தித்துதானழுது
மாயவனைத்தானினைந்து மனக்கவலையாயழுது
ஆரவல்லிபண்ணிவைத்த அவகேட்டைத்தானினைந்து
புருஷனைக்கொன்றுவிட்ட பெரும்பாவியானேனென்று
அழுதுபுலம்பி ஆரணங்குஅந்நேரம்
மற்றுமொருக்கால் மகாதேவரைத்தெண்டனிட்டு
சிந்தித்துநின்று சிவனேயடிதொழுது
அர்ச்சித்துநின்று ஆய்னேஅடிவணங்கி
வந்ததொருமன்னவனும் வாகாயவென்கணவன்
விருதுகொலித்து வெற்றிகொண்டுபோறவனே
சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிக்கொன்றுவிட்டாள்
அப்படியேசெய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளே
அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணத்தை
பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்காயிறக்கடித்து
எமலோகம்போனதொரு என்கணவன்பிழைத்துவந்து
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச்சிறைபிடித்து
ஈடழித்துப்போட்டுமவர் என்னைமணம்புரிந்து

கொண்டுபோகவேணுமையா கோதைபாங்காவென்று
அரியும்சிவனையும் அன்பாகத்தான்வணங்க. [சொல்லி
பஞ்சணைமெத்தையின்மேல்பைங்கிளியாள்தானிருந்தாள்
அந்தநல்லவேளையிலே யல்லிராசனருகாக
இருந்ததொருஅசுவ மிதமான நற்புரவி
மாண்டவரைப்பார்த்து வல்லூருபுரவியுமாய்
நாமிரண்டுபேரும் இங்கிருந்தோமானாலே
ஐவருக்குஞ்சேதிதன்னை அறிக்கையிடவேணுமேதான்
பஞ்சவர்க்குச்சேதிதன்னை பரிவாகநான்போய்
சொல்லிவருகிறேன் தொல்புவியிலிந்நேரம்
பூச்சுபுழுக்களது பிணத்தைத்தொடராதபடி
காருமென்றுசொல்லியது கார்மேகநற்புரவி
அப்படியேகாப்போமென்று அன்பாகத்தானுரைக்க
பாவிகள்வந்தாலும் பத்திரமாய்நான்காப்பேன்
என்றுசொல்லிவல்லூரு இதமாகத்தானுரைக்க

அசுவம் பஞ்சவர்க்குச் சேதிசொல்வது

அப்போதுஅசுவமது அன்பாகப்பறந்துதையா
தர்மாபுரம்நோக்கித் தடம்வழியேபோகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வாகான நற்புரவி
ஐவர்பக்கம்வந்துதையா அசுவமது அந்நேரம்
கார்மேகநற்புரவி கடுகிவருகுதையா
தர்மாபுரம்புகுந்ததையா தார்வேந்தன் நற்புரவி
ஐவர்சபைநடுவே அசுவமதுவந்துதையா
கார்மேகநற்புரவி கடுகிவருகுதையா
தர்மாபுரம்புகுந்ததையா தார்வேந்தன் நற்புரவி
ஐவர்சபைநடுவே அசுவமதுவந்துதையா.
அப்போதுஅசுவமது அன்பாகயேதுரைக்கும்
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகப்போனதுவுஞ்
சூதுகள்வென்றதுவுஞ் சூனியத்தைக்கொன்றதுவும்
விருதுகள்வென்றதுவும் வெற்றிகொண்டுமீண்டதுவும்
வாரவழிதனிலே வல்லுயிருபோனதுவும்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஆர்ப்பரித்துகொக்கரித்து
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அவரவர்கள்கொக்கரித்து
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகலுற்றார்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அடைவாகத்திசைநோக்கி

பஞ்சவர்கள் படையெடுத்து நெல்லூருக்கு வருதல்

முடுக்கினார்கள்தேரையு முன் னூற்றுக்காதவழி
எதிர்பட்டமரங்களெல்லாம் இலவம்பஞ்சாகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வண்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்
நெல்லூருபட்டணத்து நேரானயெல்லையிலே
போய்ப்புகுந்தார்பஞ்சவர்கள் போர்வேந்தரப்போது
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
வருவதைக்கண்டாளே வலுவான்பெண்களுமே
அப்போதுமந்திரத்தை அடைவாகயுச்சரித்து
கல்லாய்சமைத்தார்கள் காவலருந்தேருகளும்
தேருகள்மலைபோல திரமாகநின்றுதையா
நிற்குமந்தவேளையிலே நேரானபுரவியது
மதகிரிபட்டணத்து மதகிரியான்பக்கலுக்கு [று
போர்மன்னன்பக்கலுக்கு புதுமைசொல்லவேணுமென்

அசுவம் சங்குவதியம்மனுக்குச் சேதிசொல்வது

சங்குவதிநாயகிக்குத் தார்வேந்தன்சேதிசொல்ல
அசுவத்தைக்கண்டாளே ஆனதொருசங்குவதி

சங்குவதி புலம்பல்

முகஞ்சோர்ந்துமெய்மறந்து முகத்தோடறைந்துகொண்
மகனேமகனேயென்று மார்மேலறைந்துகொண்டு [டாள்
என்மகனேயல்லிராஜா எங்கேநீபோனாயென்று
காணிக்குப்பிள்ளையென்று கருதிவளர்த்தேனே
குழந்தையென்றுநான்வளர்த்தேன் கொற்றவனேபோனா
வெற்றிகெலித்ததுவும் விருதுகள்பலித்ததுவும் [யோ
சூதுகெலித்ததுவுஞ் சூனியத்தைவென்றதுவும்
மீண்டுவந்துசொல்லாமல் வேந்தனேபோனாயே
நடுகாட்டிலிறந்துவிட்டாய் நல்லதொருயென்மகனே
தந்தைதாயறியாமல் தனிவழியேயிறந்தாயே
என்றுசொல்லிசங்குவதி இயல்பாகஅழுகையிலே
போர்மன்னனுந்தரன் புண்ணியனும்வருகலுற்றான்
இதுயேதுஎன்று இயல்பாகக்கேட்கலுற்றான்
அப்போதுசங்குவதி அடைவாகசொல்லுகிறாள்
ஐவர்கள்வந்ததுவும் ஆலோசனைபண்ணதுவும்
தான்சொன்னவார்த்தைகளுந் தவறாமல்தானுரைத்தாள்

கணவன்தானில்லாமல் கண்மணியைக்கொடுப்பார்களோ
கொடுத்ததினால்தோஷமில்லை கொற்றவனுமடிந்தானே
என்றைக்குநான்காண்பேன் ஏற்றதொருமைந்தனைத்தான்
சங்குவதியப்போது தரையில்புரண்டழுதாள்
அழுகிறசத்தம் அபிமன்னன்தான்கேட்டு
இதுயேதுசத்தமென்று எழில்வீமன்கேட்கலுற்றான்
அப்போதுமன்னன் அலறியேஓடிவந்து
உற்றதோர்சேதிதன்னை வுரைத்தானேபோர்மன்னன்
அப்போதபிமன்ன னடைவாகவேதுரைப்பான்
பெற்றபிள்ளைநானிருக்க பேதலித்துநிற்பானேன்
உற்றபிள்ளைநானிருக்க வுருக்கலந்தகாரியமேன்
வளர்த்தபிள்ளைநானிருக்க நீர்மனங்கலங்கஞாயமென்ன
என்றுசொல்லிஅபிமன்னன் ஏதுரைப்பானப்போது
ஐவர்களிருக்குமட்டும் ஆலோசனையென்ன

அபிமன்னன் அத்தையர்க்குத் தேறுதல் சொல்வது

அபிமன்னனிருக்குமட்டும் அதற்குநீயஞ்சாதே
மைந்தனெனும்அல்லிராஜன் மகாலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
எங்கேஇருந்தாலும் எமலோகம்போனாலும்
பிரமலோகம்போனாலும் விஷ்ணுபக்கஞ்சேர்ந்தாலும்
நாகலோகம்போனாலும் நலமானமைத்துனனை
தெய்வலோகம்போனாலும் திருப்புவேன்கண்டாயோ
போர்மன்னராசாவே புத்தியுள்ளஎன்மாமா
மதகிரியென்மாமா மனதிலொன்றுஞ்சலியாதே
பாண்டவர்களென்தகப்பன் பண்பாகக்கொண்டுவந்து
உந்தனுக்குபிள்ளைஎன்று உப்சரித்துதான்கொடுப்பார்
எந்தனிடமைத்துனனை யிறக்கடித்திருப்பேனோ [தான்
என்றுசொல்லியபிமன்னன் இவ்வார்த்தைதானுரைத்
விலங்கைத்தரியுமையா வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
கால்விலங்கைத்தரித்து கடுகெனவேவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லியபிமன்னன் எடுத்துரைத்தானந்நேரம்
அப்போதுபோர்மன்னன் அன்பாய்மருமகனை
விலங்கைத்தரித்து வீரியனைவெளிப்படுத்தி
கூட்டிவந்தானப்போது கொற்றவனும்வீதியிலே
வெளியிலேவந்தபின்பு மேலானஅபிமன்னனுந்தான்
சங்குவதிபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனோடிவந்து

மாதாவேஎன்தாயே மனஞ்சலிப்புவந்ததென்ன
மனஞ்சலிப்பைவிட்டுவிடு மாதாவேசிலவுதாரும்
வியாகூலத்தைவிட்டுவிடு வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
உந்தனிடமைந்தனை யிப்போதழைத்துவாரேன்
இதுவேபயணமம்மா என்மாதாவேயென்றுரைத்தான்
அப்போதுசங்குவதி அதுகேட்டுச்சலிப்பாறி
துக்கமதுதான்மறந்தாள் துயரமதைஆறிவிட்டாள்
போய்வாமகனேயென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்
போர்மன்னராசனும் புகழ்பெறவேதான்கூடி
போர்புரவிமுன்னாக புகழ்வீரன்பின்னாக
பயணமதுதான்கூட பார்மன்னரிருவருமாய்
குதிரையுமுன்னடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
அல்லிராஜாதானிருக்கும் அசோகவனந்தாண்டி
வருகிறார்களப்போது வாய்த்ததொருமன்னவர்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வருகிறார்களப்போது
புன்னைமரத்தருகே புண்ணியர்கள்வந்துநின்று
கண்டவர்களெல்லோரும் கட்டழகரேதுசொல்வார்
வந்ததொருமன்னவர்கள் வகையாகப்பந்தலிட்டு
பந்திலிட்டுப்பின்பாக பார்மன்னரிருவருந்தான்
சவுத்தைமெள்ளத்தானெடுத்து தயவாகக்கொண்டுவந்து
பந்தலின்கீழே பாங்காகயெடுத்துவைத்தார்
வைத்ததின்பின்னுபாக வாளபிமன்னனுந்தான்
வாருமையாஎன்மாமா வண்மையுள்ளராசாவே
என்னுடையமைத்துனனே இதமாகக்கூட்டையிப்போ
ஒன்றுந்தொடாதபடி யுத்தமாகக்காருமையா
என்றுசொல்லிப்போட்டு இமயகிரிவாளபிமன்
வகையாகச்சொல்லி வாளபிமனப்போது

அல்லிராசனை அபிமன்னன் பிழைப்பித்தல்

வானுலகம்புகுந்து மைத்துனனார்தன்னுயிரை
தேடிப்பிடித்து சீக்கிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
கொண்டுவருகிறேன் கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
கூடுகலையாமல் கொற்றவரேபாருமையா
என்றுசொல்லிஅபிமன்னனிதமாகத்தானுரைத்தார்
தெய்வலோகந்தான்புகுந்து தென்னவனுந்தான்பார்த்து
நாகலோகத்திலும் நாகரீகமாய்த்தான்தேடி

தென்னவனும்அப்போது தேடித்திரிந்தலைந்து
மாயன்மருமகனும் வானுலகந்தேடிப்போக
மாயன்பெருமாளும் மனதில்கபடுவைத்து
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிநாராயணரும்
என்னவடிவெடுத்தார் எம்பெருமாளப்போது
நந்தகோபாலன் நாராயணமூர்த்தியுந்தான்
தன்னுடையமருமகன் தைரியத்தைக்காணவென்று
அபிமன்ன்தானறிய ஆதிகிருஷ்ணநாராயணரும்
ஏழைப்பிராமணன்போல எடுத்தாரேவடிவுகளை
மார்பிலேநூலும் வலதுகையில்புஸ்தகமும்
காதில்கவசகுண்டலமும் கடுகெனவேதானணிந்து
சூல்வாவுந்தலையில்வைத்து கூனிநடைநடந்து
பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி பிரபலமாய்த்தானணிந்தார்
தொப்பைவயிறுடைய துவண்டகிழவனுமாய்
நாணற்பூபோலே நரைத்தகிழவனுமாய்
பண்ணைப்பூபோலே பழுத்தகிழவனுமாய்
வலதுகையில்தண்டும் இடதுகையில்புஸ்தகமும்
கோலூணித்தானடந்தார் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
நடக்கத்தடுமாறி நாராயணாவென்றுசொல்லி
போனார்வனம்புகுந்தார் போர்மன்னன்பக்கலுக்கு
நடந்துமேவந்ததிங்கே நல்லதொருவேதியரும்
புன்னைமரத்தடியே போயிருந்துவேதியரும்
போர்மன்னராசனுந்தான் புண்ணியனைக்கண்டானே
கண்டதொருவேதியரும் காவலனும்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுநின்று சிறப்பாகத்தான்புகுந்து
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகக்கேட்கையிலே
வாய்மூடிகைகட்டி மன்னவனும்வந்துநின்றான்
எங்குவந்தீர்சுவாமி எனக்கறியச்சொல்லுமென்று
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகக்கேட்கையிலே
மற்றுமொருக்கால் மன்னவனும்வாய்புதைத்து
கேட்டதேசத்தம் கிருஷ்ணநாராயணரும்
காதிலேதான்கேட்டு கனகமணிவாய்திறந்து
உலகம்பதினாலும் உண்டதொருமாய்வரும்
பேசினாரப்போது பேரானமாயவரும்
வாரும்பிள்ளாய்ராசாவே வாய்த்ததொருமன்னவனே
காதையடைக்குதடா கண்ணைமூடிவருகிறதையா

புசித்துமூன்றுநாளாச்சு போசனமுமில்லையென்றார்
ஆனபடியால்நமக்கு ஆரோக்கியமாய்பசிக்குதடா
காசிப்பிராமணன்தான் காவலனேநானுமென்றார்
தடம்தப்பிவந்தேனடா தார்வேந்தாகேட்டருளும்
புன்னைமரத்தடியே புஷ்பமதுதானெடுத்து
சிவபூசைதான்முடித்து தென்னவனேநானுமிப்போ
ஆயனைத்தானினைந்து அரிபூசைதான்முடித்து
சாதம்சமைத்து சாப்பாடுபண்ணவேணும்
என்றுசொன்னாரப்போது எம்பெருமாள்மேகவர்னம்
மன்னவனைப்பார்த்து மாயவரும்ஏதுசொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே எங்கேவந்தாய்மகனே
மனஞ்சலித்துமுகம்சோர்ந்து வாடியிருப்பதென்ன
மன்னவன்யிவ்வார்த்தை மாயவனுங்கேட்கையிலே
அப்போதுமன்னவனும் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஐயாநான்குருசாமி அபகேடுவந்ததையா
ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆணழகனிப்போது
வெற்றிக்கொண்டுமீண்டுவந்தான் வேந்தனுமிப்போது
வந்தவழியிலே வல்லுயிர்மடிந்ததையா
என்னுடையமைந்தனைத்தான் இறக்கடித்துவிட்டுவிட்டு
ஏங்கிமுகம்வாடி இருக்கிறேன்சுவாமியென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அன்பாகஏதுசொல்வார்
மைந்தனிறந்துவிட்டால் மன்னவனே நீர்தானும்
இங்குவந்தகாரியமேன் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகச்சொல்லுகிறான்
என்னுடையமைந்தன்தானு மிதமாகப்போனபின்பு
அவனுடையகூட்டமது அடைவுடனேயிருக்குதையா
பச்சைப்பந்தலின்கீழே பாங்காயிருக்குதையா
இருக்குமந்தக்கூட்டை இடையூறுவாராதபடி
காவலாய் நானிருந்து காக்கிறேன்சுவாமியென்றான்
அப்போதுவேதியனும் அன்பாகத்தான்கேட்டு
ஏதடாமன்னவனே ஏற்றதொருபொய்க்கூட்டை
சீவனிறந்தபின்பு செத்தகட்டைதானல்லோ
சுட்டுதான்போட்டாலே சுகமாயிருக்கலாமே
சவத்தைத்தான்காப்பார்களோ தரணியில்மன்னவர்கள்
மற்றுமொருக்கால் மாயவருமேதுசொல்வார்
வாருமடாமன்னவனே வாய்த்ததொருசீவனைத்தான்

அபிமன்னன்கையிலேதா னகப்படப்போகுமோதான்
உலகத்திலுண்டோபின் உயிர்கொண்டுவந்தவர்கள்
ஆகாயம்போனவுயிர் ஆர்கொண்டுவந்தார்கள்
எமலோகம்போனவுயிர் எவர்கொண்டுவந்தார்கள்
உயிர்போனகாயமிது உற்றதுணையாகுமோதான்
சீவன்போனகாயமிது செத்தமண்ணுதானலவோ
சவத்தைநான்கண்டபின்பு சாப்பாடுபண்ணுவேனே
எடுத்துமிகச்சுட்டுவிட்டா லேற்றதொருமன்னவனே
பூசையுநான்முடிப்பேன்போசனமும்பண்ணுவேன்காண்
இல்லாதபோனுக்கா லென்னுயிர்தான்போகும்
சாப்பாடுயில்லாமற் றலைசுற்றிவருகுதுகாண்
போசனமுமில்லாமற் போகுதுகாணென்னுயிரு
சவத்தையெடுத்துநீ தப்பாமற்சுட்டாலே
சுட்டதின்பிறகேதான் சுத்தம்பண்ணவேணுங்கண்டாய்
போர்மன்னராஜனுந்தான் புண்ணியனுமேதுரைப்பான்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
வாளாலபிமன்னன் வகையாகச்சீவனைத்தான்
கொண்டுவரப்போனவன் கொற்றவனும்வந்தானென்றால்
ஏன்னென்றுசொல்வே னேதென்றுநானுரைப்பேன்
மன்னவனுமிவ்வார்த்தை மதிமயங்கியுரைக்கலுற்றான்
அப்போதுமாயவரும் அன்பாகயெடுத்துரைப்பார்
காசிப்பிராமணர்தான் காவலனேகேட்டருளும்
விருத்தக்கிழவனுந்தான் வேதியருமல்லவே
என்னபழிவைத்துக்கொண்டாய் இப்படியாகயிப்போ
சுட்டுத்தான்போட்டாலே சுகம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பீர்
பாவமும்வாரதில்லை பழிவுனக்குவாரதில்லை
என்றுதான்சொன்னாரே எம்பெருமாள்மேகவர்னர்
இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைத்தார்வேதியரும்
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகயெடுத்துரைப்பான்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
சொன்னபடிநான்கேட்பேன் நீர்சொல்லுமன்னவனே
அபிமன்னர்க்குத்தார மடைவாகச்சொல்லமாட்டேன்
நீர்சொன்னவார்த்தையைத் தடுப்பேனோயிந்தமட்டும்
என்றுசொல்லபோர்மன்னன் ஏதுசொன்னார்வேதியரும்
அல்லடாமன்னவனே அபிமன்னன்வந்தாலென்ன
விருதுமறுத்ததோஷம் வேந்தனேபொல்லாது

தோஷங்கள்வருகாமல் சுட்டுவிட்டேனென்றுசொல்லு
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருபோர்மன்னன்
உற்றறிந்துநின்று யோசித்துத்தான்பார்த்து
இறந்துபோனசீவன் இனிவரப்போகுதோதான்
என்றுசொல்லிபோர்மன்னன் இயல்பாகத்தான்பார்த்து
வேதியருஞ்சொல்ல வேந்தனுஞ்சம்மதித்து
கட்டைமுட்டைதானெடுத்து காவலனுமந்நேரம்
அடுக்கினனப்போது அழகானமன்னவனும்
அப்போதுமாயவரும் அன்பாகயே துரைப்பார்
கட்டைமுட்டையைப்பார்த்து காவலனைப்பார்த்தாரையா
நெடுந்தூரம்போய் நெஞ்சுகட்டைகொண்டாவென்றார்
போர்மன்னன்தானடக்க புண்ணியருமந்நேரம்
சவத்தைமெள்ளத்தானெடுத்துத் தாரணியிலப்போது
பூமியையிருபிளவாய்ப் புண்ணியருந்தான்பிளந்தார்
அப்போதுசவத்தைமெள்ள அன்பாயெடுத்துவைத்து
வைத்ததின்பிறகு வண்மையுள்ளமாயவரும்
பூமிதேவியம்மனையும் போதவேதானினைந்து
சவத்தைமெள்ளபத்திரமாய்த் தான்காக்கவேணுமென்று
ஒன்றுந்தொடாதபடி யுண்மையாய்க்காக்கவென்றார்
மாயவருந்தானுரைக்க மனமகிழ்ந்துபூமிதேவி
நல்லதென்றுதானுரைத்து நலமாகக்காக்கலுற்றாள்
அப்போதுமாயவரும் அல்லிராஜாபாவனையாய்
அடுக்கியக்கட்டையைப்போல் அழகாகவுண்டுபண்ணி
மேலேகட்டைதான்வைத்து வேதியனும்நிற்கையிலே
நெஞ்சுகட்டைதான்வெட்ட நெடுந்தூரம்போனமன்னன்
ஓடியேவந்தானே யுண்மையுள்ளமன்னவனும்
நெஞ்சுகட்டைதானும்வைத்து நேராகநெருப்பையிட் [டார்
இருவருங்கூடி யேற்றதொருகட்டையிலே
சுற்றிநெருப்பையிட சூழ்ந்ததேகட்டையெல்லாம்
எள்ளளவுமில்லாமலெரிந்துதையா அந்நேரம்
அப்போதுவல்லூரு ஆயனார்சூதுகளை
கண்டுமனமகிழ்ந்து கானகத்திலிருந்துதையா
மாயவருமப்போது மன்னனுடனேதுரைப்பார்
மனதிற்கிலேசம் மன்னவனேவேண்டாங்காண்
நான்போய்வாரேனென்று எம்பெருமாளப்போது
கானகத்தினுட்புகுந்து கடுகிநடக்கலுற்றார்

நடந்தங்கேபோய் நலமானவடதிசையில்
வந்தங்கேநின்று வருணனைத்தானினைந்து
மின்னலுடனிடியுமாய் பெருமழைபொழியுமென்றார்
அப்போதுவருண்ராஜன் ஆகாசமாயிறங்கி
பொழிந்தானேவருணராஜன் பூமியெங்குந்தான்குளிர
மழைபொழியவெள்ளமது வருகுதேயப்போது
வெள்ளமதுவந்து வேந்தனுடசுடலைதன்னை
கண்ணிலையுங்காணமல் கரைந்துதேசாம்பலுந்தான்
அப்போதபிமன்னன் அண்டர்கோமான்பக்கலிலே
மைத்துனனல்லிராஜன் மாண்டதொருவல்லுயிரை
எங்கேயிருக்குதென்று எதிராகத்தான்கேட்டான்
இந்திரனுமப்போது ஏதுரைப்பான்மன்னனுடன்
ஏதோதெரியாது ஏற்றதொருபுத்திரனே
திரியுதென்றுசொல்லி தேவேந்திரன்தானுரைத்தான்
தேடியிங்கேபாருமென்று தேவர்களுந்தானுரைத்தார்
பாருமையாபாரும் பார்மன்னுவென்றுரைத்தான்
அப்போதபிமன்னன் ஆராய்ந்துதேடலுற்றான்
தேடியங்கேபோகையிலே சீர்வேந்தனல்லிராசன்
தேவாதிமக்களுடன் சேர்ந்துவிளையாடலுற்றான்
அப்போதபிமன்னன் கண்டானேராசனைத்தான்
கண்டபோதல்லவோ காவலனும்போய்பிடித்தான்
பிடிக்குமந்தவேளையிலே புண்ணியனுர்சிக்கவில்லை
அபிமன்னனப்போது அடைவாகத்தானுரைத்தான்
மைத்துனனேயென்று வகையாரத்தானுரைத்தான்
அப்போதுஅல்லிராசன் ஆரென்றுகேட்கலுற்றான்
வாளாலபிமன்னன் வகையாகத்தான்பார்த்து
கூடிவிளையாடி கொற்றவனுமப்போது
இந்திரன்பக்கலுக்கு இதமாகக்கூட்டிவந்து
அப்போதுஇந்திரனும் அடைவாகத்தான்பார்த்து
அல்லிராசாவை அன்புடனேதான்பிடித்து
சிமிழிலடைத்துக்கொண்டு தென்னவனுமப்போது
அழைத்ததின்பின்பாக அபிமன்னன்கைகொடுத்தான்
போவென்றனுப்பினர் புகழ்பெரியதேவேந்திரன்
வரம்வாங்கிக்கொண்டு மதியுள்ள அபிமன்னனுமே
தேவேந்திரனுக்குச் சீராகத்தெண்டனிட்டு
நான்போய்வாரேனென்று நலமாகத்தானுரைத்தான்

பூலோகந்தானிறங்கி புன்னைமரத்தடியில்
வந்தானேமன்னவனும் வாய்த்ததொருமாமன்பக்கல்
வந்தவுடனே வகையானமைத்துனனை.
எங்கேயென்றுகேட்டானே ஏற்றதொருமன்னவனை
அப்போதுமன்னவனும் அழுகுமுகஞ்சோர்ந்து
கண்ணீருந்தானுதிரக் காவலனுமேதுரைப்பான்
மன்னவனேஎன்மருகாவார்த்தைசொல்லக்கேட்டருள்வீர்
ஒருவேதியன்தானும் விருத்தக்கிழவனைப்போல்
தடந்தப்பிவந்தல்லோ சாப்பாடுயில்லாமல்
புன்னைமரத்தடியில் புண்ணியனும்வீற்றிருந்தான்
வந்திருந்தவேதியனும் வாகானபொய்க்கூட்டை
கண்டானேவேதியனும் காவலனும்பொய்க்கூட்டை
தகனம்பண்ணச்சொல்லி தார்வேந்தனப்போது
ஒருபிடியாய்ப்பிடித்தாரே உற்றதொருவேதியரும்
நல்லதென்றுநானும் நயந்தொருசுடலையிலே [தார்
கட்டைமுட்டைதானடுக்கி சுட்டுவிட்டேனென்றுரைத்
இவரிரண்டுபேரும் இன்பமுடனெரித்துவிட்டோம்
என்றுரைத்தானப்போது யேற்றதொருமன்னவனும்
அப்போதபிமன்ன னம்மானைத்தான்பார்த்து
சுட்டவிடமெங்கே சுடலையெங்கேகாட்டுமென்று
அப்போதுபோர்மன்னன் அம்மானைத்தான்பார்த்து
எங்கெங்குந்தேடி யிதமாகப்பார்க்கலுற்றார்
சுட்டயிடந்தெரியவில்லை சுடலையுங்காணவில்லை
பார்த்தயிடமெல்லாம் பசுப்பூட்டிருக்குதையா
புல்லுமுளைத்து பூமியெல்லாமறைந்துதையா
வாளபிமன்றன்னுடனே வாடாமருமகனே
வனங்களெல்லாந்தேடிவந்தேன் தெரியவில்லையிப்போது
தென்னவனேயேதென்று சீராகவேயுரைத்தான்
அப்போதபிமன்ன னுர்பரித்துக்கொக்கரித்து
அம்மானைப்பார்த்து அடைவாகயேதுரைப்பான்
மைத்துனனைக்காணமல் மண்மீதிலிருப்பதில்லை
என்னுயிரைமாய்ப்பேனென்று எடுத்தானேவாளதனை
அப்போதுராசாளி அடைவாகவோடிவந்து
வாளாலபிமன்னன் வலதுதோள்தானேறி
இருந்ததொருராசாளி யேற்றதொருபூமியிலே
மறந்துபோயிருந்ததையா பார்மன்னர்தானறிய

அல்லிராசாகுடியிருக்கும் அடையாளமென்றுசொல்லி
இருக்குதையாகூடுவென்று யிதமாகராசாளி
வாளாலபிமன்னன் வகையாகஅவ்விடத்தில்
போய்மிகப்பார்த்து புண்ணியனரப்போது
என்-மைத்துனனூர்கூடு வைத்தவிடமிதுதானே
தெரியவில்லையென்றுசொல்லி தென்னவனுமந்நேரம்
நாட்டினார்வாளை நன்மையுள்ள அபிமன்னன்
ஊணினாரப்போது வுத்தமனூர்வாளதனை
வாளதனைநாட்டி வாளாலபிமன்னனுந்தான்
மனதில்விசனங்கொண்டு மன்னவனுமப்போது
சிவனைத்துதிசெய்து துரிதமுடனாக
மைத்துனனைப்போல மடிந்திடுவோமென்றுசொல்லி
பின்னுமொருதரம் பிரபலமாய்லகுபாய்ந்து
முன்லாகுபின்லாகு முதலாகுதான்பாய்ந்து
கொக்கரித்துலகுபாய்ந்தான் கொற்றவனுமந்நேரம்
மலைகள்மலையதிர வனங்கள்செடியதிர
பூமிகள்தானதிர புண்ணியனும்லகுபாய்ந்து
லகுபாய்ந்ததாலே நன்றாககைவாளும்
பூமியிலிறங்குதையா புண்ணியனூர்கைவாளும்
அல்லிராசாகூட்டுக்கு அருகாயிறங்குதையா
இறங்கினபோதே இந்திரனூர்தன்னுயிரு
அல்லிராசாதன்னுயிரும் ஆர்பரித்துஅந்நேரம்
மந்திரவாள்படுகுழியில் வகையாயிறங்குதையா
இறங்கினபோதே ஏற்றதொருபொய்க்கூட்டில்
புகுந்துதையாஅந்நேரம் புண்ணியனூர்தன்கூட்டில்
புகுந்தவுடனே புனிதனல்லிராசாவும்
மன்னவனுமப்போ மண்ணைப்புரட்டிக்கொண்டு
புண்ணியரப்போது பூமியைப்புரட்டிக்கொண்டு
அதிகவிருப்பமுடன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பல்வரிசையெங்கேயென்று பாங்குடனேவெளியில்வந்தான்
பல்வரிசைமயக்கத்தை பார்மன்னன்மறவாமல்
எங்கேயென்று எடுத்துரைத்தானந்நேரம்
அப்போதுவாளபிமன் ஆர்பரித்துஓடிவந்து
மைத்துனனையணைத்து வகையாகத்தான்தழுவி
மாமன்மகனாரை மார்போடதானணைத்து
அத்தைமகனாரை அபிமன்னன்தான்தழுவி

அப்போதுபோர்மன்ன னடைவாகவோடிவந்து
மகனுரைக்கட்டி மார்போடணைத்துக்கொண்டு
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
அப்போதுஅல்லிராச னன்பாகயே துரைப்பான்
மைத்துனனைப்பார்த்து வாய்விசேஷஞ்சொல்லுகிருன்
நெல்லூருபட்டணத்தில் நிறைவானசூதுகளை
இத்யாதிசூதுகள் யாவையுமிகவறிந்து
கெலித்துநான்வந்தேனையா கிருபையுள்ளமைத்துனரே
ஆரவல்லிதன்மகளாம் ஆரணங்குபல்வரிசை
வெற்றிப்பெண்கொண்டுவந்தேன் வேந்தனே நானுமிப்
வந்ததொருநடுவழியில் வாகானயென்னுயிரை [போ
மாய்த்தாள்காணுரவல்லி மங்கையவள்மந்திரத்தில்
சர்ப்பனைகள்செய்து சதிசெய்தாளாரவல்லி
அவளுடையபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
நீயடித்துப்போட்டால் என்மனதுக்கொக்குமென்ருன்
அப்போதுபோர்மன்னன் அபிமன்னராசனுந்தான்
மனதாரக்கேட்டு மன்னவன்கோபமதாய்
வெகுண்டார்கள்சிங்கம்போல் விண்ணுலகந்தானடுங்க
அப்போதுஅல்லிராசா னடைவாகத்தானெழுந்து
பொய்கையிலே நீராடி புண்ணியனுமப்போது
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிதொழுது
அர்ச்சித்துநின்று ஆயனடிதொழுது
தோத்திரங்கள்செய்து துரோபதையைத்தான்ருெழுது
பணிந்துநின்றந்நேரம் பத்திரகாளியைத்தொழுது
பண்டார்விபூதியைத்தான் பாங்காகத்தானெடுத்து
நெற்றியிலேதான்பூசி நினைவிலேயுச்சரித்து
வந்தானே அல்லிராசன் வாளபிமன்னன்பக்கலுக்கு
அப்போதுமூவருமாய் அழகாகத்தான்கூடி
போனூர்களப்போது புரவியின்மேலேறி
ராசாளிபறக்குதையா வகையாகப்புரவியுடன்
நெல்லூருபட்டணமாம் நேராய்ப்பறக்குதையா
பின்நடந்துபோனூர்கள் புண்ணியர்களிருவருமாய்
அல்லிராசாவப்போது ஆர்ப்பரித்துநீறெடுத்து
வீருகநீறெடுத்து விட்டெறிந்தான்முன்பாக
ஆலவாய் நீறெடுத்து ஆர்ப்பரித்துவிட்டெறிந்தான்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆர்ப்பரித்துவந்தானையா
அவளுடையமந்திரங்கள் அடைவானசூனியங்கள்

எதிர்த்ததேமந்திரங்கள் ஏற்றதொருபில்லிகளும்
ஒட்டிபில்லிசூனியங்கள் உருவேந்துமந்திரங்கள்
பட்டணத்தைவிட்டகன்று பதிங்கர்தம்பறக்குதையா
அல்லிமுத்துயென்றுசொல்லி அலறிப்பறக்குதையா
தென்னவனும்வாரானென்று சிதைத்துப்பறக்குதையா
மன்னவனும்வாரானென்று மறைந்துபறக்குதையா
அப்போதுமந்திரங்கள் அல்லிராஜாவாராரென்று
ஆரவல்லிப்பட்டணத்தில் அரண்மனையிலிருந்ததெல்லாம்
எல்லையிலிருந்ததெல்லாம் எங்கெங்கும் நில்லாமல்
பதிங்காதம்பறக்குதையா பாவையுட சூனியங்கள்
பஞ்சவர்கள்தெருகளும் பனிபோலிருந்ததெல்லாம்
பருதிகண்டபனிபோல் பறந்தோடிப்போச்சுதையா
ஐவரிடதெருகளும் அலங்காரமாய்க்கடந்ததையா
பட்டணத்தைநோக்கியே பஞ்சவர்கள்வருகலுற்றார்
அப்போதுஅல்லிராசன் அதிகபிரியமுடன்
சல்லடந்தட்டிகட்டி சரிகையுருமாலைகட்டி
சகலஅலங்காரமும் தனஞ்செயன்செய்துகொண்டு
அதிகவிரைவாக அன்போடுமன்னவனும்
அல்லிராஜன்தானும் அழகானபுரவிதன்னில்
வந்துமேதானேறி மன்னவனுமப்போது
ஓடியேவாரார்காண் உற்றதொருவடதிசையில்
போர்மன்னராசனுந்தான் புண்ணியனுமப்போது
வாளாலபிமன்னன் வகையாயிருவருமாய்
ஆர்ப்பரித்துபற்கடித்து அதட்டியேவாரார்கள்
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கண்டார்களப்போது காவலர்கள்வருகிறதை
தங்கையரேசூரவல்லி தாஷ்டீகமாயேழுபேர்கள்
வாரார்கள்மன்னவர்கள் வாழ்வுகுலைந்துதம்மா
மந்திரங்களுள்ளதெல்லாம் வகையாகத்தானெழுப்பி
மன்னவர்கள்தன்னை வழிமறிக்கவேணுமென்று
எங்கெங்கும்பார்த்தார்கள் ஏற்றதொருசூனியத்தை
கண்ணிலையும்காணேமடி காரிழையேயென்றுரைத்தாள்
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
மாற்றானய்வாரார்காண் வல்லவனுமப்போது
கோட்டையும்கொத்தளமும் கொள்ளாமல்வாரார்கள்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பானபடைத்தலைவர்
கோட்டைநிறைந்தார்கள் கொத்தளங்கள்தெரியாமல்

எங்கேயிருந்துவந்து இதமாகச்சூழ்ந்தார்கள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஐவருமப்போது
தேரைமுடுக்கிவந்தார் திசைகளெங்குந்தானதிர
தென்திசைவீமனுந்தான் தேரைமுடுக்கிவந்தான்
விசயன்நகுலனும் விதமானசகா்தேவன்
கீழ்த்திசையில்வந்துநின்றார் கிருபையுள்ளமன்னவர்கள்
மேலானபோர்மன்னன் மேல்திசையில்வந்துநின்றான்
அல்லிராஜாவும் அன்பானஅபிமன்னன்
இருவருந்தானுமப்போ ஏற்றதொருவடதிசையில்
கொக்கரித்துநின்றார்கள் கொற்றவர்களந்நேரம்
பத்திரகாளியம்மனுக்குப் பாங்குடனேயுத்தரங்கள்
எழுதினாப்போது என்னவென்றுவக்கணைகள்
தாயே நீஈஸ்வரியே சாம்பிராணிவாசகியே
பூலோகநாயகியுன் பொற்பாதம்சரணமம்மா
உன்னுடையபேரன்நான் உற்றதொருஅல்லிராஜன்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அடியேனெழுதிக்கொண் [டது
நெல்லூருபட்டணத்தை நேரானசூதுகளை
கெலித்தேனம்மாவுன்னருளால் கீர்த்தியுள்ளநாயகியே
இப்போ-நெல்லூருபட்டணத்தை ரணக்களம்பண்ண
வேணும், கொலுமுகத்தைவிட்டுக்கொற்றவளேவாருமம்
மா, இரணக்களத்தைக்காருமம்மா நாயகியேவந்துநின்று
உன்-பூதப்பண்டையை உள்ளதெல்லாமிப்போது
அனுப்பிவைக்கவேணுமம்மா அருமையுள்ளபூதங்களை
பாட்டியரேயென்தாயே பாரதங்கள்நடக்கவேணும்
என்றுசொல்லிராஜா ஏற்கவேசுருள்கட்டி
உத்தமனும்அல்லிராஜன் ஒளிவானஅம்பெடுத்து
ஓலையைத்தான்கோர்த்து ஓட்டிவிட்டானப்பொழுது
அந்தட்சணமே அன்பாகஓலைதானும்
ஓலை பத்திரகாளியம்மனிடம் வந்தது
பத்திரகாளியம்மன் பாதத்தில்வந்துதையா
எதிர்த்தவர்களப்பொழுது யேற்றதொருமன்னவர்மேல்
எதிர்த்தவரைக்கண்டானே யேற்றதொருமதவீமன்
வாளெடுத்துகச்சைகட்டி வாகாகலகுபாய்ந்தான்
இலகுபாய்ந்தெதிர்த்தவரை ரணக்களமாவீசலுற்றான்
வீசினனந்நேரம் வீரியனார்அல்லிமுத்து
இருவருங்கூடியே இதமானவடதிசையில் [டார்
ஆரவல்லிராணுவங்கள் அணியணியாய் நின்றுகொண்

போர்மன்னராசாவும் புண்ணியருமப்போது
மேற்றிசையிலெதிர்த்தவரை மேலானசத்திரத்தில்
அந்நேரமறுத்தானே ஆரவல்லிபண்டகளெல்லாம்
தென்றிசையிலெதிர்த்து தேடியடிக்கலுற்ருன்
தெண்டாளடித்தானே சித்றுதேழுளையெல்லாம்
அல்லிராஜானபிமன்னனும் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
கோட்டைக்குட்புகுந்து கொற்றவர்களிருவருமாய்
அறுத்துக்குவித்தார்கள் ஆரவல்லிபடைகளெல்லாம்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆரவல்லிதங்கையவள்
கூடப்பிறந்ததொரு கொம்பனையாள்தங்கையவள்
ஏழுபேர்தங்கையுமே இதமாகவொருதாதியவள்
தப்பினுளப்போது தார்வேந்தரைக்காணுமல்
ஓடினுளப்போது ஒருவரறியாமல்
தேசம்விட்டுத்தேசம் தெந்நெல்லிபாதையிலே
மறைந்தோடிப்போயல்லோ மலையாளந்தான்புகுந்தாள்
மந்திரங்கள்சூனியங்கள் மாயவித்தையானதெல்லாம்
மறைந்தோடிப்போனதெல்லாம் மங்கையரைத்தான்
தொடர்ந்து, போயங்கேமலையாளம் புகுந்ததையாசூனி
பகவதியம்மனென்று பண்பாகப்பேர்படைத்து [யங்கள்
கம்பளத்துதெய்வமென்று கனக்கவேபேர்படைத்து
இருந்தாளேயப்போது ஏற்றதொருபெண்திருவும்
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிமுத்து அபிமன்னனும்
நேராயிருவருமாய் நெல்லூருபட்டணத்தில்
இருக்குமந்தபடைகளெல்லாம் ஈடழித்தாரந்நேரம்
ஆரவல்லிபெண்டுகளை அன்பாகத்தேடலுற்ருர்
தேடியெங்கும்பார்த்தார்கள் தெருவீதியுள்ளதெல்லாம்
பார்த்தங்கேவருகையிலே பாவையர்களாறுபேரும் [தான்
ஒளித்திருந்தார்நிலவரையில் ஏற்றதொருபெண்களுந்
அப்போதுமன்னர்களரிவையரைக்கண்டவுடன்
கூந்தலிலேகைபோட்டுக் குலுங்கவேயிழுத்துவந்தார்
பிடித்துவந்தவுடனே பெண்களையுமந்நேரம்
ஆறுபேர்பெண்ணுளும் அடைவாகச்சிக்கியபின் [ன்
முழிபிதுங்கக்கட்டினர்கள் மூர்க்கமுள்ளபெண்களைத்தா
கட்டியங்கேயப்போது கன்னியரைக்கொண்டுவந்து
இன்னெருத்தியெங்கேஎன்றுஇழுத்தடித்துகேட்டார்கள்
அப்போதுபெண்களும் ஆரையாசுவாமியென்று
அறியாமையிப்போது ஆரணங்கைக்கண்டதில்லை

ஒளித்தோடிப்போனாளோ உயிரிழந்துபோனாளோ
நாங்களறிந்ததில்லை நாயகரேயென்றுரைத்தாள்
அப்போதுஅபிமன்னன் ஆர்ப்பரித்துதானெழுந்து
காதையறுப்பேனென்று கைவாளைத்தானெடுக்க
அப்போதுஅல்லிராஜா அன்பாகச்சவுக்கெடுத்து
வெட்டவேண்டாமையா வேந்தரேகேளுமையா
என்றுசொன்னானல்லிராஜன் ஏதுசொல்வானபிமன்னன்
கொலைசெய்தபாவிகளைக் குத்தியெறியாமல்
சற்பனைசெய்தவரைத் தலையையறுக்காமல்
சூதுகள்செய்தவரைத் துணிக்காமல்விடலாமோ [தான்
விட்டுவிட்டாலெப்படிதான் இவன்தானேயென்றுரைத்
அப்பொழுது அல்லிராஜன் அன்பாகச்சவுக்கெடுத்து
வீசினாரப்போது வினைசெய்தபெண்டுகளை
சாடினாரப்போது சதிசெய்தபெண்களைத்தான்
முள்ளுச்சவுக்காலே முட்டினானப்போது
அந்தநல்லவேளையிலே அன்பாகவீமனுந்தான்
அறியாதபிள்ளைகள்தான் ஆனதொருகோட்டையிலே
தனிச்சண்டைபிடித்தார்கள் தார்வேந்தரிருவருமாய்
இதுவென்னமாயமோவென் றியலாகநாமறியோம்

வீமன்வந்து பார்க்கிறது

பார்த்துவரவேணுமென்று பண்பாகமதவீமன்
ஓடிவந்தாரந்நேர மூற்றதொருகோட்டையிலே
அப்பொழுதுயிருவருமாய் ஆரவல்லிதனைப்பிடித்து
சவுக்காலேவீசுவதைக் கண்டானேதார்வேந்தன் [வார்
அப்பொழுதுமைந்தர்களை அழைத்தங்கேயேதுசொல்
அடிக்கவேண்டாந்தம்பியரே அன்பானபெண்டுகளை
அடியோடேமூக்கை அறுத்திடவேணுமென்றான்
என்றுசொன்னான்மதவீமன் ஏற்றதொருமைந்தருக்கு
அப்பொழுதுஅபிமன்னன் அழகானஅல்லிராசன்
இருவருங்கூடி ஏற்றதொருபெண்களைத்தான்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரும் அன்பானபெண்டுகளை
மூக்கோடுகாதை மூர்க்கமுடனறுத்துவிட்டான்
காதோடுமூக்குங் கனிவாயும்மேலுதடும்
அடியோடறுத்துவிட்டா ரானந்தவாழ்மார்பன்
பூதப்படைகளெல்லாம் பொருந்தவேதானிருந்து
வெட்டிரணக்களத்தில் விருந்துகளருந்துமென்றான்

அப்போதுபூதமெல்லாம் அன்பாயருந்துதுகாண்
ஆரவல்லிதங்கையரை அலரமயிர்பிடித்து
அவளுடையமூக்கை யறுத்ததெல்லாந்தானடந்து
பூதத்தின்கையிலே புகழ்பெறவேதான்கொடுத்து
நிற்குமந்தவேளையிலே நிலவரையிலிருந்தகன்னி
பல்வரிசைபெண்ணும் பாவையருந்தாதியர்கள்
ஓடியேவந்தாளே யுற்றதொருமன்னன்பக்கல்
மன்னவனைக்கண்டு மனமகிழ்ந்துதானும்நின்று
பல்வரிசைபெண்ணும் பாங்குடனேதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபின்பு சீர்வேந்தன்மன்னவனும்
கூடியேநடந்தார்கள் கொற்றவர்கள்பக்கலுக்கு
மதவீமன்பக்கலுக்கு வாரார்கள்மன்னவர்கள்
மேற்றிசையிலிருந்த மதவீமன்பக்கல்நின்றார்
வந்துகண்டார்மைந்தரும் மதவீமனைத்தெண்டனிட்டாா
வாளாலபிமன்னனும் வகையாகதெண்டனிட்டார்
அப்போதுமதவீமன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
வாருங்காண்மருமகனே வண்மையுள்ளமன்னவனே
மாண்டுபிழைத்த மன்னவனே அல்லிமுத்து
ஆரணங்குபெண்திருவும் ஆரென்றுகேட்கலுற்றார்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
வாருமையாஎன்மாமா மதகரிராசாவே
பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கானநிலவரையில்
வாகானஆரவல்லி வளர்த்தெடுத்தபெண்ணுமவள்
பல்வரிசையென்று பாங்கானபெயருமிட்டு
வளர்த்துஇருந்தார்கள் வண்மையுள்ளநிலவரையில்
வெற்றிகொண்டவர்க்கு வெற்றிப்பெண்கொடுப்பேனென
வைத்திருந்தாளாரவல்லி வளமையுள்ளபெண்திருவை
வெற்றிகொண்டேன்தப்பாமல் வேந்தர்சபையறிய
அப்பொழுதுயெந்தனுக் கதிகப்பிரியமுடன்
கொடுத்தாளேஆரவல்லி கொம்பனையாள்சம்மதித்து
நமக்குவிவாகம் முடிக்கவென்றுதானுரைத்தாள்
சம்மதித்தாள்பெண்ணும் தாய்மாரேயென்றுரைத்தார்
மதவீமனப்பொழுது மனமகிழ்ந்தேதுரைப்பான்
தங்கையவள்மகனே தாஷ்டீகனேகேட்டருளுவாய்
பல்வரிசைப்பெண்ணை பசுங்கிளியைநாமுந்தான்
கூட்டிப்போய்தர்மாபுரம் கொற்றவனேயுந்தனுக்கு
தேசமன்னர்தானறிய தேவர்களுந்தானறிய

திரௌபதையாள்தானறிய தொல்லுலகோர்தானறிய
விவாகமுடித்து வேந்தனேயுந்தனுக்குத்
தாரமாயிருவரையுந் தானறியச்செய்வோமென்றான்
என்றுசொல்லிமதவீம னிதமாகத்தானுரைத்தான்
அப்போது அல்லிமுத்து அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
சந்தோஷமாகத் தயவாக அல்லிமுத்து
மதவீமனைத்தான் மற்றொருகால்தெண்டனிட்டு
நெல்லூருபட்டணம் நிர்த்தூளிபண்ணவேண்டும்
கோட்டையும்கொத்தளமும் கொம்பனையாளரண்மனை
இடிக்கவேணுமென் றிதமாகத்தானுரைத்தார்
தேரை நடத்தினான்காண் தென்னவனுமப்போது
கோட்டையின்மேலே கொற்றவனுந்தானடந்தான்
ஏழுபேர்தானுண் டேற்றதொருபெண்களுந்தான்
ஒருத்திதப்பினாளையா உற்றதொருபெண்களிலே
அவளை-கண்ணிலுங்காணோமையா கன்னியிவள்பெண்
ஆறுபேர்மூக்கை அம்மனிடசந்நிதியில் [திருவை
காளியம்மன்சந்நிதியில் காணிக்கைதானாக
சாமுண்டிசந்நிதியில் தனித்தோரணமாக
கட்டவேணுமென்று காவலனுந்தானுரைத்தான்
அல்லிராசன்பின்னு மன்புடனேதானுரைத்தான்
அவர்களுக்காக்கினை யென்னவென்றுகேட்கலுற்றார்
ஆரவல்லிபெண்களைத்தானடைவாகக்கொண்டுவந்தோம்
அப்பொழுதுபஞ்சவர்கள் அன்பாகத்தானுரைத்தார்
ஆரடாதம்பியரே அன்பான அல்லிமுத்து
மூக்கமுள்ளபெண்ணணங்கை மூக்கையறுத்தபின்பு
ஆக்கினைகள்செய்தோம் ஆரணங்கைவிட்டுவிடு
என்றுசொல்லிஅல்லிராசன் இதமாகத்தான்கேட்டு
பூதத்தைத்தானழைத்துப் போகவிட்டாரந்நேரம்

பூதங்கள் கட்டவிழ்ப்பது

ஆரவல்லிகட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டுவாருமென்ன
பூதங்கள்தான்போய் பெண்ணணங்கைதானழைத்து
பின்கட்டவிழ்த்துவிட்டுப் பிரபலமாய்வந்ததுகாண்
அப்போது அல்லிராசன் அன்பான நாக்குகளை
பூதத்தின்கையில் புண்ணியனுந்தான்கொடுத்து
பயணம்பயணமென்று பார்மன்னரெல்லோரும்
ஐவரதுதேரு மன்பாகப்போகுதுகாண்
தர்மாபுரம்நோக்கி தரணியில்நடக்குதையா

பல்வரிசைப்பெண்ணே பாங்குடனேதான்கூட்டி
எல்லோருந்தான்கடந்தா ரேற்றதொருவனங்கடந்து
பத்திரகாளிபக்கலுக்குப் பாங்குடனேபோகலுற்றார்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
அம்மனிடசந்நிதியில் ஐவரும்வந்தார்கள்
அம்மனிடபாத மடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
அப்போதுபத்திரகாளி அடைவாகத்தான்வாழ்த்தி
நீடூழிகாலம் நீணிலத்தில்மாரணங்கள்
பஞ்சவர்கள்பாரதங்கள் பண்பாகநடக்குமென்று
சந்தோஷவார்த்தை தானுரைத்தாள்காளியம்மாள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அன்பாகநடக்கலுற்றார்
பஞ்சவர்களைவருந்தான் பயணமெப்போவென்றார்கள்
வாளாலபிமன்னன் வண்மையுள்ள அல்லிராசன்
மூவருந்தான்கூடி முழக்கமிட்டார்ப்பரித்து
அம்மனிடசந்நிதிக் கடைவாகவந்தார்கள்
போனதொருகாரியங்கள் புதுமைகளைச்சொல்லுமென

அல்லிராசன் வரலாறு கூறுவது

அவ்வசனங்கேட்டு அன்பான அல்லிராசன்
சொல்லுகிறானப்பொழுது சோதிமுடிவேந்தன்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராய்திசைநோக்கி
சூதுகளைவென்றதுவும் சூனியத்தைக்கொன்றதுவும்
விருதுகெலித்ததுவும் வெற்றிகொண்டுவந்ததுவும்
ஆரவல்லிதானு மபகேடுசெய்ததுவும்
அபகேடுவந்தபின்பு அபிமன்னராசனுந்தான்
வாளாலபிமன்னன் வகையாயெழுப்பினது
மற்றுமொருக்கால் மங்கையிடபட்டணத்தே
மைத்துனருந்தானும் வகையாகப்போனதுவும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துமிகக்கொன்றதுவும்
பத்திரமாகப் பஞ்சவர்கள் காத்ததுவும்
போர்மன்னராசனுந்தான் புகழ்வேந்தன்வந்ததுவும்
ஆலவாய் நீறும் அடைவாகத்தந்ததுவும்
அக்காளுந்தங்கையுமாய் ஆரவல்லிதனைப்பிடித்து
பின்கட்டாய்கட்டிப் பிரபலமாயடித்ததுவும்
ஒருத்திதனித்து வோடியேபோனதுவும்
ஆறுபேர்மூக்கை அடியோடறுத்ததுவும்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகப்பிடித்ததுவும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தி லாமணக்குவிரைத்ததுவும்

விரைத்ததின்பின்பாக மேலானமன்னவர்கள்
கூட்டமிட்டுநின்றதுவுங் கொற்றவர்கள்வந்ததுவும்
ஆரணங்குபல்வரிசை அன்பாகவந்ததுவும்
எல்லாப்புகழு மெடுத்துரைத்தானல்லிராஜன் [ன்
கண்டகண்டசேதியெல்லாங்காரணமாய்தானுரைத்தா
போனதுவும்வந்ததுவும் புகழ்பெறவேதானுரைத்தா
அதுவெல்லாங்குற்றமில்லை அன்பானபோரநீ [ன்
எந்தனுடன் நீயுரைத்த ஏற்றதொருமூக்குகளை
சந்நிதிக்குமுன்பாக தார்வேந்தனின்னேரம்
கொண்டுவந்துதோரணமாய்க்கொற்றவனேகட்டுமடா
அப்போழுதல்லிராசன் அன்பாயெழுந்திருந்து
ஆறுமூக்குதானெடுத்து அழகாகத்தோரணமாய்
சந்நிதிக்குமுன்பாக தார்வேந்தர்கட்டிவைத்தார்
அப்பொழுதுபத்திரகாளி அன்பாகத்தான்பார்த்து
என்னடாபோரா நீ ஏற்றதொருமன்னவனே
இன்னமொருமூக்கெங்கே என்றாளே ஈஸ்வரியும்
அப்பொழுதுமன்னவர்க ளடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மூவருந்தான்கூடி முடிமன்னரேதுரைப்பார்
ஈஸ்வரியேஎன்தாயே பெணேவளர்க்கும்பார்வதியே
கொண்டுவருவோமம்மா கொற்றவர்நாங்களுமே [ம்
என்றுசொல்லக்காளியம்மாளே துரைத்தாள்மூவருக்கு
வாருமடாமன்னவனே வன்மையுள்ளசேவகரே[டேன்
உங்கள்மன்தறியவேணுமென்றுஉத்தமியும்நான்கேட்
என்றுசொல்லிஈஸ்வரியு மேற்கவேதானுரைத்தாள்
மன்னவரைத்தான்வாழ்த்தி மாதாவும்வீற்றிருந்தாள்
அப்பொழுதுஅல்லிராசன் அபிமனிடகைவாளை
வீரவர்ள்தானெடுத்து வித்மாகமுன்னேவைத்தார்
வைத்ததின்பின்பாகமன்னவர்களந்நேரம்
பல்வரிசைப்பெண்ணைப் பாங்குடனேகூட்டிவந்து
எதிராகவிட்டார்களேந்திழையைப்போது [ள்
அப்பொழுதுபல்வரிசை அம்மனைத்தெண்டனிட்டா
தெண்டனிட்டபூவையரைத் திரிபுரையாள்தான்பார்த்
து, வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மன்னனல்லிராஜனுக்
விவாகமுடித்து வீற்றிருங்களென்றுசொல்லி [கு
மணவாளனுநீயுமாக வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொல்லி
அனுப்பிவைத்தபின்பு அன்பாய்நடக்கலுற்றார்
பல்வரிசைப்பெண்ணை பாங்காகத்தான்கூட்டி

நடந்தார்களப்பொழுது நலமானபாதைகூடி
தர்மாபுரம்நோக்கித் தார்வேந்தர்வாரார்கள்
பஞ்சவர்கள்பக்கலுக்குப் பாங்காக்வாரார்கள்.
கூவியேவந்தார்கள் கொற்றவர்களந்நேரம்
பஞ்சவர்கள்தேரு பறந்துவருகுதையா
தர்மபுரத்தருகே தார்வேந்தர்வாரார்கள்
அல்லிராஜாவாரார் அலங்காரம்பாருமென்றார்
ஆரணங்குபெண் திருவும் ஆரோதெரியாது
சூரியனைப்போலே துலங்குதையாமேனியெல்லாம்
வாரவடிவுதன்னை வகையாகப்பாருமென்றார்
பட்டணத்துஜெனங்கள் பார்த்துமனமகிழ்ந்து
பூரித்துநின்றார்கள் புண்ணியரைக்கண்டார்கள்
மல்லிகைமுல்லையும் வாசனையுள்ளசெண்பகமும்
இருவாட்சிகொன்றையு மின்னமுள்ளமருக்கொழுந்து
ஆலித்துநின்றார்களவரைக்கண்டதினால்
பஞ்சவர்கள்வாராரென்று பட்டணத்துஜனங்களெல்
வீதிகள்தோறும் விதாணமாயலங்கரித்தார் [லாம்
பஞ்சவர்கள்வந்து பட்டணமேசேர்ந்தார்கள்
தர்மாபுரம்புகுந்து தார்வேந்தரிருக்கையிலே
நட்டுமுட்டுநாதசுரம் நல்லதொருவீணைகளும்
பாணங்கள்வில்முரசு வானமட்டுந்தானதிர
பட்டணத்திலுள்ள பாவையர்களன்னேரம்
மஞ்சள்நீர்கொண்டுவந்து மங்கையர்களன்னேரம்
எதிராகச்சுற்றினார்கள் ஏற்றதொருமன்னவர்க்கு
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கித் தென்னவர்களன்னேரம்
வந்தாரேதர்மர்பக்கல் மன்னவர்களன்னேரம்
மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு மன்னவர்களைவருந்தான் [ர்
தெண்டனிட்டபின்பாகதென்னவர்கள்கொலுவிருந்தா
கொலுவிருந்தாரைவருந்தான் கொற்றவர்களந்நேரம்
வீற்றிருக்கும்வேளையிலே வேந்தனுமல்லிராஜன்
அபிமன்னராசனுந்தா னன்பாயிருவருமாய்
பாண்டவர்கள்பக்கல்வந்து பண்பாகத்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சேரவேதானெடுத்து
இருவரையும்பக்கலிலே யிருமென்றார்ப்போது
அப்பொழுதுபல்வரிசை ஆரணங்குமன்னேரம்
தர்மரைக்காணத் தாதியர்கள்கூட்டிவந்தார்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பனையைப்போது

விட்டதொருவேளையிலே மெல்லி நல்லாள்பல்வரிசை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டா ளாரணங்குபல்வரிசை
கொம்பனையைத்தான்வாழ்த்திக் கொற்றவர்வீற்றிருந்
தார், குருகுலத்துராசமன்னன் கொற்றவர்கள்வெற்றி
யென்று,பூலோகமுள்ளமட்டும்போர்நடக்கும்புண்ணி
யனே, நீணிலத்தில்கதையாகும் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்றுசொல்லித்தர்மர் இதமாகத்தானுரைத்தார்
சந்தோஷமாக தயவாக அந்நேரம்
வீற்றிருந்தார்பாண்டவர்கள் வீருகஅப்போது
அப்போதபிமன்னனு மன்பானஅல்லிராசன்
இருவருமந்நேரம் இன்பமுடன்மனமகிழ்ந்து
ஆசனத்தைவிட்டிறங்கி ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு மன்னவர்களிருவருமாய்
திரௌபதையாள்பக்கலுக்கு துரைமார்கள்வாரார்கள்
பூவும்புஷ்பமலரும் புட்பமதுதானெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை வாசமுள்ளசெண்பகமும்
இருவாட்சிசெண்பக முல்லைமருக்கொழுந்தும்
புட்பங்கள்தானெடுத்து புண்ணியர்களிருவருந்தான்
பத்தினியாள்பாதம் பணிந்துமிகத்தெண்டனிட்டு
வந்துகண்டுமன்னவர்கள் மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சோவேதானெடுத்து
இருவரையும்வாழ்த்தி இன்பமுடன்வீற்றிருந்தாள்
அப்பொழுது அல்லிராசன் ஆனதொருசேதிதன்னை
பாண்டவரைக்காக்கவந்த பத்தினியேயென்னுச்சி
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாகப்போனேனம்மா
வந்ததேமந்திரங்கள் வகையாகத்தானுமப்போ
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்காகவெடுத்தேனம்மா
அதுகளும்கண்டு அப்போயெரிந்ததம்மா
அனலெரியச்சூனியங்கள் ஆரவல்லிபட்டணத்தை
விட்டகன்றுபோச்சுதம்மா வெற்றியுள்ளசூனியங்கள்
அப்போது நான்போய் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
கோட்டைக்குமுன்னுகக் கூடாரம்போட்டேனம்மா
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொம்பனையாள்சூதுகளை
விருதுகெலித்தேனம்மா வெற்றிகொண்டுவந்தேனம்
கற்பனைகள்செய்து தனிவழியில்மடித்துவிட்டாள் [மா
அபிமன்னராசன்வந்து அன்பாயெழிப்பினதும்

மற்றுமொருகால் மன்னவவர்கள்தான்கூடி
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துமிகமீண்டதுவும்
எல்லாவிபரமும் எடுத்துரைத்தானல்லிமுத்து
மற்றுமொருகால் மன்னவனைத்தான்வாழ்த்தி
மண்ணூழிகாலம் மண்டலத்தில்வாழ்ந்திருப்பாய்
கதையுங்கதைநடக்கும் கலியுகமுள்ளமட்டும்
பாரதமாகவேதான் பாருலகமுள்ளமட்டும்
என்றுசொல்லிமன்னவர்க்கு எடுத்துரைத்தாளப்போ
அப்போதுஅல்லிராசன் அபிமன்னரிருவருமாய் [து
பத்தினியாள்துரோபதையைப் பண்பாகத்தான்பணிந்
இருவருங்கூடி யிருந்தார்களாசனத்தில்
அப்போதுதாதியர்கள் அன்பானபெண்திருவை
பல்வரிசைபெண்திருவைபாங்குடனேயழைத்துவந்து
தெண்டனிட்டாள்பல்வரிசை சீராகவடிதொழுதாள்
அப்போதுதிரௌபதையும் அன்பாகத்தான்வாழ்த்தி
பத்தினியேயென்னுச்சி பார்வதியேகேளுமம்மா
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அழகானநிலவரையில்
பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கான நிலவரையில்
வளர்த்தெடுத்தபெண்திருவும் மாதாவேயென்றுரைத்
ஆணழகன் அல்லிராசன்தானுரைக்க [தான்
திரௌபதைநாயகியும் சொல்லுகிருள்மைந்தனுக்கு
வாராயோமருமகனே வண்மையுள்ள அல்லிமுத்து
மஞ்சணீர்தான்குடித்து நான்வளர்த்தபிள்ளையென்று
பூலோகமெங்கும் பேருமிகவுண்டாச்சு
மைந்தனுக்குமைந்தன் மருமகனுக்குமருமகனுமாய்
எந்தனுக்குப்பிள்ளையென்று எல்லோருந்தானறிந்தார்
உந்தனுக்குக்கலியாணம் உத்தமனேநான்முடிப்பேன்
என்றுரைத்தாளுத்தமியும் இயல்பாகமனமகிழ்ந்து
அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகதெண்டனிட்டான்
பாண்டவர்கள்யாவரும் பத்தினியாள்திரௌபதையும்
படைத்தலைமன்னரும் பார்மன்னரெல்லோரும்
எல்லோருங்கூடி யிருக்குமந்தவேளையிலே
ஐவருங்கூடி ஆலோசனைசெய்தார்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்பஞ்சவர்கள்
சங்குவதியீன்றெடுத்த தார்வேந்தனல்லிராசன்
அல்லிராசன்தனக்கு ஆரணங்குபெண்திருவும்
கலியாணமுடிக்கவென்று காவலர்கள்தானுரைத்தார்

அப்போதுமதவீமன் அந்நேரமேதுசொல்வான்
அல்லிமுத்துராசனுக்கு ஆரவல்லிதன்மகளை
கலியாணமென்றீர்கள் காவலருக்கன்னோம்
ஆரவல்லிகற்றதொரு ஆரணங்குவித்தையெல்லாம்
கற்றிருப்பாள்பெண்திருவும் கன்னியவள்பல்வரிசை
மனதறியப்போகாது வஞ்சனைகள்மெத்தவுண்டு
என்றுதான்மதவீமன் ஏற்றதொருசபையறிய
அந்தவிசேஷ மன்பாயுரைத்தபின்பு
தாரார்தனஞ்செயனூர் தருமரங்குதான்கேட்டு
சாஸ்திரத்தில்வல்லவர் சகாதேவனைத்தானழைத்து
நீசொன்னசாஸ்திரம் நிலையிந்தபூமியிலே
சாஸ்திரமும்பார்த்து தாரணியோர்தாமறிய
வெற்றிகொண்டானல்லிராசன் வேந்தனுமப்போது
பல்வரிசைப்பெண்திருவும் பண்பாகநாமுந்தான்
மனதறியப்போகாது மங்கையிடதன்னினைவை
சாஸ்திரத்திலேயிப்போ தார்குழலாள்தன்மனதை
அறியவேணுமிப்போ ஆரணங்குதன்மனதை

சகாதேவன் சாஸ்திரம் பார்க்கிறது

சாஸ்திரத்தைத்தானெடுத்துச் சதிராகப்பாருமடா
அப்போதுசகாதேவன் ஆனந்தவாழ்மார்பன் [ன்
சாஸ்திரத்தைத்தானெடுத்து தப்பாமல்பார்க்கலுற்று
உள்ளங்கைசாஸ்திரத்தை யுள்ளபடிபார்க்கலுற்றான்
சாஸ்திரத்தைப்பார்த்தல்லோசகாதேவனேதுரைப்பா
தர்மர்முகம்நோக்கி சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் [ர்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சொல்லுகிறானுள்ளதெல்லாம் சோதனைகண்டதெல்
ஆரவல்லிகற்றதொரு அன்பானமந்திரங்கள் [லாம்
சூரவல்லிகற்றதொரு தோற்றமுள்ளசூனியங்கள்
கன்னியவள்கற்றதில்லை காவலரேயென்றுரைத்தார்
ஆரணங்குதானறியாள் ஆனதொருமந்திரத்தை
வித்தையொன்றுங்கற்றதில்லை விதமானபல்வரிசை
சூதுகளறிந்ததினால் தோகையவள்பல்வரிசை
எள்ளளவுமனக்கவலை இல்லையென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுதர்மர் அழகானதம்பியரே
கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுமென்றார்
அப்போதுமன்னவனும் அன்பாகவேதுரைப்பான்
அல்லிமகாராசாவுக்கு அழகுள்ளபல்வரிசை

இருவருக்கும்பொருத்தம் இதமாகஅறியவேணும்
மன்னனுடபேரும் மங்கையுடதன்பேரும்
பொருத்தமறியவேணும் புண்ணியனேதம்பியென்றார்
வேதியரையழையுமென்றார் வேந்தனும்தர்மராஜன்
அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருவேதியராய் [ல்
தொண்ணூறுபிராயஞ்சென்றதுவண்டகிழவனைப்போ
நரைத்தகிழவனைப்போல் நாராயணரும்தோன்றினார்
காதிலேகுண்டலமும் கையிலேபுத்தகமும்
ஆபரணம்பூண்டு அழகானமாயவரும்
தள்ளாடிநடைநடந்து தாமோதரரும்வந்தார்
வந்தகோர்மாயவரை வணக்கமுடனாக
நமஸ்காரஞ்செய்தார் நலமானபஞ்சவர்கள்
இருக்குந்தலமெங்கே ஏகாந்தவேதியரே
நான்-காசிப்பிராமணன்தான் காவலரேகேட்டருளும்
உலகளந்தமாயவர்க்கு உத்ததொருவேதியர்காண்
அப்போ-மனமகிழ்ந்துபஞ்சவர்கள் மாயவனைத்தானி
ஆயனருளாலே அன்பாகவுங்களுக்கு [னைந்து
மாயவனருளாலே மனமகிழ்ச்சியெங்களுக்கு
ஒரு-பஞ்சாங்கமுஞ்சொல்லுமையா பாருலகந்தானறிய
பஞ்சவர்கள்தானுரைக்க பாங்குடனேதுரைப்பார்
பிள்ளையார்பிடித்து பிரியமுடன்வையுமென்றார்
லட்சம்பொன்தட்சணைகள் நாயகனார்வையுமென்றார்
வேதியனார்சொற்படிக்கு வேந்தர்கள்நேரம்
வைத்தார்கள்விநாயகனை வையகத்துராசமன்னர்
வேதியருமந்நேரம் விநாயகருக்குப்பூசைபண்ண
கண்கண்டசேதியெல்லாம்காரணமாய்த்தானுரைத்தா
உண்டுண்டுசுவாமி யுண்மையிதுவென்றுரைத்தார் [ர்
அல்லிராசாவுக்கும் அருமையுள்ளபல்வரிசை
இருவருக்கும்பொருத்தமென்னவென்றுதான்கேட்டா
அப்போதுவேதியனும அன்பாயுரைக்கலுற்றார் [ர்
பொருத்தமதுதான்பார்த்து பெரியதொருவேதியனும்
பல்வரிசையென்றதொல்லை பஞ்சவரேவிட்டுவிடும்
பூவையற்குத்தன்பேரும் புவனமெங்குந்தானறிய
வேறேயொருபேரும் வேந்தர்கள்தானறிய
வாலம்மாளென்றுசொல்லி வையகந்தானறிய
எல்லோருந்தானிருக்க யெடுத்துரைத்தார்மாயவரும்
கூட்டிவந்தகன்னியரைக் கோபாலன்முன்பாக

மங்கையவள்கன்னிகையும் மாயனுடசீர்பாதம்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டா ளாரணங்குபெண்திரு
வாழ்த்தியெடுத்து வால்ம்மாவென்றுரைத்தார் [வும்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அனைவோருந்தானுரைத்தார்
கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுமென்றார்
பொருத்தமும்நன்ருகப் போதவேயிருக்குதையா
அப்போதுவேதியரை அனுப்பிவைத்தாரைவர்களும்
பார்ப்பானும்போனபின்பு பார்மன்னரைவருந்தான்
இன்றைக்குப்பார்த்தார்கள் யென்றேகலியாணம்
சொப்னவோலை சுருக்காயெழுதிவிட்டார்
தேவாதிதேவரெல்லாம் சேரவேவாருமென்றார்
சங்குவதிநாயகிக்குத் தனிவோலையனுப்பலுற்றார்
வந்தாளேசங்குவதி மன்னவர்களைவரைத்தான்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் அன்பானதங்கையரு
கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேசெய்யவென்று [ம்
அழைத்தேனம்மாவென்று ஐவருமேதானுரைத்தார்
பட்டணமெங்கும் பாலனையலங்கரித்து
அலங்கரித்துக்கூட்டிவந்தார் அல்லிமகாராஜாவை
அப்போது அல்லிராசன் ஆனையின்மேலேறினன்
திரௌபதைநாயகியுந் தோகையர்கள்தான்பார்த்து
தாதியரைப்பார்த்து தாயாருமேதுரைப்பாள்
வாலம்மாள்தன்னை வகையாயலங்கரிப்பீர்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆரணங்குபெண்திருவை
மன்னவர்கள்தான்மெச்ச மங்கையர்களலங்கரித்து
தேரின்மேலேறுமென்ருள் தேன்மொழியாளந்நேரம்
ஏறினள்தேர்மேலே யெனக்கானரம்பையைப்போல்
மாணிக்கமாலையை வகையாகக்கைகொடுத்தாள்
கொடுத்ததொருமாலைதன்னை கொம்பனையாளப்போது
சுழற்றியெறிந்தாளே சுந்தரிப்பூஞ்சாயநல்லாள்
அப்போதுமாலை அல்லிராசன்தன்கழுத்தில்
மாணிக்கமாலை மன்னனிடதிருத்தோளில்
ஆணிக்கையாக வருள்பெற்றிருந்ததுகாண்
அல்லநல்லராசனுக்கு ஆரணங்குமாலையிட்டாள்
பேராசன்மைந்தனுக்குப் பூவைபருமாலையிட்டாள்
சங்குவதிமைந்தனுக்குத் தார்குழலுமாலையிட்டாள்
யானைமேல்பேரிகை யதிரமுழங்குதையா
கொட்டிமுழங்கி கோலவண்ணமணவரையில்

மணவரையில்வைத்து மன்னவற்கும்மங்கையற்கும்
சீர்கள்செய்தார்கள் தென்னவர்களெல்லோரும்
மஞ்சள் நீராடி மன்னவர்களெல்லோரும்
மேலானதேவர்களும் விடைபெற்றுப்போனார்கள்
போர்மன்னராசனுந்தான் புகழ்பெறவேயந்நேரம்
சங்குவதிநாயகியும் தார்வேந்தனல்லிராசன்
வாலம்மாள்தானும் மற்றுமுள்ளமன்னவரும்
மதகரியான்பட்டணத்தே மன்னவர்களெல்லோரும்
பயணம்பயணமென்று பாருலகந்தானறிய [டு
அப்போது அல்லிராசன் அனைவரையுந்தெண்டனிட்
அடிபணிந்துபெற்ற ஆண்மையுள்ள அல்லிராஜன்
வாழ்த்தியெடுத்தார்கள் மன்னவர்களைவருந்தான்
பெண்ணணங்குவாலம்மாள் பூவையருந்தெண்டனிட்
பாண்டவர்களப்போது பண்பாகத்தான்வாழ்த்தி[டாள்
போவென்றனுப்பிவைத்தார் புண்ணியர்களைவருந்தா
ன், தையல்திரௌபதைபாதந் தரிசித்துதெண்டனிட்
டாள், வாழ்த்தினாளப்போது வகையாகஇருவரையும்
விடைகொடுத்தாளுத்தமியும் வீராகத்தானுமிட்டு
நடந்தார்பயணமதாய் நாணயமாயப்போது
சங்குவதிதானுந்தன் அரண்மனைக்குப்போய்புகுந்தாள்
அல்லிராசாதானு மரண்மனையிட்புகுந்து
வாலம்மாள்தானு மாளிகையுட்புகுந்தாள்
மாதரிடபட்டணத்தில் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்தன்பதியில் மன்னவர்களெல்லோரும்
தர்மாபுரமாளும் தார்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
ஆயனருளாலே அல்லவரும்வீற்றிருந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கட்குதெண்டனிட்டு
ஈசுரர்க்கும்பார்வதிக்கும் இன்பமுடன்வணங்கினேன்
எல்லோருங்கூடி எனைக்காக்கவேணுமையா.
கால்தலைநோகாமல் காப்பீர்களெந்தனைத்தான்
திரௌபதையருளினாலே திறம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பார்
பத்திரகாளியருளாலே பாக்கியங்கள்பெற்றிருப்பார்
வாழ்வார்கள்வாழ்ந்திருப்பார் மறுமண்டலம்பெற்றிரு
பொன்னுலகம்வாழி பூவையர்கள்தான்வாழி. [ப்பார்
அந்தணர்கள்வாழி அரசர்களுந்தான்வாழி
படிப்போரும்கேட்போரும் பாருலகில்வாழ்ந்திருப்பார்
மக்கள்சம்பத்துண்டாய் மானிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பார்

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை முற்றிற்று.

சிரமத்திற்கஞ்சாமல் முழுதும் வாசியுங்கள்
இதை நண்பர்களுக்கும் காண்பியுங்கள்.

விஜயவிகடன் பத்திராதிபராகிய

க. ச. கதிர்வேல் நாடாரவர்களால் எழுதிய
"விளங்காபுரம் விகட கோர்ட் விசாரணை என்னும்"

காத்திருந்தவன் பெண்ணை

நேற்றுவந்தவன்

கொண்டுபோனகேஸ்

இதில் சில முக்கிய ரகசியங்களும் ஹாஸ்யங்களும் மாஜிஸ்டிரேட்டுவிசாரணையும் சேவகர்களின் தன்மையும் சிப்பந்திகளின் தன்மையும் வீட்டு வேலைக்காரிகளால் வருங்கேடும் பெண்களால் வரும் அவமானங்கள், வாலிபர்களால் வரும் தருதலைத்தனம், கூத்தியால் வருங்கேடும், குடியால்வருங்கேடும, கேலிபரியாசத்தில் உண்டாகும் தீங்குகள், பொய் மந்திரக்காரர்களால் வருங்கேடும், பெண்களை திருவிழாவிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவதினால் வரும் அவமானங்கள், அதிகாரிகள் பணத்தாசையினால் விஜாரிக்கும் விந்தை சோதிடக்காரர்களின் கூற்று, பேய் ஆடுவதும், சில அதிசயதந்திரங்களும், பொய் சாக்ஷிக்காரர்கள் பேசுபவிந்தை, பெண்கள் கள்ள கணவனுக்கு கடிதம் எழுதுவதும், ஆண்கள் கள்ளபெண்ணுக்கு கடிதம் எழுதுவதும், பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் தந்திரமாக உபயோகப்படுத்துவதும், பெரிய பாளயத்தம்மன் கோவிலுக்குபோய் பெண் சொந்தபுருஷனை சொர்கமுறவும், கள்ளபுருஷன வளர்ச்சி பெறவும் வரங்கேட்குதல். மத்தியில் இருந்தவர்களை மீட்டுவரும் விந்தையும மாஜிஸ்ரேட்டின் ஜட்ஜ்மெண்ட் தீர்ப்பையும படிக்கப் படிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கும்.

இதன்விலை அணா 8 தான்.

ஆறுபுத்தகம் வாங்குவோருக்கு ஒரு புத்தகம் இனாம்.

மஹாபூலோகவிகடனென்னும்

— கலியுகவிகடன் —

இம்முகுடம் புனைந்தநூலில் பார்ஸி கும்மி, சிந்து பழமொழிகள் விடிகதை பலவும் சேர்ந்துள்ளன. பழுத்த பழமானாலும் கொழுத்த கைப்பை யடைவார் படிக்கப்படிக்க ஹாஸ்யங்கள் ததும்பும் புகழ்வது தற்புகழ்ச்சி. இதுபோன்ற விகடத்தை எத்தனைபடித்தாலும பழங்கதை என்றேசொல்லி இதை பலமுறையிலும் படிக்க திகட்டாதசெந்தமிழ் விகடநாவல் என்று சொல்லக்கூடியதாகும்.

இதன்விலை] [அணா 0—8—0

ஆனந்தா ஆசரிய புஸ்தகசாலை, நெ. 271, தங்கசாலை மதறாஸ்.